

KODĖL MES NE DENOMINACIJA?

 Privilegija grįžti vėl čia prie sakyklos, maždaug po, manau, beveik po trijų mėnesių pertraukos. Voverėms buvo sunkus metas, taip pat ir man. O, dabar pailsėjau, ir jaučiuosi, lyg norėdamas vėl dar labiau pasinerti į tarnavimą. Ir mes tikimės dabar šią sekančią savaitę, ateinančio trečiadienio vakarą, pradėti prabudimą tiesiog čia, bažnyčioje. Ir jei Dievo valia, aš turiu tam tikrą. . . Viešpats pažadėjo man kitokį ir naujos rūšies tarnavimą. Ir jeigu Jam patiks tai padaryti, aš tikiuosi pradėti ši—ši naujos rūšies tarnavimą ateinančią savaitę, pirmiausia, čia bažnyčioje.

² Ir tuomet, aš neturiu suplanavęs susirinkimų, bet tik Australijoje ir Naujojoje Zelandijoje, ateinantį sausį. Ir tuomet brolis Osbornas kviečia bendram susirinkimui, kur aš tarsi ir pažadėjau jam, prieš kurį laiką, Tulsoje, tiktai šiek tiek vėliau, bet mes dar nesame tikri dėl to.

³ Buvo tikrai gera čia, broli Džefri, paspausti jums ranką, ir taip pat išgirsti jūsų berniuką, dainuojant tą dainą, ir jūs grojant. Man tai patinka, tėvas ir sūnus. Ar jums tai patinka? „Išmokyk vaiką kelio, kuriuo jis turi eiti“. Teisingai, pone Guenteri, jūs—jūs žinote, kad tai tiesa, abu jūs. „Išmokyk vaiką kelio, kuriuo jis turi eiti, ir pasenęs jis nepasitrauks nuo jo“. Ir tai tiesa. Kartais gali būti, kad jis galbūt pasitrauks nuo to, bet tai nepasitrauks nuo jo. Suprantate? Tai—tai visada pasiliks su juo. Tas ankstyvasis auklėjimas ir visa, ko jis buvo išmokytas daryti, tai—tai tikrai pasiliks su juo. Taigi, tai yra. . .

⁴ Aš ten sutikau broli Džefri, ir aš pasakiau: „Broli Džefri. . .“ Aš galvojau, jūs žinote, man visuomet malonu matyti bet kurį besisvečiuojantį brolių, bet tokį vakarą, kai brolis atvažiuoja pasisvečiuoti! Tai vakaras, kai tiesiog susirenka vien šios bažnyčios žmonės, tiesiog prieš pat prabudimą. Tai vakaras. . . Mes norime paimti šį vakarą, ir rytojas ryta, ir rytojas vakarą, tiesiog tai, kuo mes čia bažnyčioje tikime, kad—kad vėl tai pakartoti. Mes čia tikime keisčiausiais dalykais, labai neįprastais, bet, kaip bebūtų, mes randame juos šioje Biblijoje. Pasirodo, jie tikrai ten yra.

⁵ Ir dabar, jei čia būtų nepažįstamas brolis ar sesuo, kurie priklauso tam tikrai denominacijai, ar—ar nesutinka, tiesiog sėdite šį vakarą, mes norime, kad jūs žintumėte, jog jūs esate labai laukiami. Suprantate, jūs čia esate tiesiog labai laukiami. Bet dabar, aš tikiuosi. . . Ir kartais pas mus skamba šiurkštūs dalykai. Taigi, jeigu jums atrodo, kad su tuo nesutinkate, na, taigi, darykite taip, kaip aš darau, kai valgau vyšnių pyragą. Ir kai aš valgau vyšnių pyragą, kuris yra mano mėgstamiausias,

aš visuomet, kai aš. . . Kai aš valgau pyragą, jei man pasitaiko kaliukas, aš neišmetu pyrago. Aš—aš tiesiog išmetu kauliuką, ir tiesiog toliau valgau pyragą. Taigi, arba kaip, kad valgytume vištieną. Taigi, visi jūs mėgstate vištieną, suprantate. Ir kai jums pasitaiko kaulas, jūs gi nesustojate, jūs tiesiog apeinate kaulą ir toliau valgotė vištieną. Na, tokiu būdu jūs elkitės ir ši vakarą, kai aš ką nors sakysiu čia, jūs tiesiog. . . kai kažkas jums užklius, jūs sakykite: „Taigi, aš—aš tiesiog ne. . . Aš tiesiog pasilieku nedidelėse bažnyčios doktrinosė, šiuose trijuose ateinančiuose susirinkimuose. Jie tiesiog lyg kartoja tai, kuo jie—kuo jie tiki, ir tiesiog dar kartą pakartoja tai“.

⁶ Ir vienintelis būdas, kaip jūs galite padaryti, kad asmuo patikėtu Tuo, tai aiškiai išaiškinti, kol jie supras, jog Tai ir yra tas dalykas, kuris yra teisingas. Tai vienintelis būdas, kuriuo jūs galite tai įtvirtinti. Tiesiog kaip vienas geras mano draugas, ponas Vudas, su kuriuo aš buvau; jeigu jūs tik įkalsite vinį iki pusės, ir visa lenta yra nepritvirtinta, vėjas labai greitai ją nupūs. Bet jūs turite ją pritvirtinti, kad ji tvirtai laikytųsi. Taigi dabar, jei aš tiesiog išsakyčiau labai grubiai, kai kuriose vietose, ir jūs svečiai, kurie sėdite ši vakarą, Aš ne—aš nebandau jūsų išmesti. Aš tik bandau aiškiai išsakyti šiai bažnyčiai, kuo mes tikime. Visi, kurie dabar visa tai gerai supranta, pasakykite: „Amen“. [Susirinkimas sako: „Amen“—Red.] Gerai. Tai—tai puiku. Ir dabar aš už tai neatsakau. ir tuomet—ir tuomet. . . Jie įrašo tai, ir taip toliau, tai vėliau, jeigu jie norės sužinoti, už ką mes iš tikrųjų stovime, ir koks yra pagrindas, ant kurio mes stovime, šie įrašai pasakys tai. Ir tuomet, mes tai darome gana dažnai, kadangi čia ateina naujų žmonių, ir—ir mes einame pirmyn. Ir dabar mes negalėsime peržiūrėti visų bažnyčios doktrinų, bet tiesiog keletą iš jų, apie kuriuos mes norime pakalbėti. Ir dabar, trečiadienio vakarą, vis dėlto, prasidės. . .

⁷ Taigi, pirmadienį ir antradienį, aš išvykstu, melstis, pasiruošti išgydymo tarnavimui. Ir jūs galite pranešti telefonu, ar kaip jums patogiau, ir atsivesti visus, kuriuos tik norite, į šį vykstantį prabudimą. Ir pasakykite jiems, kad jie dabar neateitų paskubomis, ne ateitų, sakytų: „Na, dabar aš užbėgus, ir už mane ši vakarą pasimels. Ir rytoj vakarą, tai viskas. . .“ Jūs nedarykite to. Jūs ateikite, ir kurį laiką paklausykite, kadangi mes norime neskubėdami išdėstyti šį Žodį taip atidžiai, kad šėtonas niekada neturėtų nė mačiausios vietos, kur galėtų pajudėti. Ir tuomet, kai jūs leisite savo tikėjimui visiškai išsekti, kol jūs pradėsite tikėti, tuomet leiskite veikti savo pašamonei, tuomet Dievo tikėjimas tai patvirtins. Tuomet jūs iš karto pajudėsite pirmyn. Suprantate?

Nes iš jūsų tikėjimo bus mažai naudos. Jūsų pašamonė turi judėti ta pačia kryptimi kaip ir jūsų tikėjimas, ir tuomet Dievo tikėjimas juda iš paskos, ir visa tai patvirtina. Suprantate? Bet, jeigu tai yra jūsų tikėjimas: „O, taip, aš tiesiog dabar gavau tai!“

Ir netgi jūsų pasąmonė, irkludama atgal čia, sako: „Įdomu, ar tai suveiks man“. Tiesiai ten, tai nesuveiks. Suprantate? Taigi mes norime, kad tai būtų tikras išgydymo tarnavimas. Ir prieš tai, kai aš pakviesiu ką nors čia į kambarius, ir taip toliau, dėl išgydymo ar į tuos naujus tarnavimus, aš noriu, kad jie tikrai suprastų, dėl ko jie čia ateina. Taigi, tiesiog atminkite, atvykite ir aplankykite mus, ir mums bus labai malonu jus turėti.

⁸ Taigi atminkite, dabar, ryte mes ruošiamės tęsti bažnyčios doktrinos dėstymą. Ir rytoj vakare tuo pačiu būdu. Taigi, kviečiame jus atvykti, ir ateiti gali kas tik nori. Mums visuomet malonu visus matyti. Bet dabar, šis vakaras yra skirtas žmonėms, kurie yra iš šios bažnyčios, kurie—kurie yra užaugę šioje doktrinoje. Nes, išvykę kitur, kai evangelizuojuame, mes tiesiog imame tikrą pamatą, Rašto evangelinę doktriną. Bet čia, bažnyčioje, mes turime savo mintis ir savo tikėjimą, kaip—kaip, kaip—kaip bažnyčia, ir tai, ką mes ruošiamės peržiūrėti šį vakarą.

⁹ Ir prieš mums atsiverčiant Jo palaimintą Žodį, ar mes nepalenktume minutėlei savo galvų maldai?

¹⁰ Visagali ir galingas Dieve, Kuris, dar prieš pasaulyje sujudant pirmajam atomui, Tu buvai Dievas. Tu nei kiek nepasikeitei. Ir kai daugiau nebebus atomų, kurie jį palaikytų, ir nebebus pasaulio, kurį reiktų palaikyti, Tu tebebūsi Dievas. Tu esi iki amžinybės ir nuo amžinybės. Tu esi Dievas. Tu niekada neturėjai dienų pradžios, nei gyvenimo pabaigos. Tu visuomet būsi. Ir, Tėve, Tu esi beribis, o mes riboti, todėl mes prašome Tavo Dieviško gailestingumo, Dieve, suvokdami, kad ši mūsų dvasia susilies su Amžinybe, iš šio laiko elementų, į Amžinybę. Todėl, Viešpatie, mes esame čia, kad pasitikrintume savo išgelbėjimą, kad pažiūrėtume, kaip mes stovime Tavo Žodžio akivaizdoje, ir pamatyti, kokia yra mūsų išgyvenimų padėtis. Ar mes gyvename taip, kaip patinka Tau? Ar mūsų dvasia liudija apie Tavo Dvasią? Ar mūsų mokymas liudija apie šią Bibliją? Ir, Tėve, leisk mums kruopščiai ištirti abu tuos dalykus šiuose būsimuose trijuose tarnavimuose. Suteik tai, Viešpatie.

¹¹ Palaimink pastorių čia, diakonus, patikėtinius ir visus lankytojus, žmones, kurie ateina į šią bažnyčią. Nuo tada, kai aš esu čia, Viešpatie, atsirado labai labai daug žmonių, kurių aš net vardų nežinau, ar iš kur jie, bet aš esu tikras, kad Tu žinai viską apie juos. Ir mes, šį vakarą, esame čia dėl vieno tikslo, Viešpatie, kad bendrautume parašyto Žodžio apsuptyje. Ir suteik mums Šventąją Dvasią mūsų gyvenimuose, kad mes galėtume išlikti ramūs, rimti ir Dievo baimėje, ir ištirtume savo gyvenimą pagal Jo Žodį. Suteik tai, Viešpatie.

¹² Ir šiame pastate, šį vakarą, Viešpatie, čia yra mano brolių, vykdančių skirtingas bažnyčios pareigas. Ir, Viešpatie, aš toks dėkingas, kad jie atvyko čia pabendrauti. Galbūt mes

nesutariame dėl smulkių doktrinų principų. Bet tame viename didingame pagrindiniame principu, mes stovime kaip vieninga brolija fronto linijoje. Tai, O Dieve, tesustiprina tai mūsų—mūsų bendravimus ir mūsų. . . ir Dievo malonės ir meilės saitai te gausiai apsupa mus. Taigi, suvokiant, Viešpatie, kad tai yra per didelis darbas žmogui, kadangi mūsų dėmesys čia, ši vakarą, sielų paskyrimo vietą, kurias sieja Amžinybė. Taigi, mes meldžiame, kad Šventoji Dvasia nusileistų tiesiai į Žodį, ir Jį išdėstyti, ir paaiškinti mums Savo būdu, dalykus, kuriuos Jis nori, kad mes žinotume. Suteik tai, Viešpatie. Ir kai trys. . . kai baigsis tarnavimų laikas, mes galėtume eiti kaip sustiprinta bažnyčia, susivieniję kartu, sujungti kartu savo širdimis ir savo tikslais, su savo Dievo Karalystės bendrapiliečiais, ir te judėsime pirmyn kaip niekada anksčiau.

¹³ Aš noriu padėkoti Tau, Viešpatie, bažnyčios ir—ir čia esančiu žmonių akivaizdoje, kad Tu davei man kelias savaites gero poilsio. Aš jaučiuosi puikiai ši vakarą, dėl Tavo Artumo ir Tavo palaiminimo. O Dieve, mes meldžiame už brolių čia, mūsų brolių, kuris vyksta į užsienį, keliauja į tas tamsias, varganas šalis, kur jis rizikuoja savo gyvybe. O Viešpatie, palaimink mūsų brolių Džefrij, kai jis išvyks su savo sūnumi ir žmona, ir suteik jam didelį prieaugį. Tegų jis iškerta angas per tamsą, kol visur plačiai nušvis Evangelijos Šviesa. Išgirsk mus, Tėve, nes mes pateikiame šį prašymą Viešpaties Jėzaus, Tavo Sūnaus, Vardu. Amen.

¹⁴ Taigi, ši vakarą, skaitysiu iš savo mažos Skofildo Biblijos. Neseniai, man sukako dvidešimt penkeri metai. Ir aš vis dar galiu ją skaityti, bet darosi gan neryšku. Taigi aš turiu skaitymo akinius, kai aš studijuoju, ir aš pažiūrėsiu kaip jie veikia ši vakarą, pirmą kartą.

Taigi, aš turiu temas, kaip ši, kad: „Ar bažnyčia privalo. . .“ O, daug dalykų, jei tik iki jų prieisime. Vienos iš jų: „Kodėl mes vadinamės Bažnyčia? Kodėl mes ne denominacija? Kodėl—kodėl mes tikime Amžinąja tikinčiojo sielos apsauga? Kodėl mes smerkiame pamokslaujančias moteris? Kodėl mes krikštijame panardindami? Ir, ar bažnyčia pereis per sielvartą?“ Ir daugelį iš tų temų čia, spėju, kad aš turiu penkiolika ar aštuoniolika jų, keliems artimiausiems vakarams.

¹⁵ Taigi aš galvoju, ši vakarą, pradėti su, pradėti nuo, atrodo, kad Viešpats uždėjo man ant širdies tiesiog šią temą, ši. . . „Kodėl Mes Ne Denominacija?“ Priežastis, kad. . . Taigi, mes neturime nieko prieš kitus žmones, kurie yra denominacijos. Mes nieko prieš juos neturime, bet aš noriu paaiškinti, kodėl mes niekuomet nėjome išvien su jokia denominacija. Aš buvau pašvęstas nedidelėje baptistų bažnyčioje, kaip jūs žinote. Ir baptistai nėra denominacija, nebuvo, dar neseniai, ir dabar ji tampa tokia pat denominacija kaip ir visos kitos. Bet, priežastis, dėl kurios mes niekuomet netapsime denominacija. . .

¹⁶ Taigi, mes esame organizacija. Mes esame organizacija, įregistruota čia teisiškai, kaip organizacija, grupė žmonių, kurie susiorganizavo kartu, šlovinti Kristų, bet mes ne denominacija. Nė vienas nedominuos virš mūsų, suprantate. Tai ne denominacija. Tai—tai yra organizacija, bendravimas tarp tikinčių krikščionių. Žmonės čia ateina į bažnyčią. Ir tai tampa jų vietine bažnyčia, jeigu jie nori ateiti, kol jie gyvena.

¹⁷ Ir jie gali ateiti čia, ir nesutikti su viskuo, ką mes pamokslaujame. Tai viskas gerai. Jūs vis tiek, kol jūs esate krikščionis, jūs turite bendravimą, ir pagalbą lygiai kaip ir likusieji iš jų. Suprantate? Jeigu aš pasakyčiau, kad tikiu krikštu panardinant vandenyje, o jūs tikėtumėte apšlakstymu, ir laikytumėtės to, mes tiesiog liktume tokie patys, lyg, kad mes abu sutiktume. Galbūt mūsų matymas nebus vienodas. Bet tol, kol jūs esate krikščionis brolis ar sesuo, jūs čia labai laukiami, suprantate, kiekvienas.

¹⁸ Taigi, mes neturime jokios denominacijos, kadangi aš manau, kad denominacijos ardo brolybę. Kai kurie iš jų pasakys: „Na, mes nieko bendro neturime su šiuo prabudimu. Tai metodistų prabudimas“. „Na, tai baptistai. Mes neisime. . . Mes esame metodistai. Mes neturime nieko bendro su tuo“. Broli, jei tame yra Kristus, mes turime—mes turime tai mūsų visų reikalas. Mes turime atidėti savo. . . Tai—tai Kristaus Kūnas, kuris kenčia. Ir aš matau, jog šiandien šalyse labai daug to, kaip mes tai turime. . . Taigi, Kristus niekuomet nedarė, jokių laikotarpiu, neorganizavo jokios denominacinės bažnyčios. Taigi, tiesiog būkime gerai įsitikinę.

¹⁹ Taigi, dabar, aš ruošiuosi jūsų paprašyti ryto vakare, jeigu norėtumėte sužinoti ką nors iš tų dalykų, kaip tam tikrą istoriją, kurią aš cituoju, ar ką nors kita. Aš neturiu laiko tiesiog tai išnagrinėti, kitaip aš neprieisiu prie kitos temos, kadangi jūs galėtumėte praleisti savaites prie tos pačios temos. Bet jei norite sužinoti vietą, bet ką, tiesiog paklauskite manęs, ir padėkite čia ant—ant stalo, ir aš jums atsakysiu.

²⁰ Taigi, seniausia denominacija, ir pirmoji denominacinė bažnyčia, kurią mes kada nors turėjome, yra katalikų bažnyčia. Ir ji buvo organizuota po trijų šimtų metų su trupučiu, nuo paskutinio apaštalo mirties. Ir tai tiesa. Jūs rasite tai ankstyvuosiuose „Nikėjos Tėvai“, ir rasite tai Juozapo rašiniuose, ir o, daugelį didžiųjų istorikų. Suprantate? Ir dar. . . bet kuriame iš bažnyčios periodų, iki pat paskutinio apaštalo mirties, ir tris šimtus metų po apaštalų, nebuvo jokių denominacinių bažnyčių. Ir Katalikų - buvo pirmoji denominacinė bažnyčia.

²¹ Ir protestantų bažnyčia - yra denominacijos, kurios ištrauktos iš tos denominacijos. Pirmoji atėjusi reformacija buvo Liuteris; po Liuterio atėjo Cvinglis, po Cvinglio atėjo Kalvinas,

ir tiesiog taip toliau. Ir toliau iki Veslio Prabudimo, ir toliau iki Aleksandro Campbello, Džono Smith, ir dar daugiau, matote, taip tęsėsi. Ir paskutiniai judėjimai, kuriuos mes dabar turime - tai skirtingos sekmininkų laikotarpio fazės.

²² Ir aš tikiu, kad Dievas veiks kiekviename amžiuje. Bet ar jūs kada nors pastebėjote, kad kiekvieną kartą, kai bažnyčia kada nors nupuola, ir kai tik jie tampa denominacija, iš karto ten prasideda jų žlugimas? Ir kai jie žlunga, Dievas niekada vėl nebepakelia tos bažnyčios. Tai eina tiesiog tiesiai į sėklą. Taigi, jūs tiesiog. . . Jeigu jūs norite žinoti visą tą istoriją, mes—mes galime tai parodyti, kad—kad jokia bažnyčia, per visą bažnyčių istoriją, neturėjo jokios denominacijos, kuri kažkada žlugo ir vėl pakilo. Baptistai, metodistai, presbiterionai, liuteronai, kas tai bebūtų, kai jie žlugo, jiems atėjo galas. Taigi, tai tiesa. Taigi, tai, aš—aš jums pasakiau dabar, apsivilkite švarkus, kadangi mes ruošiamės tai įrodyti. Suprantate? Taip nebuvo niekada, nei karto. Kai žmogus išeidavo kaip asmuo ir organizuodavo bažnyčią, ji prasidedavo.

²³ Dievas turi reikalą su asmenimis, ne su denominacija. Dievas jokiame amžiuje neturėjo reikalo su denominacija. Jis visada turi reikalą su asmeniu. Senajame Testamente, Jis turėjo reikalą su asmeniu. Naujajame Testamente, Jis turi reikalą su asmeniu. Bet kuriame laikotarpyje, Jis visuomet turėjo reikalą su asmeniu - ne su denominacijomis. Taigi, todėl, jei Dievo nėra denominacijoje, tai kokia man nauda turėti ką nors bendro su ja kaip su denominacija? Taigi, aš nekalbu apie žmones, esančius toje denominacijoje, aš kalbu apie pačią denominaciją, kadangi Dievo žmonių yra visose tose denominacijose.

²⁴ Taigi, Dievas niekada neleidžia kažkam įvykti, nebent Jis prieš tai neperspėja apie tai. Aš netikiu, kad yra kas nors, kas. . .

²⁵ Taigi, panašiai kai mes turime ginčijamus klausimus bažnyčiose, kaip neseniai mes turėjome vieną dėl kraujo ir aliejaus, ir taip toliau. Ir jūs žinote apie tą laišką: „Brangus broli Branhamai“, ir taip toliau. Bet priežastis, dėl kurios aš stojau prieš tai, kadangi to nėra Žodyje. Ir tai priežastis, kad aš esu prieš denominaciją, kadangi to nėra Žodyje. Ir tai turi turėti kažką, kuo mes pagrįstume savo tikėjimą. Ir, jei mes negalime to pagrįsti kokia nors denominacija, mes turime pagrįsti tai Dievo Žodžiu. Nes Tai yra vienintelis pamatas - Dievo Žodis.

²⁶ Ir tuomet, jeigu Dievo Žodis nekalba apie denominaciją, bet kalba prieš denominaciją, tuomet mes turime kalbėti išvien su Žodžiu. Nepaisant to, ką vyskupas, ką bet kas sako, ką kas nors galvoja, ką sako koks nors geras žmogus, kas dar ką kalba, jeigu tai neatitinka Dievo Žodžio, tuomet tai yra neteisinga. Suprantate? Tai turi būti, Žodis turi būti galutinis dalykas. Dievo Žodis turi būti galutinis „amen“.

27 Dabar atminkite, aš nei vieno nebraukiu iš krikščionių tarpo (jūs suprantate tai) - denominacijose. Visose tose denominacijose yra dešimtys tūkstančių brangių sielų, kurios yra Dievo vaikai. Bet, kad juos atskirti ir juos išskirti - aš esu prieš tai. Ir Dievo Žodis yra prieš tai.

28 Ir aš tikiu, kad šiandien nėra „izmo“, kuris yra šiandien šalyje, nėra „izmo“, kuris kada nors buvo šalyje, kuris nebūtų Dievo Žodžio išpranašautas. Aš tikiu, kad Dievo Žodis aprūpina viskuo, ko mums reikia, tiesiai čia, Žodyje. Nuo . . . mūsų pradžios iki pabaigos, tai yra randama tiesiog Dievo Žodyje. Ir tuomet aš—aš tikiu, jei tai yra Dievo Žodyje, tuomet mes turėtume . . . Jis išpranašauja. Ir Dievo Žodis yra perspėjimas.

29 Taigi, jūs neskaitote Dievo Žodžio taip, kaip jūs skaitote laikraštį. Jūs skaitote Dievo Žodį Šventąja Dvasia, suprantate, nes Pati Šventoji Dvasia kalba per Kristų. Kristus dėkoja Dievui, kad Jis paslėpė tuos dalykus nuo išmintingųjų ir gudriųjų akių, ir apreiškė juos kūdikiams, tokiems, kurie mokysis. Taigi, jūs matote, išsilavinimu to niekaip nepasieksime, tapdami denominacija to niekaip nepasieksime. Yra tik vienas būdas būti teisiu, tai - būti vedamu Dievo Dvasios. Ir tas jūsų išgyvenimas turi sutapti su šiuo Žodžiu. Suprantate? Tuomet jūs tai turite. Suprantate?

30 Kaip, kad mes pereisime dabar čia už kelių minučių, mes turime reikalą su žmonėmis, kurie yra—yra . . . Kai kurie iš jų yra radikalūs kalvinistai, kai kurie iš jų yra radikalūs arminiečiai, ir—ir įvairių kryptų. Taigi, visuomet, nesvarbu kaip plonai jūs bepjautumėte, tai turės dvi puses. Tai tikrai taip. Ir jos abi turi ginčytinų klausimų. Bet, dalykas tame - kur slypi Tiesa? Štai kur mes einame, kur mes manome, kad iš Dievo malonės, mes parodysime jums Tiesą apie tai. Taigi, tiesiog paimekime . . . ir tai yra tiesiog, kur aš turiu išrašęs šiek tiek apie tas bažnyčių doktrinas.

31 Atverskite jūsų Biblijas, tiesiog kelioms minutėms, visi jūs dabar. Ir pradžia, pažvelkime į Apreiškimų 1-ą skyrių; ar Apreiškimų 17-ą skyrių. Ir tiesiog pradėkime skaityti, ir sužinokime dabar, kur prasidėjo tos bažnyčios, ir kas—kas jas pradėjo. Taigi, Biblija iš anksto išpėja apie viską. Ji perspėja apie dienas, kuriose mes—mes gyvename. Ir dabar, Apreiškimų 17-as skyrius, jeigu jūs norite. Aš pasakiau 13-as, bet aš ne tai norėjau pasakyti, tai yra . . . Mes taip pat, po kurio laiko prieisime, tai pranašystėje apie Jungtines Valstijas. Bet dabar paklauskite labai atidžiai.

Ir atėjo pas mane vienas iš septynių angelų, kuris turėjo septynis dubenis, ir kalbėjo man, sakydamas . . . Ateik čia; ir aš parodysiu . . . tau teismą didžiosios ištvirkėlės, kuri sėdi ant daugybės vandenu:

³² Taigi, atminkite, tai skamba paslaptinai. Taigi, ši blogai išgarsėjusi moteris, dabar, jei mes ruošiamės mokyti apie tai, pirma jūs turite sužinoti, ką reiškia šie simboliai. Taigi, *moteris*, Biblijoje, vaizduoja „bažnyčią“. Kiek iš jūsų tai žino, kad mes esame Nuotaka? Bažnyčia yra Nuotaka.

³³ „Ateik čia, ir aš parodysiu tau teismą“. Taigi, čia bus teismas, paskelbtas tai didžiajai ištvirkėlei, nešvariai moteriai, kuri sėdi ant daugelio vandenų. Taigi, *moteris* simbolizuoja „bažnyčią“, ir *vanduo* simbolizuoja „žmones“. Dabar, jeigu jūs atkreipsite į tai dėmesį, taip pat, pažvelkite, į 15-tą eilutę, kol jūs esate ten, to paties skyriaus 15-ta eilutė.

Ir jis pasakė man: „Vandenys, kuriuos tu regėjai, kur sėdi ištvirkėlė, yra žmonės, . . . daugybė, . . . tautos, ir kalbos“. (Suprantate?)

³⁴ Taigi, ši didi bažnyčia, didi moteris, dabar atminkite, ji yra blogai išgarsėjusi moteris. Ir jeigu moteris simbolizuoja bažnyčią, (ir Kristaus Bažnyčia yra Nuotaka, šventa Nuotaka), tuomet čia yra nešventa moteris. Tuomet tai turėtų būti nešventa, apsimitinėjanti esanti nuotaka. Suprantate? Taigi, ir ką ji daro? „Ji sėdi ant“, ar yra *virš*, reiškia, „valdanti virš daugelio vandenų“. Kitais žodžiais, ji turi jėgą visose tautose ir kalbose, ir žmonėse. Ji yra didingas asmuo, ši moteris.

Taigi, „*su kuria ištvirkavo žemės karaliai, . . .*“

³⁵ „Nes žemės karaliai ištvirkavo“, turtingi vyrai, garsūs vyrai. Kaip jūs galite, kaip karalius gali ištvirkauti su bažnyčia? Tai yra dvasinis ištvirkavimas. Dvasinis! Kas yra ištvirkavimas? Tai, na, kai moteris yra neištikima savo vyrui. Ji gyvena su kitu vyru, nors ji turi savo vyrą. Ir tuomet, ši bažnyčia, apsimita esanti Kristaus Nuotaka, tuo tarpu ji ištvirkauja su pasaulio karaliais, savo nešvariu gyvenimu, nešvariu verslu. O, Tai gilų ir Tai stiprų. Aš tiesiog myliu Žodį. Dabar atkreipkite dėmesį.

. . .su kuria ištvirkavo žemės karaliai, ir jos ištvirkavimo vynu buvo pasigėrę žemės gyventojai.

³⁶ Jos „vynas“ yra tai, ką ji dalina, jos sužadinimas: „Mes esame Bažnyčia! Mes esame tie, kurie tai turime“. Suprantate? Taigi, dabar tiesiog įsidėkite tai į galvą. Gerai. „Taigi, jis nu- . . .“

³⁷ Taigi, angelas pasakė Jonui: „Aš parodysiu tau šį teismą, kuris artinasi šiai didžiajai bažnyčiai“. Dabar žiūrėkite.

Taigi jis Dvasia nunešė mane tolyn į tyrlaukius: ir aš mačiau moterį, sėdinčią ant skaisčiai raudono žvėries, . . .

³⁸ *Skaisčiai raudona*, Biblijoje, simbolizuoja „karališką“. *Skaisčiai raudona* spalva reiškia „raudona“. Ir *žvėris* simbolizuoja „jėgą“.

Ar jūs atkreipėte dėmesį, kad žvėris išeina iš jūros, tai buvo Apreiškimų 13-ame. Ir kai jūs matote žvėrį, išeinantį iš jūros, tai reiškia, kad ta jėga iškilo žmonių tarpe.

Bet Apreiškimų 13, kai atėjo avinėlis, jis išėjo iš žemės, ne iš žmonių, Jungtinių Valstijų. Bet tuomet, po to, jis turėjo du nedidelius ragus, civilinė ir bažnytinė jėgos. Ir tuomet jis gavo valdžią, ir kalbėjo kaip prieš jį kalbėjęs drakonas. Taigi, jūs tiesiog turite pasižymėti tai, mes artinamės prie religinio persekiojimo, su tais pačiais dalykais, kuriuos jie darė pagoniškoje Romoje prieš daugelį metų, nes tai yra TAIP SAKO VIEŠPATS.

Dabar, stebėkite tai. „Sėdinti ant žvėries, jėgos“.

³⁹ Ar jūs atkreipėte dėmesį į Rebeką? Kai Eliezeras ją rado, buvo vakaro metas, ir ji pagirdė kupranugarį. Nes, Eliezeras pasakė: „Jei mergaitė ateis ir pagirdys šį kupranugarį, tai bus... ir duos man atsigerti, tai ir bus toji, kurią Tu pasirinkai, Viešpatie, būti tavo tarno Izaoko nuotaka“. Ir jam dar besimeldžiant, atėjo Rebeka, pasėmė vandens ir davė jam gerti, ir pagirdė kupranugarį. Atkreipkite dėmesį, kupranugaris buvo gyvulys. Ir tas pats gyvulys, kurį ji girdė, buvo tas, kuris ją nugabeno pas jos nuotaką, Izaoką.

⁴⁰ Ir šiandien, Šventosios Dvasios jėga, kurią Bažnyčia girdo ir garbina, ir yra Tai, kas paims Ją iš šios žemės, į susitikimą su Nuotaka. Žinoma, vakare, Izaokas buvo lauke. Mes nesusitiksim su Viešpačiu Šlovėje. Efeziečiams 5-ame skyriuje sakoma, kad mes susitiksim su Juo ore. O, tai priverčia metodistus pasiruošti šaukti. Pagalvokite apie tai! Suprantate? Viešpats... .

Izaokas išėjo iš savo tėvo namų, ir buvo lauke, kai jis pamatė Rebeką, atvykstančią ant kupranugario. Ir ji pamilo jį iš pirmo žvilgsnio, ir nušoko nuo kupranugario ir nubėgo susitikti su juo. Teisingai. Štai kur mes sutiksime Viešpatį. Ir tas pats kupranugaris, kurį ji pagirdė, nunešė ją pas jos vyrą.

Ir ta pati Jėga, kurią Bažnyčia garbina, kurią pasaulis vadina fanatizmu, kurią Bažnyčia garbina, bus ta pati Jėga, kuri pakels Bažnyčią į orą, „Susitikti su Viešpačiu ore“. Šventoji Dvasia! Suprantate? Tai yra... .

Ir, pažvelkite, Rebeka buvo skaisti mergelė.

⁴¹ O ši moteris yra prostitutė, apie kurią mes kalbame čia. Taigi, jūs dabar supratote, kas yra jėga? Jėga, ką tai reiškia, tai, žvėris. Ji buvo ant skaisčiai raudono. Taigi, kokios rūšies žvėris tai būtų? *Skaisčiai raudona*, tai būtų „turtinga“ jėga. Kokios rūšies bažnyčia ji bus dabar? Ji yra turtinga bažnyčia, ir ji yra didinga bažnyčia, ir ji yra galinga bažnyčia, ir jos įtaka aprėpia daugybę žmonių. Ir žemės karaliai dvasiškai ištvirtavo su ja, tai didieji žemės žmonės. Dabar mes ruošiamės sužinoti, kas ji yra, tiesiog po minutės, ir sužinoti apie tas denominacijas.

Ir moteris buvo pasipuošusi violetine spalva (karališkai), . . . pasipuošusi violetine ir skaisčiai raudona spalva, . . . papuošta auksu ir brangakmeniais . . . perlais, laikanti savo rankoje auksinę taurę, pilną bjaurasties ir jos nesantuokinių santykių nepadorumo:

42 Ką ji turėjo savo rankoje? Savo doktriną, kurią ji pristato žmonėms: „Mes esame Bažnyčia. Mes tokie“. Ir ji privertė žemės karalius pasigerti su ja, štai taip. „Mes esame tokie. Mes esame didi jėga! Mes aprėpiame kiekvieną tautą. Mes esame didžiausia bažnyčia. Ateikite, gerkite iš mūsų . . . Čia, išpilkite to šiek tiek. Jūs paimkite tai. Jūs paimkite tai“. Štai taip, suprantate. Ir ji savo rankoje turėjo taurę. Pažvelkite.

Ir moteris buvo pasipuošusi violetine ir skaisčiai raudona spalva, . . . papuošta auksu ir brangakmeniais ir perlais, laikanti savo rankoje auksinę taurę, pilną bjaurasties ir jos nesantuokinių santykių nepadorumo:

43 Taigi, draugai, mes neskaityme dienraščio. Mes skaitome Amžiną ir palaimintą Dievo Žodį. Visi dangūs ir žemė praeis, bet tas Žodis pasiliks. Teisingai.

Ir ant jos galvos buvo vardas užrašytas, tiksliau, buvo užrašytas vardas, PASLAPTIS, DIDYSIS BABILONAS, IŠTVIRKĖLIŲ MOTINA, ŽEMĖS PASIBJAURĖJIMAS.

44 Dabar, čia prieš kurį laiką, aš nemanau, kad čia, bažnyčioje, bet aš pamokslavau tema „Rankraštis Ant Sienos“, ir pateikiau istorinę Babilono padėtį. Taigi, visi kada nors atsiradę „izmai“, visos religijos ir visi „izmai“, kurie šiandien yra pasaulyje, prasidėjo Pradžioje. Taigi, jei jūs paimsite Hislopo „Du Babilonai“, jeigu jūs norite pasekti istoriją, ar kai kurias iš tų puikių knygų, jūs netgi galite rasti kiekvieną „izmą“, kurią jūs norite rasti. Aš po kelių minučių gražinsiu jus atgal, apie moteris pamokslininkes, suprantate, ir parodysiu jums, kur tai pirmiausia prasidėjo, suprantate, grįžtant į Pradžią. Ir apie visus tuos skirtingus dalykus, kaip jie atsirado būtent Pradžioje. Pradžia reiškia „ištakas“. Kiek iš jūsų žinote, kad tai tiesa? Pradžia yra ištakos. Taigi, viskas, kas yra, turėjo turėti ištakas.

45 Kai aš žiūriu į medį . . . Aš buvau miškuose pora, tris, apie du mėnesius. Aš matau medį, koks gražus jis yra. Aš matau jį, kaip jis sunyksta; kitas užauga jo vietoje, nesibaigiantis gyvenimas. Ir aš galvoju apie tai. Bet kažkur tas medis turėjo pradžią. Jis turėjo turėti pradžią. Ir vienintelis būdas, kaip jis galėjo būti paskirtas būti medžiu, ar būti ąžuolu, ar bukmedžiu, ar tuopa, ar palme, ar kas tai bebūtų, už viso to turėjo būti meistras - Protas. Arba, jei ten tik vienas, buvo vienas ąžuolas, visame pasaulyje būtų tik ąžuolai. Bet kažkas, didingas, meistras Protas, turėjo tai sutvarkyti.

Tebūna palaimintas Jo Šventas Vardas! Jis yra Tas, Kuris saulės sistemoje sudėlioja mėnulį ir žvaigždes. Jis viską sudėlioja sava tvarka. Ir Jis sutvarkys Savo Bažnyčią. Ji pasisuks tiesiog kaip Jis nori, kad Ji pasisuktų; į rytus, vakarus, šiaurę ar pietus, ar kur Jis benorėtų. Kai mes išmesime tas denominacines idėjas iš savo galvų ir visiškai pasinersime į Kalvariją. Jis visa tai sutvarkys, jeigu mes tiesiog būsimė tokie pat paklusnūs kaip medžiai ir kiti jo kūriniai. Jūs niekada nepamatysite mėnulio, sakančio: „Šianakt aš nešviesiu. Kokios nors iš jūsų žvaigždės tegul šviečia mano vietoje“. Bet mes, o, mes esame kitokie, jūs suprantate.

46 Taigi, Babilonas, pažiūrėkite, kaip Babilonas atsiranda. Jis pasirodo Biblijos pradžioje. Jis pasirodo Biblijos viduryje. Ir jis pasirodo Biblijos pabaigoje. Dabar, čia yra kažkas. Taigi, tai prasidėjo su Nimrodu. Nimrodas įkūrė Babiloną Šinaro slėnyje, visai netoli Tigro ir Eufrato upių. Ir ten tekėjo Eufratas. Ir—ir kaip visi keliai, per visą šalį, vedė tiesiai į Babiloną. Ir kiekvieni iš tų vartų buvo maždaug du šimtus pėdų pločio, tie vartai buvo pagaminti iš vario. Ir kai jūs įeinatė į Babilono miesto vidų, kiekviena gatvė vedė tiesiai prie sosto.

47 Taigi, šiandien galite nuvykti į Romą, ir visi keliai ves į Romą. Ir ten nedidukė mergelė Marija, stovi ant kiekvieno kampo, prie kelio posūkio, su kūdikėliu Jėzumi ant rankų, rodanti kelią į Romą. Suprantate? Jis pasirodo Biblijos pradžioje, jis pasirodo Biblijos viduryje, ir štai jis – Biblijos pabaigoje.

Dabar, aš tik noriu toliau paskaityti, tiesiog kelias minutes, kad jūs galėtumėte turėti viso to foną. Suprantate? Gerai. „Ir aš pamačiau moterį“, dabar žiūrėkite – „bažnyčią“. Kai jūs matote „moterį“, tiesiog galvokite apie „bažnyčią“. Suprantate?

. . . aš mačiau moterį, girtą nuo šventųjų kraujo . . .

48 Taigi, iš kur ateina žodis „šventasis“? Žodis „šventasis“ kilo iš „šventas“, ar „pašventintas“, šventas. Gerai.

. . . aš mačiau ją, girtą nuo šventųjų kraujo . . .

49 Taigi, jei ši moteris yra bažnyčia, ji persekiojo šventuosius. Ir ji yra didžiausia bažnyčia. Ji turi valdžią visoje žemėje. Ji yra virš daugelio vandenių. Ir ji . . . Žemės karaliai sanguliavo su ja. Na, kas gi ji? Tam tikra paslaptis. Taigi Dvasia ketina . . . Jūs žinote, bažnyčioje turėtų būti devynios dvasinės dovanos; išminčiai, ir viena supratimui, ir viena išgydymui, ir viena, *ir taip toliau*.

. . . ir nuo Jėzaus kankinių kraujo . . .

50 Panašu, kad jiems nelabai rūpėjo, ką sakė Jėzus. Bet tai, ką sakė bažnyčia. Taip yra. Ir tai taip pat teisinga.

. . . ir kai aš pamačiau ją, aš stebėjausi su didžiu susižavėjimu.

51 „Aš susižavėjęs stebėjausi. Aš . . . Tai buvo žavėtinas dalykas apie ją, kaip aš stebėjausi, kaip ji . . .“ Dabar leiskite man

tiesiog užimti Jono vietą ir pamėginti tai šiek tiek atverti, suprantate. Jonas pasakė: „Štai ji sėdi. Ji apsimeta esanti krikščionių bažnyčia. Ji turi priėjimą prie visų pasaulio pinigų. Ji turi visus pasaulio karalius prie savo kojų. Ji yra turtinga ir spalvinga, ir kaip ji gali pasigerti nuo Jėzaus liudytojų? Kaip gi ji gali persekioti šventuosius? Kaip ji gali žudyti tuos Kristaus kankinius? Ir taigi ji tvirtina, kad ji pati yra krikščionė, krikščionių bažnyčia“. Dabar, žiūrėkite.

Ir angelas paklausė manęs: „Ko tu stebiesi? Aš tau pasakysiu moters paslaptį, ir apie žvėrį, kuris ją neša, ir kuris turėjo septynias galvas ir dešimt ragų.“

⁵² Taigi, tai yra tik įprastas skaitymas, dabar čia. Jūs tai suprasite. Tai bus labai lengva.

Žvėris, kurį regėjai, buvo, ir jo nebėra; ir nusileido iš... pakilo iš bedugnės, ir eis į pražūtį: ir tie, kurie gyvena žemėje, stebėsis, kurių vardai nėra įrašyti gyvenimo knygoje nuo pasaulio sukūrimo, kai jie matys... kai jie—kai jie pamatys žvėrį, kuris buvo, kurio nėra, ir vis dėlto yra.

⁵³ Taigi, dabar tai šiek tiek žnybtelės, taigi štai tai. Jis pasakė, dabar atkreipkite dėmesį, kad „Kai visi“, ne tik keli, bet „visi, kurie gyvena žemėje, stebėsis“. Ir visi jie stebėsis. Visas pasaulis stebėsis šia moterimi. Yra tik viena grupė, kuri nesistebės tuo, ir tai yra tie, kurių vardai įrašyti Avinėlio Gyvenimo Knygoje.

⁵⁴ Taigi, aš tiesiog gal čia įterpsiu dar ir tai, nes po kelių minučių mes įeisime į tai. Suprantate? Kada jų vardai buvo įrašyti į Avinėlio Gyvenimo Knygą? Nuo (Kada?) paskutinio prabudimo, kuriame jie dalyvavo? To vakaro, kai atėjo prie altoriaus? To vakaro, kai jie prisijungė prie bažnyčios? Aš nesistengiu jūsų ižvesti. Bet, aš sakau jums, Biblijoje pasakyta: „Jų vardai buvo įrašyti į Avinėlio Gyvenimo Knygą nuo pasaulio sukūrimo“. Būtent! Kai Dievas, pradžioje, matė, kad jis siųs Savo Sūnų, ir Jis užims nusidėjėlio vietą, kai buvo pralietas Dievo Sūnaus Kraujas. Biblijoje pasakyta, kad Jo Kraujas buvo pralietas dar prieš pasaulio sukūrimą. Kiek iš jūsų žinote, kad Biblijoje taip sakoma, kad: „Kristaus Kraujas buvo pralietas prieš pasaulio sukūrimą“? Kai tas Kraujas buvo pralietas, kiekvieno Kūno nario vardas buvo įrašytas tuo Krauju, Avinėlio Gyvenimo Knygoje, pasaulio sukūrimo metu. Ko gi jūs taip bijote? O, broli! Tai atrakina duris, ar ne?

⁵⁵ Na, tiesiog perskaitykime tai čia, ir pažiūrėkime ar tiesa, kas čia sakoma. Suprantate? „Ir angelas man tarė: „Kodėl taip...“ Manau, kad tai yra 8-ta eilutė, „Ir žvėris, kurį regėjai...“ Gerai. Štai taip.

Žvėris, kurį tu regėjai yra, ir jo nėra; ir jis pakils iš bedugnės...

Taigi, mes sugrįšime prie to, bet aš noriu paimti šią kitą, kadangi mes prieisime prie to.

. . . ir eis į pražūtį: ir tie, kurie gyvena ant žemės, stebėsis, kurių vardai nebuvo įrašyti į gyvenimo knygą nuo pasaulio sukūrimo, . . .

⁵⁶ „Čia bus grupelė žemėje, – kitais žodžiais, – kurie bus apgauti“, nes jis apgavo juos. Ir čia buvo tik viena grupė, kuri nebuvo apgauta, ir tai buvo ta, kurių vardai buvo Gyvenimo Knygoje nuo pasaulio sukūrimo. Mes prieisime šiek tiek vėliau.

⁵⁷ Dabar, atkreipkite dėmesį, moteris, bažnyčia, ji buvo „*Paslaptingas, Babilonas*“. Mes matome ją pasirodant per Nimrodą. Koks buvo Nimrodo tikslas? Nimrodas įkūrė miestą ir privertė visus kitus miestus mokėti šiam miestui duoklę. Ar galime mes tokį dalyką pamatyti šiandien? Ar šiandien yra tokia vieta? Ar yra tokia bažnyčia, kuri viešpatauja visoms pasaulio tautoms? Žinoma. Ar šiandien yra tokia vieta, kuri verčia kiekvieną tautą mokėti jai duoklę? Ar yra tokia vieta?

Keliaukime toliau ir perskaitykime likusią dalį, tiesiog truputį, kad pamatytumėte visą vaizdą. Gerai.

. . . kurie matė žvėrį, kuris buvo, . . . jo nėra, ir štai yra.

Ir čia yra protas, kuris turi išmintį.

⁵⁸ Taigi, kiek iš jūsų žino, kad išmintis yra viena iš Dvasios dovanų? Taigi, tuomet, su kokia grupę Jis čia kalba? Jis turėtų kalbėti su žmonių grupe, kurie turi Dvasios dovanas, veikiančias Bažnyčioje.

. . . čia yra protui, kuris turi išmintį.

⁵⁹ Taigi, jūs stabtelėkite, suraskite tai per šiuos visus bažnyčios laikotarpus. Patraukdama, Šventoji Dvasia aiškiai kalba, kaip tos dovanos turi veikti paskutinėmis dienomis. Taigi, mes turime veikiančias išgydymo dovanas. O, tai – tai veikia puikiai. Na, broli, yra ir kitos dovanos. Tai tik viena iš jų. Tai nedidelis antraeilis dalykas. Na, čia yra gerokai didesnė dovana. Kuri būtų geriausia, Šventosios Dvasios išminties dovana, sujungianti Dievo Žodį kartu, ir parodanti Bažnyčiai, kur mes stovime, ar tiesiog kažkieno išgydymas? Mes visi norime būti sveiki. Bet verčiau, aš turėsiu visada sveiką savo sielą, nei sveiką savo kūną. O, tai bent!

Klausykite Šventosios Dvasios, kalbančios per Joną, Patme, pasakė: „Čia yra išmintis. Tegul jis To pasiklauso“. Taigi mes čia turime nupieštą paveikslą. „Čia yra . . .“

Ir čia yra protas, kuris turi išmintį. Septynios galvos yra septyni kalnai, ant kurių sėdi moteris.

⁶⁰ Yra tik vienas miestas, kiek man žinoma, pasaulyje . . . Yra du miestai, kurie man žinomi, kuriuose septyni ar daugiau kalnų. Cincinatis yra vienas iš jų, apie kurį yra kažkoks fantastinis

pasakojimas apie Cincinnati. Tai motina vilkė, jūs žinote, kad . . . ir taip toliau. Bet tame yra daugiau nei tai. Bet nėra nė vienos bažnyčios, kuri dominuotų Cincinnatije.

Yra tik viena vieta visame pasaulyje, kurioje bažnyčia sėdi ant septynių kalvų, ir viešpatauja visam pasauliui. Taigi, aš ką tik iš ten grįžau. Visi tie dalykai.

Ir aš mačiau, kur tai pasakya: „Ir čia yra išmintis“. Apreiškimo 13. „Tegul tas, kas turi išmintį, suskaičiuoja žvėries skaičių, nes tai yra žmogaus skaičius“. Ne daugybė žmonių, ne grupė žmonių, bet „vienas“ žmogus. „Ir jo skaičius yra šeši šimtai šešiasdešimt šeši“.

⁶¹ Aš dažnai girdėjau, kad virš Romos popiežiaus sosto, yra parašyta: „VICARIVS FILII DEI“. Aš dažnai susimąstydavau, ar tai tiesa. Nubrėžkite liniją, ir užrašykite tai skaičiais, romėniškais skaitmenimis, ir pažiūrėkite, ar taip yra. Tai visiška tiesa. Aš stovėjau taip arti popiežiaus trigubos karūnos, už stiklo: „Pragaro, dangaus ir skaištyklos jurisdikcija“. Suprantate? Taigi, tie dalykai aš ką tik grįžau iš ten, ką tik iš Romos, ir žinau, kad tai yra tiesa. Dabar, mes žinome, kad tai yra pavaizduota.

Ir čia septyni karaliai: penki yra žlugę (kurie buvo tuo metu), ir vienas tebėra (tas, kuris ateina dabar, kuris buvo Cezaris), ir kitas, kuris turi ateiti (kuris buvo Erodas, kuris buvo nedoras); . . .

⁶² Dabar žiūrėkite. Žiūrėkite, kaip viskas yra tobula.

. . . ir kai jis ateis, jis turi tęsti trumpą laiką.

⁶³ Ar kas nors žino, kiek laiko valdė Erodas? Šešis mėnesius. Tempė savo motiną gatve ant rasto, priišto prie arklio. Ir sudegino miestą; ir suvertė tai krikščionims. Ir grojo smuiku ant kalvos šlaito, kol jie buvo . . . kol degino miestą. Šešis—šešis mėnesius. Ir suprantate, „Ir žvėris . . .“ dabar žiūrėkite, pažvelkite koks jis buvo nenaudėlis. Suprantate? Dabar žiūrėkite.

Ir žvėris, kuris buvo, ir jo nėra, netgi . . . yra aštuntas, ir iš septynių (septintojo prigimtis), ir eina į pražūtį.

⁶⁴ Visi žino, ką reiškia „pražūtis“, tai „pragaras“. Ir žiūrėkite iš kur jis iškilo - iš „pragaro“. Kas tai? Neišsenkama gelmė. Nėra jokio pamato katalikų doktrinai. Biblijoje nėra katalikų doktrinos. Visiškai nėra jokio dalyko Biblijoje kaip katalikų doktrina. Jie ir neteigia, kad yra. Vienas kunigas sėdėjo ten, atvažiavo kunigėlis iš Šventosios Širdies bažnyčios. Jis pasakė: „O, jis . . .“ Aš kalbėjau jam apie Marijos Elžbietos Frazier pakrikštijimą. Jis pasakė: „O, jūs pakrikštijote ją tokiu būdu, kaip krikštijo ankstyvoji katalikų bažnyčia“.

Aš paklausiau: „Kada gi taip buvo?“

Jis atsakė: „Biblijoje, jūsų Biblijoje“.

65 Aš tariau: „Argi katalikų bažnyčia taip krikštijo? Argi tai katalikų bažnyčios mokymas?“

„Taip“.

66 Aš atsakiau: „Tai kodėl gi neklystančioji katalikų bažnyčia taip smarkiai pasikeitė?“ Suprantate?

67 Jis atsakė: „Na, matote, jūs visi tikite Biblija. Mes tikime bažnyčia“. Matote? „Mums nerūpi, ką sako Biblija. Svarbu, ką sako bažnyčia“. Būtent taip. Jei kada nors dalyvausite lemtingame pokalbyje apie tai, pamėginkite syki, suprantate? Jiems nerūpi, ką sako Biblija; jiems tai nieko nereiškia. Jiems svarbu, ką sako bažnyčia. Suprantate?

68 Tačiau mums nerūpi, ką sako bažnyčia. Mes tikime tuo, ką Dievas sako. Amen. Nes Biblijoje yra parašyta: „Tebus kiekvieno žmogaus žodis melas, o Mano - Tiesa“. Štai kodėl mes nesame denominacija.

69 Dabar stebėkite. Paklausykite to, dar minutėlę. „Penki karaliai, kurie buvo, žlugo, penki karaliai“. Jeigu jūs norite to iš istorijos, aš jums tai parodysiu. „Ir vienas yra, ir kitas ateis“.

Dabar žiūrėkite, „žvėris“. Taigi, žvėris nebuvo karalius. Jis buvo „kuris yra, ir jo nebėra; tarsi yra, ir tarsi nėra, vis dar yra, ir nebėra“. Kas tai? Popiežių perėmimas, jėga, valdantis žvėris. Štai kuomet pagonių Roma pavirto popiežių Roma. Pagonių Roma buvo atsivertusi, ir tuomet ji tapo popiežiška, kurioje, vietoj karaliaus jie turėjo popiežių, ir popiežius yra dvasinis karalius. Štai kodėl jis yra karūnuotas, dvasinis karalius, tvirtina esąs Jėzaus Kristaus vietininkas. Štai taip. Dabar atkreipkite dėmesį.

70 Ir mes iš ten iškelsime katalikų doktriną ir parodysime jums, kaip ji prasiskverbė tiesiai į protestantų bažnyčias, suprantate, kaip ji vis dar glūdi protestantų bažnyčioje, daug iš to. Priešinga, būtent, Biblijai, visiškai priešinga. Dabar, „Žvėris, kuris buvo, kurio nebėra“. Taigi atminkite, „Žemėje, visi iš jų bus sukklaidinti, kurių vardai nebuvo įrašyti nuo pasaulio sukūrimo“. Pažiūrėkime.

O žvėris, kuris buvo, ir nėra, (11-ta eilutė) ir vis dar yra aštuoni, ir . . . iš septynių, ir eina į pražūtį. (Jis tęs tol, kol jis pasieks bedugnę ir kelio pabaigą.)

Ir tie dešimt ragų, kuriuos tu matei, yra dešimt karalių, . . .

Dabar pažiūrėkite čia. Jeigu jūs norite pamatyti kažką pribloškiančio, pažiūrėkite tai.

. . . yra dešimt karalių, kurie dar negavo karalystės; bet jie gauna valdžią kaip karaliai vienai valandai su žvėrimi.

⁷¹ Jie nėra karūnuoti karaliai; jie yra diktatoriai. Suprantate, jie niekuomet nebuvo karūnuoti karaliai, bet jie gauna jėgą kaip karaliai, vienai valandai, žvėriui valdant. Kaip tik šiuo trumpu prieblandos metu, kur ir iškyla diktatoriai. Suprantate? „Gauna jėgą kaip karalius, vienai valandai su žvėrimi“. Taigi, gerai.

Jie turi vieną mintį, ir savo valdžią bei jėgą atiduos žvėriui.

Jie kovos su Avinėliu, ir Avinėlis nugalės juos: (Šlovė!) nes jis yra viešpačių Viešpats, ir karalių Karalius: ir tie, kurie yra su juo, yra pašaukti, ir išrinkti, ir ištikimi.

⁷² Norėčiau, kad tiesiog dabar aš galėčiau pamokslauti pamokslą, „Išrinktieji, prieš pasaulio sukūrimą, ir liekantys ištikimi savo pašaukime“. Aleliuja! Štai taip. „Jie yra pašaukti, išrinkti, ir ištikimi“. Ir – tai jungtukas, suprantate, „Išrinkti, ir ištikimi“. Jie nugalės jį. Nesvarbu kokie stiprūs jie bebūtų.

⁷³ Ir tas didysis komunizmas, komunistinis judėjimas, kurį mes šiandien turime, nesijaudinkite dėl to. Tai veikia tiksliai, Dievo rankose. Aš galiu įrodyti tai pagal šią Bibliją. Jis privers ją kentėti už kiekvieną kankinį, kurį ji nužudė. Taip, pone. Jūs stebėkite tuos karalius, visi tarpusavyje susitarę, ir nekęš jos. Ir visą tautą, visą pasaulį aprėpia komunizmas. Na, turi būti Dievo judėjimas, kad nubaustų tai. Jūs klausiate: „Palauk minutėlę, broli Branhamai. Komunizmas, Dievo judėjimas?“ Absoliučiai, žinoma, tai Dievo judėjimas. Biblijoje taip pasakyta. Bet jis juda, kad paskelbtų teisumą nuodėmingiems ir gėdingiems pavainikiams. Kas liko šiame pasaulyje? Ką mes turime? Čia, praeitą dieną. . .

⁷⁴ Aš sustabdysiu savo tema, jei tai įmanoma. Aš skaičiau Rašto ištraukoje, kur tas nesantuokinis vaikas neįeis į Viešpaties susirinkimą iki keturioliktos kartos. Kiek iš jūsų tai žino? Gerai, Pakartoto Įstatymo 23; nesantuokinis vaikas. Jei moteris pagaunama lauke, tai yra, toli nuo vyro apsaugos, ir koks nors vyras įveikia tą moterį, tas vyras turės vesti ją. Ir net jeigu ji tampa prostitutė, jis turi gyventi su ja iki pat mirties. Ir jei ta moteris išteka už jo, apsimesdama, kad yra skaisti, o taip nėra – ji gali būti nužudyta už tai. Ir jeigu vyras ir moteris, kurie yra susituokę, ir jiems gimsta nesantuokinis vaikas, tuomet, jis neįeis į Viešpaties susirinkimą iki keturioliktos kartos. O karta yra keturiasdešimt metų. Turės praeiti keturi šimtai metų, kol ta nuodėmė dings iš Izraelio.

⁷⁵ Dievas nekenčia nuodėmės! Kaip galite kažko tikėtis, peržengę šventą Viešpaties Jėzaus Kraują, vien todėl, kad priklausote kokiai nors denominacijai, tikėtis, kad įeisite? Jūs arba įeisite pagal Dievo sąlygas, arba apskritai neįeisite. Teisingai. Diakonas, pamokslininkas, kas mes bebūtume, tai neturi nieko bendro su tuo. Jūs įeinatė Dievo sąlygomis.

⁷⁶ Keturiolika kartų. Dabar čia sėdi žmogus, kuris su manimi apie tai kalbėjosi. Paklausk: „Kaip mes žinosime, kas iš vis bus išgelbėtas?“

⁷⁷ Aš atsakiau: „Štai kuomet jūs turėtumėte būti geras kalvinistas“. Jūsų vardas buvo įrašytas į Knygą dar prieš pasaulio sukūrimą. Dievas rūpinasi šia kraujo linija. Tai yra Jo reikalas. Suprantate?

„Bet ką tai turi. . .“

⁷⁸ Klausykite. Jūs jauni žmonės, šiandien, aš nežinau, ar jūs eisite į šią bažnyčią, ar kur jūs eisite, jūs jauni vaikinai ir merginos. Ar jūs suvokiate, kad tie dalykai, kuriuos jūs darote, jeigu bus kita karta, jūsų vaikai bus teisiami už tai, ką jūs darote? Nejaugi jūs neturite pagarbos geram elgesiui? Jūs, merginos, kurios čia dėvite tuos trumpus šortukus ir kitką, jūs žinote, tai atspindės jūsų dukroje. Ar jūs žinote, jūsų močiutė buvo žvitri mergina, ir jūsų mama – choristė, ir dėl to jūs šiandien užsiimate striptizu? Žinoma. Kokie bus jūsų vaikai? Taip, pone. Dievas pasakė, kad Jis baus už tėvų nusikaltimus jų vaikus ir vaikų vaikus, iki trečios ir ketvirtos kartos.

⁷⁹ Ir ar jūs suvokiate, mano broli, kiekvieną kartą, kai jūs darote teisingai, tai bus įskaityta jūsų vaikams?

⁸⁰ Pažvelkite čia, paimekime Hebrajų, 7-ą skyrių. Biblijoje pasakyta, kai—kai Melchizedekas pasitiko Abrahamą, grįžtantį po pergalės prieš karalių, ir palaimino jį, ir, dabar, Joje pasakyta: „Levis. . .“ Jis kalba apie dešimtinės mokėjimą. Pasakyta: „Levis turėjo įsakymą nuo Viešpaties priimti dešimtinės iš savo brolių. Ir Levis, kuris priimdavo dešimtinės, sumokėjo dešimtinę, nes jis dar buvo Abrahamo strėnose, kai jis susitiko Melchizedeką“. Ir Abrahamas buvo jo prosenelis. Abrahamui gimė Izaokas, Izaokui gimė Jokūbas, Jokūbui gimė Levis; Levis, tėvas, senelis, prosenelis. „Ir kol Levis buvo Abrahamo strėnose, - Biblijoje pasakyta, - jis sumokėjo dešimtinę Melchizedekui“. Aleliuja!

⁸¹ Neleiskite, kad kas nors jums sakytų, jog koks nors judėjimas pasaulyje gali kada įsiterpti į Dievo didįjį sraigta. Jis juda pirmyn! Tai buvo suplanuota dar pačioje pradžioje. Nėra tokių velnių ar neužteks velnių, kurie galėtų sukliudyti Jo programai.

⁸² Taigi, Biblijoje nepasakyta, kad jis sumokėjo „potencialiai“. Biblijoje pasakyta: „Jis sumokėjo dešimtinę“, kai jis buvo savo prosenelio strėnose. Šlovė! Tai mano Viešpats. O, Jis žinojo tai, net dar prieš tai, kai buvo suformuotas pasaulis. Jis viską žinojo. Ir Abrahame, jis sumokėjo dešimtinę.

⁸³ Ir sese, broli, kaip jūs galite bėgioti čia, ir žmonės gyvena ir laksto su svetimomis žmonomis, ir žmonos ardo namus, ir gyvena tokiu būdu kaip jūs tai darote, kokios jūs tikitės sekančios kartos? Štai kas čia yra. Tai tapo ne kuo kitu, kaip tik krūva pavainikių, gimusių painiavoj, grynas iškrypimas. Ir tam liko tik

vienas dalykas, ir tai yra atominė diena, kurioje mes gyvename. Tai visiška tiesa. Mes esame laiko pabaigoje.

⁸⁴ Šį rytą sėdėdamas ten toli Kentukio kalvose, nedidukas senų laikų vaikas, jūs vargiai galėjote priartinti dešimties pėdų atstumu, jis gamino sorgo melasą. Greičiausiai net nežinojo kuri ranka buvo dešinė ir kuri kairė. Kai jis išgirdo . . . Aš netyčia užėjau į pažymėtas žemes. Nežinojau, kur aš esu. Tiesiog buvau kažkokiam slėnyje. Ir aš keliavau ten medžioti voverių. Ir kai aš ten prisėdau, pradėjau su juo kalbėti. Ir tas vaikinukas papasakojo, kad eis į kariuomenę. Ir galiausiai pastebėjome, kad mes pradėjome kalbėti apie Viešpatį, ir jis paklausė: „Pamokslininke, ar jūs netikite, kad mes esame laiko pabaigoje?“ Toli tuose kalnuose.

⁸⁵ Aš atsakiau: „Žinoma, mes esame. Žinoma, sūnau, mes esame laiko pabaigoje“.

⁸⁶ Štai taip. Tai yra valanda, kurioje mes gyvename, broli. Mes jau vietoje. Argi nematote, kaip motinos tuomet, ir tėvai, kaip jie gyveno, ir senelis, močiutė? Argi nematote, kaip gyveno tėtis ir mama? Nenuostabu, kad šiandien tarp mūsų toks sugedimas. Nenuostabu, jūs galite pamokslauti iki pakvaišimo; jie vis tiek toliau dėvės šortus, ir spjaudys jums į veidą. Jie rūkys cigaretes ir pūs dūmus tiesiai į jus, ir sakys: „Tai ne tavo reikalas“. Kodėl? Kadangi jie kilę iš tokios giminės. Aš priešiu prie to, tiesiogiai, prie „*Gyvatės Sėklos*“. Mes sužinosime, kur ji įeina, pažiūrėsime, kodėl jie taip elgiasi. Jie yra šėtono vaikai nuo pat pasaulio sukūrimo. Teisingai. Ir mums nieko nebeliko, liko tik teismas. Negali būti nieko kito, tik teismas. Dievas tiesiog viską nušluos. Ir žmonės patys tai padarė. Dievas nenorėjo, kad viskas taip būtų, bet Jis žinojo, kad taip bus. Štai kodėl Jis pasakė, kad jis: „Suklaidins visus, kurie gyvena ant žemės paviršiaus, išskyrus tuos, kurių vardai buvo įrašyti į Avinėlio Gyvenimo Knygą dar prieš pasaulio sukūrimą“.

⁸⁷ Pažiūrėkime tai. Dabar paskaitykime šiek tiek toliau. Taigi, man atrodo mes dabar ties 12-ta eilute.

Ir tie dešimt ragų, kuriuos tu matei, yra dešimt karalių, kurie dar negavo karalystės; bet gaus jėgą kaip karaliai vienai valandai kartu su žvėrimi.

Jie bus vienos minties, ir savo valdžią bei galią atiduos žvėriui.

Ir jie kovos su Avinėliu, ir Avinėlis juos nugalės: nes jis yra viešpačių Viešpats, ir karalių Karalius: ir tie, kurie yra su juo, yra — yra pašauktieji, išrinktieji ir ištikimieji.

Ir jis pasakė man: „Vandenys, kuriuos tu matei, kur sėdi paleistuvė, yra žmonės, . . . minios, . . . tautos ir kalbos.

. . . dešimt ragų, kuriuos tu matei ant žvėries, jie nekęs ištvirkėlės, . . .

⁸⁸ Dabar pažiūrėkite tai, tuos „dešimt ragų“, tas dešimt karalysčių. Suprantate, čia viskas atitinka, kas yra tie diktatoriai. Pažiūrėkite, prie ko linksta diktatoriai. Kur link jie linksta? Tiesiog—tiesiog pasakykite diktatorių, kuris nelinksta prie komunizmo. Suprantate? Ir jie ims (ką?) nekęsti „paleistuvės“, moters, bažnyčios. Bet kas? Pažiūrėkite, kas tai padarys.

. . . jie ims nekęsti paleistuvės, ir padarys ją nusiaubtą ir nuoga, ir es jos kūną, ir sudegins ją ugnyje.

⁸⁹ Jie nupūs tai nuo žemėlapio, tiesiog taip tikra, kaip kad aš stoviu čia. Jei tik mes turėtume laiko išnagrinėti šią temą apie tą bažnyčią, ir peržiūrėti tai per visą Raštą, kur Jame pasakyta, skaitome: „Visi šios žemės karaliai, ir visi kapitonai, ir visi, raudojo, nes didysis Babilonas per valandą buvo suniokotas“. Viena valanda, jos laikas atėjo! Ir, o, kaip Jame pasakyta: „Džiūgaukite, šventieji, ir jūs, šventi pranašai, nes Dievas atkeršijo jai už šventųjų ir jūsų brolių kraują“. Matote, teisingai. Žinoma, komunizmas tiesiog atlieka vaidmenį Dievo rankose. Tiesiog kaip karalius Nebukadnecaras atliko vaidmenį Jo rankose, atėjo ir paėmė tuos žyodus, kai jie pasitraukė! . . . ? . . .

⁹⁰ Ir nuodėmė toliau gali pūti, teisinioji sėkla gali likti ten ir sėkla toliau gali likti sugedime, ir pūti, ir pūti, kol galiausiai jos nebeliks. Tai priėjo iki to, kadangi jų motinos ir tėveliai, ir taip toliau, gyveno iki mūsų, ir taip tokiu būdu, kol mums nieko nebeliko. Ir žinote, ką pasakė Jėzus? Jeigu Jis nesutrumpins darbo, tai nebus išgelbėtas nė vienas kūnas.

⁹¹ Ar matote? Ar jūs matote, kodėl mes turime tuos (aš nedarau pastabų.) Artūrus Godfrius, ir kitus, žinote, suprantate, ir Elvius Preslius, ir—ir apsmukusios kelnės, kombinezonai, ir plaukai iki kaklo, ir visas tas paauglių elgesys? Kas tai daro? Kas tai yra? Kadangi tai atėjo iš krūvos anksčiau gyvenusių nesantuokinių žmonių. Nieko neliko! O, jie atsistos ir dainuos: „Mano Dieve, arčiau Tavęs“, kaip vargšas migrantas Ernis ir visi kiti kaip jis, dainuos tam tikros rūšies himną, ir taip toliau panašiai. Broli, žinote ką? Tai, tai yra absoliuti veidmainystė. Taip, pone.

⁹² Žmogus neturi jokio reikalo už šios sakyklos, kuris išeina ir užsiima rokenrolu ir bugi-vugi ir panašios rūšies dalykais. Jam čia visiškai nėra ką veikti. Tai yra kunigams, Dievo pašauktiems. Dievas pašaukė tarnautojus, kuriems tai priklauso. Ir nepriklauso čia būti štai tokiems veikėjams. Tai štai kas nutiko su tuo šiandien, jie padarė bažnyčią ne kuo kitu kaip kažkokia lože. Ložė yra gerai, norite tai daryti, tai jūsų reikalas. Bet leiskite man jums pasakyti, yra didžiulis skirtumas bandyti būti . . . tarp ložės ir bažnyčios. Taip, pone. Jūs norite daryti tuos dalykus ložėje, ir turėti tuos visokių rūšių vakarėlius ir taip

toliau, tai jūsų reikalas. Bet, broli, bažnyčia turėtų būti išvalyta nuo sakyklos iki pat pamatų. Teisingai. Aš neturiu omenyje išvalyta, turinti naujus langus ir taip toliau. Aš turiu omenyje su senamadišku Dievo siųstu prabudimu, kuris išmėtys tuos dalykus iš vienos pusės į kitą. Taip, pone. Kaip įjungiant šviesą, elektros šviesą į krūvą tarakonų - aplink obuolio graužtuką. Taip, pone, jie išsilakstys, kai pasklis šviesa.

⁹³ Dabar žiūrėkite: „Jie turi vieną mintį, atiduoti savo valdžią“. Aš dabar esu žemiau to. „Dešimt ragų“. Taip, dabar.

Nes Dievas idėjo į jų širdis įvykdyti jo valią, (štai taip), ir sutiktų, ir atiduotų savo karalystes žvėriui, kol Dievo žodžiai bus išpildyti.

Taigi, ir moteris, kurią tu matei, yra didis miestas, kuris valdo visus žemės karalius.

⁹⁴ Taigi, nėra reikalo vaikščioti ratais, mes žinome, kad tai yra katalikų hierarchija. Nereikia, kad kas nors... Aš—aš tuo tikiu taip pat tvirtai kaip ir tuo, jog aš gavau Šventąją Dvasią. Aš tuo tikiu tiesiog taip tikrai, kaip aš tikiu, jog aš esu krikščionis stovintis šiandien čia, kad ta katalikiška hierarchija yra tai—tai... Vatikano miestas, tai—tai miestas, išsidėstęs ant septynių kalvų. Bažnyčios hierarchija yra žvėris, kuris buvo, kurio nebėra. Ji yra Babilonas. Tai viskas pavaizduota tiesiog tiksliai, tiesiog tobulai per visą Raštą. Tai katalikų bažnyčia.

⁹⁵ Taigi, dabar čia yra jūsų šokiruojanti vieta. Jūs sakote: „Na, jūs manęs čia nepalietėte, broli Branhamai“. Bet leiskite man jūsų kai ko paklausti. Sugrįžkime tiesiai atgal prie 5-tos eilutės.

Ir ant jos galvos buvo... užrašyta: „PASLAPTIS, DIDIS BABILONAS, ŠLYKŠTYBIŲ MOTINA... IŠTVIRKĖLIŲ IR ŽEMĖS ŠLYKŠTYBIŲ MOTINA“.

⁹⁶ Kas ji buvo? I-š-t-v-i-r-k-ė-l-ė. Ir ji buvo m-o-t-i-n-a. Kas? M-o-t-i-n-a. Ji kažką pagimdė. Sūnų motina? Ištvirkėlių! Kas yra ištvirkėlė? Tas pats kaip—kaip paleistuvė - amorali moteris. Kas padarę ją amoralia? Jos doktrina. Ji apsimetė esanti krikščionių bažnyčia, tačiau skleidė žmonių sukurtą dogmą. Ir čia ji sako, kad ji turėjo... Jeigu ji buvo pirmoji organizacija, tuomet panašu, kad iš jos išėjo dar kelios organizacijos. Ji buvo ištvirkėlių motina. Ar ne taip? Ištvirkėlių motina. Ji negalėjo, dabar, būti vaikinų motina. Negalėjo būti motina... Ji turėjo būti moterų motina. Ir, jeigu jos buvo moterys - jos buvo bažnyčios. Taigi, sužinokime. Kas išėjo iš... .

⁹⁷ Kas buvo pirmoji organizacija? Katalikų bažnyčia. Kas buvo antroji organizacija? Liuteris. Kas buvo trečioji organizacija? Cvinglis. Prie ko tai priėjo? Prie Kalvino. Ir tuomet perėjo į anglikonus, anglikonai toliau į metodistus. Metodistai, ką pagimdė metodistai? Iš ten išėjo Aleksandras Campbelas. Iš Aleksandro Campbello išėjo Džonas Smitas. Iš... Aleksandras Campbelas - yra krikščionių bažnyčia; tuomet, jie turėjo keturias

ar penkias Kristaus bažnyčias, ir visus kitus išeinančius mažus izmus. Tuomet čia pasirodo baptistų bažnyčia, ji turėjo daug atsišakojimų. Ir iš metodistų bažnyčios išėjo... iš metodistų bažnyčios, išėjo, pirma išėjo Veslio metodistai, ir tuomet jie skilo keturis ar penkis kartus. Tuomet jie peraugo į kito tipo metodistus, o paskui vėl išėjo, tuomet jie atėjo į Laisvuosius metodistus. Ir—ir tuomet iš ten jie išėjo į Nazariečius. O iš nazariečių - į Šventuosius piligrimus, ir Šventieji piligrimai keliavo toliau. Tiesiog nedideli izmai šakojosi, štai taip vis sklido, kiekvienas iš jų nedideli—nedideli pradininkai, tiesiai iš ten ėjo toliau. Ir ką kiekvienas iš jų padarė? Ir tai galiausiai baigėsi Sekminėmis.

⁹⁸ Ir ką padarė sekmininkai? Tą patį dalyką, ką ir jų mamytė, jie sugrižo tiesiai atgal ir organizavosi. Ir kuo tai tapo? Denominacija. Užeiškite į kurią nors, ir pirmas dalykas: „Koks jūsų tikėjimas?“ Vaikine, jie išnarstys jus nuodugnai iki kaulelio, suprantate, kad sužinotų kas jūs esate, kuo jūs tikite. Ir jeigu jūs nors šiek tiek nesutampate su jais, broli, jūs tuoj pat būsite atskirtas nuo bažnyčios. Ir tai teisybė.

⁹⁹ Ir nemanykite tiesiog, vien todėl, kad jūs sakote jog esate sekmininkas, jūs esate saugus. Broli, šalikelėje bus tiesiog tiek pat sekmininkų, kiek ir pačiame kelyje, aš esu tikras. Suprantate?

¹⁰⁰ Taigi, visos tos organizacijos, jei tik jos būtų leidusios tam Sekminių palaiminimui judėti, nebūtų organizavę to, tiesiog būtų laikę tai brolijoje ir leidę Šventajai Dvasiai imtis atskyrimo. Šventoji Dvasia atskiria. Ananijas ir Sapfira vieną kartą atėjo, pasakė *taip-ir-taip*; ir Šventoji Dvasia paklausė: „Kodėl jūs pamelavote?“

¹⁰¹ Bet mes sakome: „Juk tai brolis Jones, nesakyk nieko blogo apie jį dabar, jis yra geriausias mokinys, kurį mes turime bažnyčioje. Aš žinau, jis gavo Šventąją Dvasią; aš girdėjau jį kalbant kalbomis, ir aš mačiau jį šūkaujantį Dvasioje“. Tai tas pats kaip barstyti žirnius į sausą karvės odą. Suprantate? Neturi nieko bendro su tuo. Dievas kalba. Dievas turi pasakyti, ar jis turi ar ne. Absoliučiai. Bet mes priėmėme tai į savo denominaciją. „Na, mes išspyrėme jį iš—iš Asamblėjų, jį priėmė vienybininkai. Vienybinkai jį šiek tiek pasilaikys, o paskui ir jie išvarys jį. Kadangi, jie su juo taip pasielgė, ir jį priima „Vien Jėzus“. „Vien Jėzus“ priglaudė jį kuriam laikui, ir tuomet sekantis, kas jį perims yra „Dievo Bažnyčia“, perima jį. „Dievo Pranašystės bažnyčia“ jį perima, ir Tomlinsono judėjimas perima jį.“ O, tai bent! Broli, argi mes dar neišsisėmėme? Tai yra sekmininkuose - paskutiniame prabudime. Ir dabar jie turi Žydrą Liepsnelę, ir jie turi aliejaus garbintojus, ir—ir kraują ant veido. Ir, o, pasigailėk, aš nežinau, kur jie nuėjo dabar.

¹⁰² Tiesiog vienas dalykas, visa tai tapo taip iškreipta. Ar jūs žinote, kad Biblijoje pasakyta, jog tai bus iškreipta? Ar jūs žinote, Biblijoje kalbama apie šią dieną, kad čia bus, kai net Viešpaties stalai bus pilni vėmalų? Ir pasakyta: „Ką Aš galiu išmokyti doktrinos? Ką Aš galiu priversti, kad suprastų Mane? Nes taisyklė turi būti po taisyklės, ir po taisyklės, eilutė po eilutės“. Ką gali Jis išmokyti doktrinos? Tuos, kurie atjunkyti nuo mamų krūtinės. Suprantate?

¹⁰³ Taigi, nėra—nėra tokios moters, nedorovingos moters šiame mieste, kuri nepagimdytų skaisčios dukros. Ji skaisti, kai gimsta, dabar, ir jai gali puikiai sektis. Bet jeigu jūs neatkreipiate dėmesio, jos motina turėjo tokią prigimtį, ta mergina, devyniais atvejais iš dešimties, ji elgsis lygiai taip pat, kaip ir jos motina. Taigi, jūs žinote, kad tai tiesa. Netikusi moteris, vadovaujanti viešnamiumi, gali pagimdyti mergaitę. Ji gali būti šešiolikos metų, tokia pat tyra ir morali, kaip bet kuri lelija, bet, tik jei ji ir liks tokia. Bet, dalykas tame, kad ji grįžta prie to paties ir elgiasi kaip jos motina.

¹⁰⁴ Taigi, katalikų bažnyčia buvo pirmoji prostitutė, kuri atėjo su pačios susikurtais mokymais, prietarais, apie kurią Biblijoje sakoma: „Ji atėjo iš bedugnės ir sugrįš į pražūtį“. Taip pasakyta Biblijoje. Taigi, jei jie to moko - tai neteisinga. Tai neteisinga, pagal Dievo Žodį. Ir tuomet pasirodo Metodistų bažnyčia, kuri gimė iš jos, graži jauna mergina, bet ką ji padarė? Ji apsisuko tiesiai atgal ir daro tą patį, ką ir jos mamytė. Leidžia savo susirinkimui dėvėti šortus. Leidžia jiems rūkyti cigaretes. Leidžia jiems toliau taip elgtis, tiesiog kaip jie nori. Apie tai nieko nesakoma. Mažas, senyvas, pusiau-iškeptas pastorius ten, už sakyklos, bijo, kad vieną dieną jis neteks algos, ar skardinės sausainių.

¹⁰⁵ Leiskite man jums pasakyti, broli, aš verčiau pamokslausiu Evangeliją, ir valgysiu sodos sausainius, ir gersiu vandenį iš upelio, ir kalbėsiu apie tai Tiesą. Jei visas mano susirinkimas atsistotų ir išeitų, aš jiems sakyčiau Tiesą apie tai. Taip, tikrai.

¹⁰⁶ Kas nutiko? O, tai talonėlis maistui. „Na, jūs žinote, aš juk didžiausios šio miesto bažnyčios pastorius“. Jūs baptistai ir metodistai klausotės netikro pranašo. Taigi, tai grubu, bet kiekvienas, kuris moko priešingai nei ši Biblija, yra netikras pranašas. Man nerūpi, kaip visa tai būtų nublizginta - tai melaginga pranašystė. Teisingai.

¹⁰⁷ „O, viskas gerai, tol kol jūsų vardas yra knygoje“. Jūsų vardas gali būti daugybėje knygų. Jeigu jo nėra Gyvenimo Knygoje - jūs esate prarastas! Jūs galite būti labai geras, jūs galite būti tokie ištikimi, tyri ir moralūs, kaip tik galite, tai nieko bendro su tuo neturi.

¹⁰⁸ Ezavas buvo dvigubai geresnis už Jokūbą, kai reikėjo būti tikru vyru, rūpintis savo senu aklu tėveliu ir visa kita. O Jokūbas

buvo mažas sukčius, visuomet įsikibęs mamos prijuostės, mažas lepūnėlis. Bet Dievas pasakė: „Jokūbą Aš pamilau, o Ezavo atsakiau“, dar negimus nei vienam berniukui. Romiečiams 8 taip pasakyta. Visiškai teisingai.

¹⁰⁹ Dievas žino, kas yra žmoguje. Ir Jis taip pat žino, kas yra bažnyčioje. Mes gyvename Gyvenimo Duona, Dievo Žodžio Duona. Taigi, štai kodėl mes ne denominacija.

¹¹⁰ Taigi, noriu pateikti jums dar vieną nedidelę... Aš noriu pateikti jums nedidelę iliustraciją, kurią aš čia užsirašiau. „Didis...“ Dabar, Apreiškimų, 19:2. Aš turiu čia kai ką pasižymėjęs. Aš dabar noriu pažiūrėti ir pamatyti kas tai.

Nes tikras ir teisingas yra tavo teismas: nes jis nuteisė didžiąją paleistuvę, kuri sutersė žemę savo ištvirtavimais, ir atkeršijo už savo tarnų kraują, pralietą jos rankomis. (Tai katalikų bažnyčios pabaiga).

¹¹¹ Taigi, mes taip pat norėtume, kad jūs ir čia atkreiptumėte dėmesį, kad denominacija—denominacija taip pat yra yra randama ir čia Raštuose, kad... Ir Biblijoje niekuomet nekalbama apie denominaciją. Denominacija kilo iš Katalikų bažnyčios. Ji yra pirmoji denominacijos motina, ir kiekviena denominacija atėjo iš ten. Taigi, tai gali šiek tiek žnybtelėti. Visa laiką, tai šiek tiek žnybteli, suprantate. Bet aš—aš noriu, kad jūs pamatytumėte, jog denominacijos negimė ar buvo Dievo paskirtos. Jas paskyrė šėtonas.

¹¹² Dievo Bažnyčia yra... Mes nesame susiskaldę, visi mes – vienas kūnas; viena viltyje ir doktrinoje, viena meilėje. Tai yra gyvojo Dievo Bažnyčia. Nepaisant to, kas jie, tie dalykai, mes kartu esame viena! Teisingai. Ar jis metodistas, ar baptistas, broli, jei jis yra gimęs iš naujo ir pripildytas Šventąją Dvasią – jis yra mano brolis. Mes einame petys petin. Teisingai. Taip, pone. Nedarо jokio skirtumo.

¹¹³ Mozė. Kartais aš apsidairau ir sakau: „Jūs žinote, kad tai grupelė fanatiškų sekmininkų, broli Branhamai, kodėl tu apskritai susidedi su tokia grupe?“ Žinote ką? Mozė žvelgė į Izraelio vaikus. Jis žvelgė pro tą patį langą kaip ir faraonas. Faraonas žvelgė į juos kaip į krūvą molio maišytojų, bet Mozė žvelgė į juos kaip į Dievo išrinktuosius. Jis žinojo, kad jie turėjo pažadą. Kodėl? Jis žinojo tai iš Žodžio. Ir tikėjimu... Viena koja jis buvo soste, būsimas faraonas, visas pasaulis gulėjo jam po kojomis, sėdėjo ten ir pylė vyną sau į burną, ir gražios moterys vedavo jį, kaip imperatorių, ar diktatorių, ar pasaulio karalių, kuri jaunasis Mozė, būdamas vos keturiasdešimties, laikė savo rankoje. Jis žvelgė į grupelę molio maišytojų, bet jis žinojo, kad jis buvo vienas iš jų. Aleliuja! Štai taip. Jis žinojo, kad buvo vienas iš jų. Ir vien tik tikėjimu, jis pasirinko!

¹¹⁴ Kiekvienas turi padaryti pasirinkimą. Jūs turite padaryti pasirinkimą. Jūs turite pasirinkti dabar. Jūs turėsite pasirinkti

ryte. Jūs turėsite pasirinkti rytoj vakare, jei būsite gyvas. Kąkada jums teks pasirinkti. Broli, aš pasirinkau labai seniai. Ši Biblija buvo mano žodynas. Ši Biblija buvo mano Gyvenimo Knyga. Ši Biblija buvo Dievo Žodis. Biblija yra tai, kuo aš gyvenu. Biblija yra tai, ko aš laikausi.

¹¹⁵ Todėl, Mozė žvelgė į Izraelio vaikus. Ir jis ne tik sakė: „O, jie yra nuostabūs žmonės. Aš nieko neturiu prieš juos. O, ne, aš nepasakyčiau nė vieno žodžio prieš juos“. Tokiu būdu šiandien elgiasi daugelis žmonių. „O, tie sekmininkai ir tie žmonės, kurie gavo Šventąją Dvasią, ir tie žmonės, kurie tiki Dieviškuoju išgydymu, o, aš—aš—aš nieko neturiu prieš tai“. Bet tai nebuvo Mozė. Jis paliko Egiptą ir tapo vienu iš jų. Jis nuėjo pas savo brolius. Jis buvo vienas iš jų.

¹¹⁶ Broli, štai kur aš būsiu. Aš pasirinksiu kelia su nedaugeliu Viešpaties paniekintųjų, jei yra tik saujelė, kad ir kiek. Jie gavo pažadą ir aš matau jų vardus Avinėlio Gyvenimo Knygoje. Jie yra mano broliai. Teisingai. Padarykite savo pasirinkimą ir stokite su jais. Teisinga ar klaidinga, bet kuriuo atveju stovėkite ten. Jeigu jie yra neteisūs, padėkite jiems būti teisiems. Gerai. Jūs niekada nepadarysite jų geresniais, stumdydami juos aplinkui. Suprantate, pasistenkite juos ištraukti.

¹¹⁷ Čarlis, kaip jie sakė apie brolių Aleną, apie ugnį, kurią jie . . . apie kraują ant rankų. Aš pasakiau: „Niekada, niekada aš neignoravau A. A. Aleno“. Aš pasakiau: „Jeigu aš galėčiau pamokslauti kaip A. A. Alenas, aš net niekada neturėčiau išgydymo taranavimo“. Taigi, kai kyla nesutarimas, kad kraujas ant rankų yra Šventosios Dvasios įrodymas, aš su tuo nesutinku. Bet kalbant apie brolybę, jis yra mano brolis. Kovoje aš stoviu su petys petin su juo. Teisingai. Jeigu jis klysta, aš stengsiuosi jam padėti. Ir jeigu jis neklysta, jeigu klystu aš, tuomet noriu, kad jis man padėtų. Ir tokiu būdu mes gerai—gerai sutariame. Dabar žiūrėkite čia.

. . . ji buvo *PASLAPTIS, BABILONAS* . . .
IŠTVIRKĖLIŲ MOTINA . . .

¹¹⁸ Taigi, ar dabar matote, draugai, kaip bažnyčia šiandien, ar jūs galite pamatyti, kaip tos bažnyčios šiandien tiesiog gyvena kaip jos nori? „Puiku, viskas gerai, keliaukite tiesiai toliau“, kiauulina vieni kitiems, nekreipia jokio dėmesio. „Na, nėra jokios žalos tai darant. Na, jūs tiesiog stengiatės būti senamadiškais“. Dabar, stebėkite jų doktriną. Taigi, aš noriu . . . Taigi, žiūrėkite. Tai yra jų įprotis. Ar jūs matote, kad prieš keletą metų, kad tik Katalikų bažnyčiai buvo leidžiama eiti į kiną? Metodistų bažnyčia net nebūtų pagalvojusi apie tai. Visos tos denominacijos: „Ne! Tai šėtono darbai“. Aš stebiuosi, kas nutiko? Taip, pone.

¹¹⁹ Ir žinote, jūs paimkite tas jaunas katalikų merginas, jos išėina su tais mažais . . . (Taigi, kai kurie iš jūsų, vyresni vyrukai,

esate mano amžiaus). . . išeina, ir atkreipkite dėmesį, su tokiais trumpučiais drabužiais iki kelių. Tas vaikas, spėju, yra pragare, ši vakarą. Aš nežinau. Aš nesu jo teisėjas. Bet kai jis sukūrė tą pirmąją bjaurią dainą, kuri prasmuko per radiją, be jokios cenzūros, tą: „Paraitokit, mergužėlės, paraitokit; paraitokit ir keliukus dailius pademonstruokit“. Kiek jūsų pamena tai, kai pasirodė pirmoji, prieš daugelį metų? Tai, tiesiog ten, buvo pirmas paslydimas. Teisingai. Ir kai rado tą vaikinuką iš Teksaso, ir paima tas moteris ten, ir naudoja jų apatinius drabužius, kad šios atrodytų tokios, kokios iš tiesų net nėra, ir panašius dalykus, ir žiūri į tai pro pirštus. Ir ką tai padarė? Tai prasiskverbė. Tai dvasia.

¹²⁰ Praeitą dieną, vienas žmogus pasakojo. Jis pasakė: „Aš nežinau, ką man reiks daryti. Aš turiu gerą, nuoširdų berniuką, ir tas berniukas pradeda imti viską, kas papuola po ranka“.

Aš paklausiau: „Kodėl?“

„Jis bendrauja su vagimi“.

¹²¹ Jūs susidėkite su koku nors vagimi, jūs pats tapsite vagimi. Mano senoji kentukietė mamytė sakydavo: „Atsigulk su šunimi, kuris turi blusų, tu atsikelsi taip pat turėdamas blusų“. Jūs paimkite—jūs paimkite moterį, kuri nėra gera, ir leiskite. . . merginą, suveskite ją su geru, padoriu vaikinu, ir pirmas dalykas, žinote, jis toks nekaltas kaip šuniukas. Apsuks tai tiesiog priešingai. Jus pažįsta pagal jūsų draugiją. Atsiskirkite! „Išeikite iš jų, - pasakyta Biblijoje, - atsiskirkite!“ Teisingai.

¹²² Jeigu jų denominacijos grįžta prie tokio sugedimo, kad leidžia savo žmonėms. . . Na, čia neseniai, vienoje didelėje, gražioje baptistų bažnyčioje, jiems teko paleisti žmones. Gali pamokslauti tik dvidešimt minučių, tas žmogus galėjo, kadangi pastoriumi reikėjo parūkyti. Visas susirinkimas išėjo į lauką. Visi sustojo ten, ir rūkė vienas po kito, ir vėl sugrįžo, pastorius ir jie visi. Aš nuėjau į Kongregaconalistinę bažnyčią, ten stovėjo vyras, apsivilkęs didele, ilgą maršką, stovėjo ten, kalbėjo, štai *taip* pasirėmęs į sakyklą, pasakojo apie kažkokią gelę, kurią rado ant kalvos. Praktiškai tik tiek tepasakė, ir išėjo. O jo pirštai buvo geltoni nuo cigarečių dūmų. Taip. Ir kalbėjo apie tai, kad moterys, kad vyrai ruošėsi žaisti. . . Koks gi tas vokiškas žaidimas, kurį jie žaidžia, kur jums—jums reikia dėti kortas, jūs žinote? Turėjo. . . O, maniau, kad aš prisimenu tai. Binoklį, jie ruošėsi žaisti binoklį. Manau, kad taip. Taip, ten dalina kortas. Tai įprastas žaidimas kortomis. Binoklio žaidimas, pusrūsyje! Dieve mano! Štai kur yra jų pamatas. Nenuostabu! Kodėl jie tai daro? Ir dar šaukia ant Katalikų bažnyčios, kad dalyvauja tuose Rotary klubuose ir lošia loterijoje. Na, jūs protestantai esate tokie pat sugedę kaip ir jie, tai ką gi pasakysite apie tai? Puodas negali vadinti katilo „juodu“. Žinoma ne. Jūs tai darote, tuomet sakote: „Na, aš esu presbiterionas. Aš esu metodistas“.

Jūs esate niekas, kol negimstate iš naujo. Teisingai. Ir kai jūs tai darote, jūs žinote, kažkas jumyse sako, kad tie dalykai yra neteisingi, ir jūs išeisite iš to, tiesiog kitaip net negali būti. Jūs žinote, kad tai yra Tiesa. Neabejotinai. Taip, pone. Tie dalykai toliau vyksta. Kodėl?

... IŠTVIRKĖLIŲ MOTINA ...

¹²³ Viena iš tų dienų, senoji motulė pasakys: „Žinote ką? Galiausiai, brangioji, mes abi tokios pat“. Ir jūs žinote, kas bus tuomet? Bažnyčių konfederacija suvienys visus kartu, kaip jau ir dabar daro. Ir jūs žinote, kas nutiks tokiai mažai grupei kaip ši? Jums teks sumokėti už tai, vyrukai. Visiškai teisingai.

¹²⁴ Bet nesijaudinkite, Avinėlis nugalės jį. Nes Jis yra viešpačių Viešpats, ir karalių Karalius, ir Dievas ydovaus Savo Bažnyčiai, o ne denominacijai. Jis išlies auksinį Šventosios Dvasios Aliejų ant tos Bažnyčios. Broli, Ugnis kris iš Dangaus, ir pasirodys ženklai ir stebuklai, kokių dar niekada neregėjote. Taip, pone. „Nebijok, mažoji kaimene, tai yra jūsų Tėvo gera valia, duoti jums Karalystę“. Taip, pone. „Tas, kuris išters iki galo!“ Štai taip. Laikykitės kelio. Laikykite savo galvas nukreipę į Kalvariją. Ši Biblija yra teisi. Nesijaudinkite.

¹²⁵ Dabar stebėkite. Yra keletas įpročių, kuriuos jie turi. Tam tikrą dorovingumą, kurį jie turi. Mes galėtume tiesiog tęsti. Pirmas dalykas, žinote, tai prasiskverbė į protestantų bažnyčias. Tuomet Katalikų moterys pradėjo... Na, juk nieko blogo užsidėti trumpus šortus, tol kol jos nueina į bažnyčią, ir užsiriša mažą skarelę ant galvos. Tam tikros rūšies tradicija: „Nevalgyti jokios mėsos penktadienį“. Ir, o, kur gi jūs kada radote, kad reikia užsirišti skarelę prieš įeinant į bažnyčią? Aš noriu, kad jūs parodytumėte man Rašto vietą. Tai melaginga pranašystė. Kur bažnyčioje, jūs kada nors turėjote dėvėti kepurę bažnyčioje? Kai jūs esate užsidėję kepurę, jūs rodote nepagarbą Kristui, teisingai; kalbu apie vyrus. Moterys, jūs turite apdangalą, bet parodykite, jei galite, kad tai turi būti skrybėlė ar skarelė. Tai jūsų plaukai! Ir jūs juos visiškai nukerpate. Taigi, kaip dėl to? O, jie sako: „Tai senamadiška“. Jei taip yra - tai yra Biblijoje! Ir Dievo Žodis yra teisingas.

¹²⁶ Neseniai čia kalbėjau apie moterį, kuri nuplovė Jėzaus kojas, ir paėmė savo plaukus, žinote, ir—ir su jais nušluostė jas. Aš pasakiau: „Yra tik vienas būdas, kuriuo moteris gali tai padaryti, tai atsistoti ant savo galvos, kad užtektų jos plaukų nuplauti Jo kojas, nušluostyti“. Teisingai. O tai yra, tai gėda, matyti, kokiū būdu... Čia, per šalčius, vaikšto su štai tokiu trumpučiu paltuku, ir matosi jų apnuogintas kūnas.

¹²⁷ Taigi sakote: „Kodėl vis kimbi prie moterų?“ Prie jų reikia kibti.

¹²⁸ Ir jūs, vyrai, kurie leidžiate savo moterims taip elgtis, broli, aš nežinau, ką ir galvoti apie jus. Taigi, tai tiesa.

129 Ir jūs, pastoriai. Aš nemanau, kad jūs esate čia. Bet jeigu jūs pamatysite vaikiną, pasakykite jam, kad atvyktų, pasakykite, kad susitiktų su manimi. Suprantate? Jeigu jis daugiau neturi pagarbos Kristui, kad leidžia savo susirinkimui taip praeiti su tuo, be... Taigi jis... Jie galbūt tai daro jam už nugaros, bet jeigu jis apie tai jiems nekalba, jis nėra tinkamas Jėzaus Kristaus tarnas. Visiškai teisingai. Jis nėra tinkamas būti Kristaus tarnu. Kristaus tarnas turi būti bebaimis, kai kalbama apie Bibliją. Žinoma. Bet štai jie, išėina ir vis tiek jie tai daro.

130 Ir tuomet, pirmas dalykas, jūs žinote, protestantai turėjo tai perimti. Jūs, gerieji metodistai, ir baptistai, ir jūs presbiterionai, ar nazariečiai, Šventumo piligrimai, ir visi jūs, tas patš dalykas, iškart išėjote, šeši iš vieno, pusė tuzino iš kito. Štai taip, „Ištvirtėlių motina“. Jūsų denominacija: „Tol kol jie pradėjo centre, kokį tai daro skirtumą?“ Suprantate? Daro didelį skirtumą. Tai niekuomet neprasidėjo, *tame* Centre. Galbūt ir prasidėjo jūsų centre čia, bet ne Tame, kuris Ten viršuje. Priklausau nuo to, iš kur jūs kilę Tai tiesa.

131 Dabar, nemanau, kad mes turime laiko paimti dar vien, gal geriau aš paliksiu tai rytui. Gerai, paimkime tiesiog šitą trumpesnę. Mes turime, čia, „vandens krikštą“. Mes taip pat turime „išankstinį paskyrimą“, ir, o, daugelį dalykų. Taigi paimkime tiesiog šį, tą nedidelį, trumpą apie „moteris pamokslininkes“, ir peržiūrėkime jį.

132 Taigi, dabar, moteris pamokslautoja, aš nenoriu užgauti jūsų jausmų, bet aš noriu kai ką jums pasakyti. Jūs neturite nei vienos Rašto vienos, nei vienos Biblijoje. Taip, žinau, kur jūs kryptate, ir aš pakankamai prisiklausiau jūsų, taip: „Ir jūsų sūnūs bei dukterys pranašaus“. Taigi, jeigu jūsų pastorius nežino, ką reiškia žodis „pranašystė“, jis–jis nieko nežino. Jam apskritai ne vieta už sakyklos, jei jis siūlo jums būti pamokslininke. Suprantate? Kadangi tai, absoliučiai, yra pasmerkta nuo Pradžios iki Apreiškimų. Taigi, leiskite man jums tai parodyti, suprantate.

133 Dabar aš noriu, kad su manimi atsiverstumėte Pirmą Timotiejui 2:11. Tiesiog atsiverskite čia ir mes sužinosime tai dabar, ir mes paimsime čia, taip pat, jūsų Darbų 2. Taip. Ir tiesiog–tiesiog paklauskite čia, ką šia tema sako Raštas.

134 Taigi, kažkas vis sako: „Na, broli Branhamai, just tiesiog senas moterų neapkentėjas“. Aš nesu moterų neapkentėjas. Aš esu... Man tiesiog nepatinka matyti moteris, bandančias užimti vietą, kuri joms nepriklauso.

Pamenate tą Hovardo laivų statyklą, vieną iš sėkmingiausių laivų statyklų palei Ohajo upę? Jie paskyrė moterį vadovauti ten. Pažvelkite, kas nutiko.

Jie davė moterims teisę balsuoti. Pažiūrėkite, kas nutiko.

¹³⁵ Leiskite man tiesiog dabar pasakyti. Aš ne šiaip diriu kailį moterims. Noriu, kad ir vyrai suprastumėte, jog ir jus tai liečia. Bet leiskite man jums kai ką pasakyti, broli. Ši tauta yra moters tauta. Aš įrodysiu tai jums pagal Raštą, įrodysiu pagal ką tik norite. Tai yra. . . Kas parodyta ant mūsų pinigų? Moteris. Kur ji yra randama? Apreiškimuose, čia, jūs matote ją. Ji, taip pat, yra skaičius trylika, viskas prasideda nuo jos; trylika žvaigždžių, trylika juostų, trylika kolonijų. Trylika, nuo pat pradžių, viskas buvo trylika. Ji pasirodo Apreiškimų 13-tame skyriuje. Moteris, trylika!

¹³⁶ Ir 1933 metais, kai Viešpats. . . Kai mes turėdavome susirinkimus čia, kur dabar stovi ta Kristaus bažnyčia, senuosiuose masonų namuose, ten aš gavau regėjimą iš Viešpaties ir išpranašavo, kad „Vokietija pakils ir pastatys ten tą Mažino liniją“. Daugelis iš jūsų prisimenate tai. Ir kaip jie ten įrengs įtvirtinimus ir ten, toje linijoje, amerikiečius ištikis didelis pralaimėjimas. Ir taip pat buvo pasakyta, kas įvyks, ir apie Ruzveltą ir panašius dalykus, kaip jis iškels kandidatūrą ir pradės ketvirtą kadenciją. Idealiai, tiesiog būtent taip viskas ir įvyko. Taip pat buvo pasakyta, kad automobilių forma vis labiau panašės į kiaušinio, kol paskutinėmis dienomis galutinai įgaus kiaušino formą. Ir aš pasakiau: „Bus taip, kad tų automobilių nebevaldys vairu. Jie bus kontroliuojami kažkuo kitu“. Tai tokius automobilius dabar gamina, su nuotoliniu valdymu, saugumui. Teisingai. Jūs negalėsite įvažiuoti į miestą. . . Tuomet, dvidešimties mylių zonoje, jūs galėsite važiuoti dvidešimt mylių. Jūs negalėsite atsitrengti į kitą automobilį, nes tai nuotolinis valdymas. Suprantate, jis važiuoja štai taip, ir tiesiog dabar. Ir aš pasakiau: „Atminkite, tą dieną, prieš ateinant laikų pabaigai, prieš ateinant laikų pabaigai, ta moteris. . . Taigi, jūs užsirašykite visa tai. Pakils didinga, galinga moteris, arba prezidentė, arba diktatorė, ar kokia kita didinga, galinga moteris šiose Jungtinėse Valstijose. Ir jos sužlugs, po moters įtaka. Taigi, jūs atminkite, tai yra TAIP SAKO VIEŠPATS“. Suprantate?

¹³⁷ Ir ji yra neteisi. Ir kam tai davė kelią? Leiskite man jums pasakyti. Būkite dvasiški. Tegul. . . Atsiverkite. Pažiūrėkite. Kodėl taip yra daroma? Suteikiant Katalikų bažnyčiai vietą įeiti. Suprantate? Jūs garbinate tas kino žvaigždes ir visus tuos skirtingus dalykus ten. Ar prisimenate pamokslą, kurį aš pamokslavau? Mardži, tu pameni tai, prieš daugelį metų, apie—apie Jungtinių Valstijų įsiveržimą, kad nuversti Amerikos vyriausybę. Ir kaip aš tai sakiau, kad jis pakilo Paryžiuje po to, kai mes juos ten išgelbėjome nuo tų moterų, vyno ir linksmybių. Ir jis nusileido tiesiai į Holivudą. Dabar, vietoj to, kad mes siųstume į Paryžių, surasti modelius, jie siunčia čia, kad surasti modelius. Ką tai padarė? Tai įgijo. . . Mes neleistume savo vaikams eiti į kiną, bet tai prasiskverbė tiesiai į televiziją ir nuėjo toliau, viską užteršė, leidžia ją toliau. Ir štai kur

mes šiandien, visos mergaitės ir berniukai, visi panašūs į tuos televizijos aktorius. Kas tai? Tai tiesiamas kelias. Vaikine, viena pasileidusi moteris gali pasiūsti į pragarą daugiau žmonių, nei visi naminukės taškai mieste. Teisingai. Stebėkite kaip ji eina gatve, išsirengusi, be drabužių, nesvarbu kas tas yra vyras, jeigu jis sveikas normalus vyras, kai jis pažvelgia į moterį, ji tikrai kažkas nusmelkia. Taigi, tiesiog būkite nuoširdūs. Man nerūpi. . .

¹³⁸ Aš turiu Šventąją Dvasią daugelį metų. Jūs negalite žiūrėti į moterį ir ji pusnuogė. . . Aš—aš vežiojuosi automobilyje nedidelį kryželį. Kažkas paklausė manęs: „Ar jūs katalikas?“ Kur katalikai kada nors pasirinko kryžių? Kryžius reiškia „krikščionis“.

¹³⁹ Tos nedidukės Šventos Cecelijos ir panašūs dalykai yra katalikybės ženklas. Mes netikime tokiais dalykais. Mes tikime Kristumi. Jie turi įvairių rūšių mirusius žmones, kuriuos jie garbina. Tai aukščiausia spiritizmo forma. Tai visa kas tai yra - garbinant mirusius. Nėra tokio dalyko, ne.

¹⁴⁰ Aš paklausiau to kunigo. Paklausiau: „Kodėl tada, jei. . . Petras buvo pirmasis popiežius?“

Jis atsakė: „Teisingai“.

¹⁴¹ Aš paklausiau: „Tuomet kodėl Petras sako: „Nėra jokio kito tarpininko tarp Dievo ir žmogaus, tik Žmogus Jėzus Kristus“? Ir jūs turite penkis tūkstančius mirusių moterų, ir viso kito, jūs darote juos tarpininkais. Taigi kas nutiko?“ Štai taip. Jie neturi tam atsakymo. Teisingai.

¹⁴² Taigi, kai kurios jų doktrinos, jos yra melagingos doktrinos, atėjo grupelė netikrų protestantų ir moko to, ir jūs protestantai patikite tu. Kaip tik taip. Denominacijos ir krikšto formos, ir skirtingi įsakymai ir dalykai, kuriuos jūs atliekate, kurie yra visiškai ne pagal Raštą. Tai prieštarauja tam, kas Rašte, tačiau jūs ryžtingai imatės to. Tai yra tiesa.

¹⁴³ Dabar, paklauskite apie tas moteris pamokslininkes. Gerai. Pirmas Timotiejui, man reikia Pirmo Timotiejui 2:11. Dabar paklauskite, kas Čia sakoma.

Tegul jūsų moterys mokosi tyliai su visišku paklusnumu.

Bet aš neleidžiu, kad moteris mokytu, ar vadovautų vyrui, bet laikytųsi tyliai.

¹⁴⁴ Aš nesu atsakingas už tai, kas ten parašyta. Aš atsakingas už tai, kad pasakyčiau jums, kas ten yra ten. Suprantate? Suprantate?

Tegul jūsų moterys mokosi tyliai ir būtų visiškame paklusnume. (Jeigu jūs kada nors buvote nuėję į Stačiatikių bažnyčia ir stebėjote jas, suprantate. Suprantate?)

Bet aš neleidžiu, kad moteris mokytu, ar vadovautų (būtų pastorė, diakonė ar kas nors panašas) vyrui, suprantate, vadovautų vyrui, bet laikytųsi tyliai.

Nes pirma buvo sutvertas Adomas, ir tuomet Ieva.

145 Ar jūs žinote? Dabar paklauskite, moterys. Jūs, geros, doros krikščionės, esate geriausia, ką Dievas galėjo duoti vyrui, kitaip Jis būtų davęs ką nors kitką. Taip, pone. Suprantate? Moteris net nebuvo originalus kūrinys. Moteris nėra sukurtas Dievo kūrinys. Ji yra šalutinis vyro produktas. Dievas sukūrė žmogų, abu, vyrą ir moterį. Ir Jis atskyrė juos. Ir po to, kai žmogus jau gyveno žemėje ir davė vardus žvėrimis, ir gyveno čia jau ilgą laiką, Jis išėmė iš Adomo šono šonkaulį, kaip šalutinį produktą, ir padarė iš jo moterį. „Pirma buvo sutvertas Adomas, ir tuomet Ieva“. Dabar stebėkite.

Ir ne Adomas buvo apgautas, bet moteris buvo apgauta ir nusidėjo.

146 Dievas paėmė vyrą. Šėtonas paėmė moterį. Pažvelkite į tai, tiesiai į akis, ką tai daro šiandien. Pažvelkite į tikrąją Dievo Bažnyčią, sakys: „Jėzus!“ Antikristas sakys: „Marija!“ Stebėkite tas dvasias. Suprantate? Štai jos. „Sveika Marija, Dievo motina, palaiminta tu tarp moterų, ir melsk už mus nusidėjėlius dabar, ir mūsų mirties valandą. Amen. Marija, melskis!“ O, Viešpatie! Matote, štai taip, „moteris“, šėtono pavaldinė. Kristus yra šlovavimo objektas, ir Vienintelis! Štai taip. Štai taip.

147 „Pirma buvo sutvertas Adomas, ir tuomet Ieva“. Adomas nebuvo apgautas. Ir kaip jūs galite turėti moterį pastorę, diakonę? Adomas nebuvo apgautas, bet moteris buvo apgauta. Ji iš tikrųjų buvo. . . Ji nemanė, kad klysta, bet ji klydo. „Moteris buvo apgauta ir nusidėjo“. Kadangi, ji, kiekvieną kartą, kai gatve eina laidotuvių procesija - moteris tai padarė. Kiekvieną kartą, kai rėkia kūdikis - moteris tai padarė. Kiekvieną kartą, kai kas nors miršta - moteris tai padarė. Kiekvienas žilas plaukas - moteris tai padarė. Viskas, ir mirtis - moteris tai padarė. Viskas, kas neteisinga - moteris tai padarė. Ir tuomet padaro ją bažnyčios galva, pastore, o, kartais net vyskupe. Gėda jai.

148 Dabar leiskite man jus nukreipti į tai, į kitą, tiesiog minutėlei. Suprantate? Dabar atsiverskime Pirmą Korintiečiams 14:32 čia, ir pažiūrėkime, ką Paulius čia sako, o tuomet, po minutėlės, pereisime dar prie kelių vietų. Ir tuomet mes nenorime jūsų ilgai užlaikyti, taigi jūs būsit tokie pavargę ir ryte jūs negalėsite sugrįžti. Gerai. Aš noriu perskaityti. Kiek iš jūsų tiki, kad Paulius buvo įkvėptas mokytojas? Taigi, atminkite, Paulius irgi parašė tai Timotiejui. Suprantate? Taigi, dabar Pirmas Korintiečiams 14:32. Taigi pradėkime tiesiog nuo čia, 14:34, man regis.

Jūsų moterys bažnyčiose tetyli. . .

149 Ar jūs girdėjote ką jis pasakė?

Jūsų moterys bažnyčiose tetyli: nes joms neleidžiama kalbėti; bet joms įsakyta būti paklusnioms, . . .

¹⁵⁰ Ar jūs turite parašėje nuorodas į kitas vietas? Jei taip, pasekite jomis ir pamatysite, ar ten nenurodo Pradžios 3:16. Kur Dievas pasakė Ievai, kadangi ji paklausė gyvatės vietoj savo vyro, jis viešpataus jai per visas jos gyvenimo dienas. Kaip gi moteris gali imti ir viešpatauti vyrui, būti pastore ar diakone, kai Biblijoje pasakyta, kad ji būtų „paklusni“, tiesiog kaip tai buvo pradžioje? Kai Jis . . . Dievas—Dievas negali pasikeisti. Jūs negalite priversti Žodžio sakyti vieną dalyką *čia* ir kitą dalyką *štai čia*. Jis to nedaro. Visą laiką tai tas pats dalykas.

¹⁵¹ Taigi, pradžioje, tai kur, prieš tam pasibaigiant, jeigu aš turėsiu galimybę, aš noriu išaiškinti jums tą „*Santuokos ir Skyrybų*“ klausimą. Aš dar niekada nedariau to šioje bažnyčioje. Bet pažiūrėkite į šią dvigubą sandorą. Vienas sako, kad ji gali ištektėti; kitas sako, jog jie negali susituokti; ir šis sako *ta, ana*, ar *kitą*. Tiesiog palaukite minutėlę ir pažiūrėkite, ką sako Biblija, kai mes prie to prieisime. Suprantate? Gerai. Dabar žiūrėkite *čia*.

Jūsų moterys bažnyčiose tetyli: . . . nes joms neleidžiama kalbėti; bet joms įsakyta būti paklusnioms, kaip ir sako įstatymas.

¹⁵² Tuomet, Senajame Testamente, joms nebuvo leidžiama kalbėti, kadangi Paulius *čia* pasakė, kad nebuvo leidžiama. Ar taip? „Jūsų moterys tetyli. Tai yra paklusnumas“. Taigi, jeigu jūs sekate pagal savo skaitymo nuorodas *čia*, jus gražins tiesiai prie Pradžios 3:16. Matote? Gerai. „Pagal, kaip pagal įstatymą“.

Ir jeigu jos . . . ką nors išmoks, tegul jos . . . paklausia—paklausia savo vyrų . . . namuose: nes tai yra gėdinga moteriai, kalbėti bažnyčioje.

Ką? . . .

¹⁵³ Dabar pažvelkite kiekvienas savo Biblijoje į tą klaustuką, apie tą „Ką?“ Kas privertė Paulių taip kalbėti ir taip elgtis? Taigi, jeigu jūs kada gausite laiškus, kuriuos korintiečiai rašė Pauliu. Taigi, jūs galite juos gauti bet kurioje geroje bibliotekoje, suprantate, kuriuos korintiečiai rašė Pauliui. Jie parašė ir kalbėjo jam, kad tos moterys, kurios buvo atsivertusios . . . Jos ten turėjo deivę, vardu „Diana“. Ir ji taip pat buvo Efezo deivė. Ir korintiečiai ją taip pat garbino, kadangi tai buvo pagoniškas garbinimas. Ir vieną dieną jie rado laukuose akmenį, kuris savo forma buvo panašus į moterį. Jie pasakė: „Dievas yra moteris, ir ji numetė mums savo atvaizdą“. Ir jų šventykla gerokai pranoko Saliamono šventyklą, jie sako, istorikai. O, viskas buvo iš marmuro, padengta auksu; kur, Saliamono šventykla buvo pastatyta iš kedro, padengto auksu. Matote? Ir gerokai pranoko ją. Ir tai, tuomet, jei Dievas buvo moteris, na, žinoma, ji turės moteris - kuniges. Žinoma, Jeigu Dievas yra moteris,

tuomet viskas gerai su moterimis pamokslininkėmis. Bet, Dievas yra Vyras. Biblijoje pasakyta, kad Jis buvo Vyras, ir Jis yra Vyras. Suprantate? Ir jeigu Dievas buvo Vyras, tuomet tai turi būti vyrai.

Dabar, atkreipkite dėmesį čia, „Ką?“

¹⁵⁴ Taigi, kai kurios iš tų moterų kunigių, kai jos atsiversdavo nuo pagonybės į krikščionybę, jos manė, kad jos ir toliau galės išlaikyti savo pamokslininkių tarnavimą, tiesiog pereidavo ten. Jeigu jos ten pamokslaudavo apie Dianą, jos ateina čia ir pamokslauja apie Kristų.

¹⁵⁵ Jis paklausė: „Ką? Argi Dievo Žodis išėjo...“ Tiesiog paklauskite Šito. Broli, kaip gali tarnautojai daryti tai? 36-ta eilutė.

Ką? Argi iš jūsų išėjo Dievo Žodis? Ar tik jus vienus pasiekė?

Jei koks nors žmogus galvoja esąs pranašas ar dvasinis žmogus (net nebūtinai pranašas; tiesiog dvasiška mašantis), tegul jie pripažįsta, kad tai, ką aš jums rašau, yra Viešpaties įsakymai. (Jūs tikite tuo?)

Bet jeigu jis, jei kas nors neišmano, tiesiog tegul būna neišmanantis.

¹⁵⁶ Taigi, tai tiesiog kitaip ir nepasakysi. Suprantate? Jis pasakė: „Jeigu žmogus yra dvasiškas žmogus, ar pranašas, jis pripažins, kad tai, ką aš čia rašau, yra Viešpaties Įsakymai“. Bet pasakė: „Jei jis—jei jis bus neišmanantis, tiesiog tegul būna neišmanantis“. Suprantate? Tai vienintelis dalykas, kurį jūs galite padaryti. Jei jie nori toliau tęsti tai, jūs tiesiog turite leisti jiems tęsti, kadangi jis matė tai prasidedant ten.

¹⁵⁷ Ir viena moteris man pasakė: „O, Paulius tiesiog buvo senas moterų neapkentėjas“.

¹⁵⁸ Jis nebuvo joks moterų neapkentėjas. Jūs žinote, Paulius buvo apaštalas pagonių Bažnyčiai. Pažvelkite čia. Ar žinote, kad Paulius. . . Kiek iš jūsų tiki, kad Paulius būtent tai pamokslavo? Argi ne taip jis—jis čia pasakė? Ir Paulius pasakė. . .

¹⁵⁹ Jūs sakote: „Na, palaukite minutėlę dabar, broli Branhamai. Tik minutėlę! Taigi, mūsų vyskupas sako, kad tai gerai. Generalinis Asamblėjos prižiūrėtojas sako, kad tai gerai. Vienybinių vyskupas sako, kad tai gerai“.

¹⁶⁰ Man nerūpi, ką jie sako. Tai neteisinga! Ir aš sakiau jums, kad tvirtai tai įtvirtinsiu. Ir netikri pranašai taip sakys. Nes Biblijoje pasakyta: „Jeigu koks nors žmogus galvoja esąs dvasinis, ar pranašas, tegul jis pripažįsta, kad tai, ką aš sakau, yra Viešpaties Įsakymai“. It jeigu jo dvasia neliudija apie šį Žodį, jis, nuo pat pradžių, yra netikras pranašas. Geriau aš būsiu moterų neapkentėjas, nei moterų mylėtojas, einantis su tokiais dalykais, besitaikstantis su tokiais dalykais Dievo Bažnyčioje, priešingais

Dievo potvarkiams. Ir Paulius pasakė. . . Atsiverskite Galatams 1:8. Paulius pasakė: „Jeigu Angelas iš Dangaus jums skelbtų kitokią evangeliją, nei tą, kurią aš jums paskelbiau, tebūnie jis prakeiktas“. Taigi, ką jūs dabar su Tuo darysite?

¹⁶¹ Dabar jūs paklauskite: „Kaip dėl to, kur Tai pasakytą: „Jūsų sūnūs ir dukterys pranašaus“, - Joelio knygoje, ir—ir kur Petras citavo Sekminių dieną?“ Visiškai teisingai.

¹⁶² Ar jūs žinote, kad vienintelis būdas Senajame Testamente, ir vienintelis būdas dabar, kaip kas nors gali įeiti į sandorą, per, yra. . . Abrahama, buvo tas, kuriam buvo duotas pažadas, ir pažado antspaudas buvo apipjaustymas. Kiek iš jūsų žino tai? Tai buvo Dievo patvirtina.

¹⁶³ Kaip brolis baptistas, jis pasakė: „Broli Branhamai, na, mes, baptistai, gavome Šventąją Dvasią“.

Aš paklausiau: „Kada gi jūs Ją gavote?“

Pasakė: „Tą valandą, kai mes įtikime“.

¹⁶⁴ Aš pasakiau: „Paulius paklausė: „Ar jūs gavote Šventąją Dvasią, nuo to laiko, kai jūs įtikėjote?“ Suprantate? Aš pasakiau: „Taigi, jūs baptistai, pirmiausia gaukite Ją, ir pasikalbėsime su jumis apie Amžiną saugumą“. Aš paklausiau: „Bet, na, iš kur jūs gaunate Ją štai taip?“ Suprantate?

¹⁶⁵ Jis paklausė: „Ar jūs gavote Ją, *nuo to laiko*, kai jūs įtikėjote?“ Jie buvo tikintys, šūkavo ir džiaugėsi, ir visa kita. Bet Šventosios Dvasios jie dar nebuvo gavę. Paulius pasakė, kad jie neturėjo. Suprantate? „Ar jūs gavote Šventąją Dvasią, nuo to laiko, kai jūs įtikėjote?“

Jie atsakė: „Mes nė nežinome, kad yra Šventoji Dvasia“.

Paklausė: „Tuomet kaip jūs buvote pakrikštyti“

¹⁶⁶ Jie atsakė: „Mes buvome pakrikštyti“. Bet neteisingai, suprantate. Taigi jis turėjo pakrikštyti vėl, iš naujo. Gerai.

¹⁶⁷ Taigi, dabar atkreipkite dėmesį į tai, kad tos moterys pamokslininkės, kai jos atėjo, jos manė, kad ir toliau vadovaus. Bet Dievas kategoriškai draudžia taip elgtis. Ir tegul. . . tiesiog kol mes tiesiog šioje temoje čia, ta moteris, suprantate. Ir tai, dabar, jis pasakė: „Jei koks nors žmogus tarp jūsų, kuris yra dvasinis, ar pranašas, tegul jis pripažįsta, kad tai, ką jums rašau, yra Viešpaties Įsakymai. Bet jeigu jis neišmano, tiesiog tegul būna neišmanantis“. Ir štai kodėl ši. . . šita bažnyčia nepalaiko ir neskiria moterų būti pamokslininkėmis, moterų būti diakonais, ar, kad moterys užimtų kokias nors kitas pareigas šioje bažnyčioje, tai todėl, kad šis Raštas guli čia ir tai yra akivaizdu.

¹⁶⁸ Taigi, Biblijoje pasakytą: „Jūsų sūnūs ir dukterys pranašaus“. Taigi, ką reiškia žodis „*pranašauti*“? Pažiūrėkime

tai. Tai yra „sakyti kažką, iš įkvėpimo“, ar „išpranašauti kažką“. Tai yra daugiareikšmis žodis.

¹⁶⁹ Tiesiog kaip „*pašventinti*“, reiškia „būti apvalytam ir atskirtam tarnavimui“. Suprantate? Ar, tai yra daugiareikšmis žodis, reiškiantis daugiau nei vieną dalyką, panašiai mes turime daug viso to anglų kalboje.

¹⁷⁰ Pavyzdžiui, mes sakome žodį „moka“. Na, ką reikštų „*moka*“? Jūs sakysite: „Na, jis turėjo omenyje, kas jis *moka* savo tarybai“. „Ne, jis niekada. Jis turėjo omenyje, kad *moka* gręžti skyles“. „Ne, jis niekada. Jis turėjo omenyje, kad geria kavą *Moka*“. Arba, matote, tiesiog žodis, jūs turite žinoti, apie ką jūs kalbate. Suprantate?

¹⁷¹ Ir taip yra su šiuo daugiareikšmiu žodžiu, kur: „jūsų sūnūs ir dukterys pranašaus“. Taigi, vienintelis būdas, kaip Dievas . . .

¹⁷² Tas baptistas pasakė: „Na, mes gavome Šventąją Dvasią“. Aš pasakiau . . . „Tuomet, kai mes įtikėjome“. Aš pasakiau . . . Taigi, suprantate, jis pasakė: „Dievas davė Abrahamui . . .“ Pasakė: „Abrahamas patikėjo Dievu“. Štai kaip jis pasakė tai. Jis pasakė: „Abrahamas patikėjo Dievu ir tai jam buvo įskaityta teisumu“. Kas iš jūsų žinote, kad tai yra tiesa? Dabar pažiūrėkite, kaip—kaip lengvai šėtonas gali pakišti tai broliui. Suprantate, tiesiog taip paprastai. Taigi, tai yra Raštas.

¹⁷³ Broli, sakau jums, štai čia, prieš jums įeinant čia, jūs turėtumėte būti pateptas. Jūs turėtumėte įeiti į slaptą vietą ir melstis. Žmonės klausia: „Kodėl gi tu neišeiini ir nepasimatai su žmonėmis?“ Broli, jeigu jūs ruošiatės kalbėti žmonėms ar mokyti juos, jums geriau kurį laiką pasilikti vienam su Dievu, prieš žengiant už šios sakyklos. Žinoma, suprantate, nes šėtonas yra apsukrus, labai apsukrus.

¹⁷⁴ Jis pasakė dabar, atkreipkite dėmesį, jis pasakė: „Abrahamas patikėjo Dievu, ir tai jam buvo įskaityta teisumu“. Teisingai. Jis paklausė: „Taigi, ką gi daugiau gali padaryti Abrahamas, kaip tik tikėti?“

Aš atsakiau: „Tai viskas, ką jis galėjo padaryti“.

¹⁷⁵ Jis paklausė: „Ant kiek labiau, ką gi galite padaryti jūs ar kas nors kitas, jei ne tikėti?“

¹⁷⁶ Aš atsakiau: „Tai viskas, ką mes galime padaryti. Bet, pažvelk, broli, tuomet Dievas susitaikė, ar pripažino Abrahamo tikėjimą. Jis davė jam antspaudą, apipjaustymo ženklą, kaip sandoros antspaudą. Suprantate? Jis davė jam. Jis pasakė: „Dabar, Abrahamai, Aš pripažįstu tavo tikėjimą, taigi dabar Aš duosiu tau ženklą, kad Aš tave priėmiau““.

¹⁷⁷ Todėl Jis apipjaustė Abrahamą, ir tai buvo sandoros antspaudas. Ir dabar šiomis dienomis . . . Taigi, moteris negalėjo būti toje sandoroje; vien tik ištekėjusi moteris. Sužinokite, moters negalėjo apipjaustyti: vadinasi, jos turėjo gauti, taigi ji

ir jos vyras yra viena. Jie daugiau nebėra du; jie yra viena. Kas iš jūsų žinote tai? Raštas taip sako. Taigi, jai, esant ištekėjusiai, tuomet ji—ji ji tampa viena. Paimkite čia toliau ir pažvelkite į Timotiejų, kalbėjo tą patį, pasakė: „Taigi ji bus išgelbėta, gimdydama vaikus, jeigu ji išlaikys tikėjimą ir šventumą su visu rimtumu“.

¹⁷⁸ Taigi, bet, tuomet, Senojo Testamento apipjaustymas buvo pagal kūną, tačiau Naujajame Testamente, Joelis pasakė: „Aš išliesiu Savo Dvasios ant kiekvieno kūno, ir jūsų sūnūs bei jūsų dukterys pranašaus“. Taigi, žodis „pranašauti“ nereiškia „mokyti“. „Pranašauti“ reiškia arba „pasakoti išgyvenimą per įkvėpimą“, arba „išpranašauti kažką, kas įvyks“. Ir mes žinome, kad Senajame Testamente buvo pranašių. Joms nebuvo galima kalbėti pastate, kalbėti bažnyčioje, susirinkime, kaip mokytojoms. Bet ji, Ona, ir daugelis iš jų šventykloje, jos buvo pranašės, ir jos buvo . . . Mirjam buvo pranašė, ar kažkas panašaus. Ant jos buvo Dvasia, tai tiesa, bet ji turėjo apibrėžtas ribas. Moterys ir šiandien gali būti pranašės, neabejotina; bet ne mokytojos, ir taip toliau, už šios pakyls. Jūs darote, jūs darote—jūs darote, kad Biblija prieštarauja pati Sau. Biblijoje negali būti vienaip sakoma *čia*, ir kitaip *ten*. Joje visuomet turi būti kalbama tas pats, arba Tai nėra Dievo Žodis. Suprantate? Taigi, „Jūsų sūnūs ir jūsų dukterys pranašaus“, reiškia, kad jie arba „nuspės“, arba „liudys“. Taigi, jūs pažiūrėkite, ir jūs paimkite Biblijos žodyną, ir pažiūrėkite ar tai nėra teisinga. „Jūsų sūnūs ir jūsų dukterys pranašaus“.

¹⁷⁹ Taigi, Biblijoje taip pat kalbama apie moterį, kuri pretendavo į tai, ar tvirtino, kad ji . . . Tai susiję ir su Katalikų bažnyčia, ir taip pat susiję su . . . su ta tema, apie kuria dabar mes ruošiamės kalbėti. Atsiverskime Apreiškimų Knygą, ir paimkime maždaug 2-ą skyrių ir 20-tą eilutę, kol mes tiesiog esame visai šalia to, kad jūs atkreiptumėte dėmesį čia, ir tiesiog pažiūrėtumėte, koks velniškas gali būti tas dalykas, kalbant apie šias paskutines dienas, kas įvyks, kaip tuomet tos . . . kokias bus šios moteris. Atminkite, Katalikų bažnyčia yra moteris. Mes ką tik tai perskaitėme, ar ne? Dabar paklausykite šito, kaip Jozė sakoma. Apreiškimo 2:20: „Tačiau . . .“ Jis kalba šiai Tiatyru bažnyčiai, suprantate, - „Nepaisant to . . .“ Kuri yra viduramžių bažnyčia, perėjusi Tamsiuosius Amžius.

Tačiau Aš turiu šį tą prieš tave, kadangi tu leidi tai moteriškai Jezabelei, kuri vadina save pranaše, mokyti ir . . . pavergti mano tarnus ir ištvirkauti, ir valgyti stabams paaukotas aukas. (Suprantate?)

¹⁸⁰ Taigi, jei kada atkreipėte dėmesį, stebėkite tuos bažnyčios periodus, tuomet mes užbaigsime. Tuomet ryte mes paimsime tuos kitus dalykis. Stebėkite. Ten . . . Po auksinėmis žydų šventyklos žvakidėmis, viduje, šalia padėtinės duonos ir kito, ten buvo septynios auksinės žvakidės. Jūs visi tai žinote.

Suprantate? Tai yra septyni bažnyčios periodai. Tai kalba apie septynis bažnyčios periodus, apie šviesą. Taigi, jeigu jūs atkreipsite dėmesį, Apreiškimų 1, mes randame Jėzų, stovintį septyniuose bažnyčios perioduose, septynios auksinės žvakidės, kai jis pasisuko ir pamatė Tą, kuris panašus į žmogaus Sūnų, stovintį, apsirengusį taip, kaip tai buvo. Tai buvo Nuotaka, stovinti tarp žvakidžių, išvesta.

¹⁸¹ Taigi, Senajame Testamente, jie paimdavo . . . tą vieną žvakę, ir uždegdavo ją, paimdavo kitą žvakę ir uždegdavo nuo tos žvakės, uždegdavo nuo tos žvalės, vieną nuo kitos, štai taip, kol jie uždegdavo visas septynias žvakides.

¹⁸² Jeigu jūs atkreipsite dėmesį, kai Dievas pradėjo darbuotis su žydaus, ir jie išgyveno auksinį amžių. Ir tuomet tamsiausias amžius žydų santykiuose, tarp Dievo ir žydų buvo kai valdė Ahabas. Ir jeigu jūs atkreipsite dėmesį, skaitydami tuos bažnyčios periodus, Jis vėl grįžta prie to paties. Jis pasakė, taigi: „Prieš keletą dalykų“, ir pasakė . . . Taigi, būtent tame Tamsiajame Amžiuje, penkiolika šimtmečių, ar, pirmiausia, Ahabo ir žydų laikais. Tamsiausias amžius, kurį jie turėjo, kai Ahabas vedė Jezabelę, ir įvedė Izraelį į stambeldystę, ir vertė visus žmones garbinti su Ahab . . . Jezabelės dievą. Jūs pamenate, jie ėmė ir įkurdino giraites, ir nugriovė Dievo aukurus. Ir Eliziejus šaukė, kad jis buvo „vienintelis“, ir Dievas turėjo septynis šimtus, kurie niekada nenusilenkė prieš Balaamą. Ar pamenate tai? Tai yra tos išrinktosios Bažnyčios išėjimo provaizdis. Matote? Suprantate, kaip tai yra?

¹⁸³ Taigi, šioje bažnyčioje, jeigu jūs atkreipsite dėmesį į pirmąją bažnyčią, pirmoji bažnyčia, Efezo bažnyčia, buvo didi bažnyčia. Jis pasakė: „Tu, vis dar, turi šviesą“. Ir jei jūs atkreipėte dėmesį, kiekviena bažnyčia, ji pradėjo temti, temti, temti, kol pasiekė Tiatyrus. Tuomet, penkiolika šimtų metų. Tada ji pasirodė kitoje pusėje, „Ir tu turi tik truputį šviesos. Sutvirtink tai, ką tu turi, kad nebūtų patraukta tavo žvakidė“. Ir tuomet tai perėjo į Filadelfijos bažnyčios laikotarpį, ir tuomet į Laodikėjos bažnyčios laikotarpį.

¹⁸⁴ Taigi, štai kur grožis. O, tai bent! Man tiesiog tai patinka, broli Smitai. Suprantate, pažvelkite į tai. Taigi, šiame bažnyčios laikotarpyje, kaip mes tai perėjome . . . Dabar stebėkite tai. Pirmu bažnyčios laikotarpiu buvo Efezas, Efezo bažnyčios periodas. Taigi, kiekvienas iš tų bažnyčios laikotarpių, kol nepraėjo tie penkiolika šimtų metų, jeigu jūs atkreipsite dėmesį . . . Perskaitykite tai, kai grįšite namo šį vakarą, jei turėsite laiko, arba anksti ryte, prieš jums ateinant į bažnyčią, 1-ą, 2-ą ir 3-ią Apreiškimų skyrius. Jūs pamatysite, kad kiekviename iš tų bažnyčios periodų, Jis sakė: „Tu turi mažai jėgos, ir tu neišsižadėjai Mano Vardo“, kol Jis nepriėjo prie tų penkiolikos šimtų metų, Teatyrų Tamsiojo Amžiaus. Tuomet Jis perėjo į kitą pusę ir pasakė:

... tu turi *vardą, kad* tu gyvas, bet tu esi *miręs*.

¹⁸⁵ Ir tie, nei vienas iš tų kitų bažnyčios periodų, tas ar Filadelfijos bažnyčios periodas, niekada vėl nepriėmė to Vardo. Niekada nebeturėjo to Vardo, nes per tą laiką jis dingo. Taigi, o, kaip mes galėtume pateikti tuos melagingus mokymus dabar, tiesiog ten, parodant jums, kad tai yra motina, Katalikų bažnyčia, viso to motina, kaip ji yra „motina, paslaptis, Babilonas“. Ir tai, pažvelkite, šiame bažnyčios periode čia, kai ji pasirodė, ji turėjo nedidelę šviesą, tuomet ji vis geso, geso, ir tuomet čia ji įėjo į organizaciją, tuos penkiolika šimtų metų. Ir dabar ji pasirodė, ne kaip Viešpaties Jėzaus Kristaus Bažnyčia, bet kaip Katalikų bažnyčia. Kaip išėjo Liuteris? Kaip Liuteronų bažnyčia. Kaip išėjo baptistai? Kaip Baptistų bažnyčia. Ne Jo Vardas, ne Jo Vardas; kitas vardas, „tu turi vardą“. „Nes neduota žmonėms po Dangumi kito vardo, kuriuo galite būti išgelbėti, vien tik Jėzaus Kristaus Vardas“. „Tu turi vardą, kad tu gyvenai, bet tu esi mirusi“, taip su ta denominacija.

¹⁸⁶ „O, aš esu presbiterionas“, - ir jūs esate miręs! „O, aš esu baptistas“, - ir miręs! Jūs esate gyvi tik tuomet, kai jūs atgyjate Jėzuje Kristuje. Teisingai. Jūsų netikras krikštas, vandens, netikras krikštas; apšlakstymas, apliejimas, vietoje panardinimo; naudojant „Tėvo, Sūnaus ir Šventosios Dvasios“, vietoje Viešpaties Jėzaus Kristaus Vardo. Visi tie netikri dalykai tiesiog įeina, Biblijoje kalbama, lyg lietusi vidun taip stipriai kaip tik gali. Ir čia mes toleruojame kartu su jais: „Na, mano bažnyčia tiki, kad Tai *tas* kelias“. Bet Biblija sako *Šis*. Suprantate? Nėra tokių dalykų. Čia nėra tokio dalyko.

¹⁸⁷ Ir nėra Biblijoje tokios vietos, kur žmonės būtų iškišę savo liežuvius ir priėmę šventą eucharistiją, ir kunigas būtų gėres vyną ir vadinęs tai Šventąją Dvasia. Niekur Biblijoje jie nespaudė rankų ir nedavė dešinės rankos draugystės ženklan, vadindami tai Šventąją Dvasia. Niekas niekada neatsistojo ir nesakė: „Dabar aš esu tikintysis“, ir gaudavo Šventąją Dvasią. Jeigu taip būtų buvę, tai Darbų 2 reiktų skaityti tokiu būdu: „Ir kai atėjo Sekminių diena, keliu atėjo Romos kunigas, ir jis turėjo atlenktą savo apykaklę. Jis priėjo, pasakė: „Visi jūs dabar iškiškite liežuvius, ir priimkite šventą eucharistiją, pirmąją komuniją“. Ar ne tokiu būdu reiktų skaityti Darbų 2?

¹⁸⁸ Na, jūs protestantai ne geresni. Grįžtate ten ir sakote: „Taigi, mes prieisime prie jūsų, metodistai; uždėsime ant jų dešinę ranką, ar, duosime jiems dešinę ranką draugystės ženklan, ir pusės metų bandomąjį laikotarpį“. kur jūs tai skaitote Darbų 2? Suprantate? Iš kur jūs tai gavote? Suprantate?

¹⁸⁹ Ten pasakyta: „Kai jie visi buvo vienoje vietoje, bendros nuomonės!“ Ten niekuomet neatėjo vyskupas ir nepadarė *šito*, ir net niekada neatėjo kunigas ir nepadarė *šito*. „Bet iš Dangaus pasigirdo garsas, tarsi galingas stiprus vėjas, ir Jis pripildė visą

namą, kur jie sėdėjo“. Štai kokių būdų jie Ją gavo, taip, pone, kaip pučiantį stiprų vėją, nužengusį iš Šlovės. Ne atėjusį keliu iš kokios tai denominacijos.

. . . tu turi *vardą, kad esi gyvas, bet tu esi miręs*.

¹⁹⁰ Matote, jūsų tikėjimo mokymai ir denominacijos užstojo kelią Dievui tiek, kol: „Mes tikime *tu*, ir mes tikime, kad stebuklų dienos praėjo“. Tai sako netikras pranašas. Tai yra netikras pranašas, kuris jums sako, kad: „Jūs galite paspausti ranką ir gauti Šventąją Dvasią“. Tai yra netikras pranašas, kuris jums sako: „Jūs gaunate Šventąją Dvasią, kai jūs įtikite“. Tai yra netikras pranašas, kuris jums sako: „Jūs turite būti aplietas ir apšlakstytas, vietoje krikšto“. Tai yra netikras pranašas, kuris jums sako: „būkite pakrikštyti Tėvo, Sūnaus ir Šventosios Dvasios vardu“, kai Biblijoje nėra tokios Rašto vietos. Teisingai. Biblijoje nėra Rašto vietos, kuri sako jums krikštytis, kur kas nors buvo pakrikštytas, tiksliai - Jėzaus Kristaus Vardu. Tik, Jono mokiniai; ir jie turėjo ateiti, ir persikrikštyti, Viešpaties Jėzaus Kristaus Vardu, kad gautų Šventąją Dvasią. Teisingai. Taigi, tai nėra „Vien Jėzus“ doktrina. Aš žinau „Vien Jėzus“ doktriną. Tai nėra tai. Tai tiesiog Biblijos Doktrina. Teisingai.

¹⁹¹ Bet štai, prašom. Ką jūs su tuo darote? Tai jūsų mamytė. Tai tų tikėjimo mokymų mamytė.

¹⁹² Taigi, jūs pažvelkite atgal į Bibliją ir pasakykite man, kur kas nors kada buvo apšlakstytas. Metodiste, presbiterione, katalike, pasakykite man, kur Biblijoje bent vienas žmogus buvo apšlakstytas. Pasakykite, kur bent vienas Biblijoje buvo aplietas, nuodėmių atleidimui. Paminėta tai. Ar gali rasti tai? Jeigu jūs rasite, atleiskite pas mane, ir aš vaikščiosiu šia gatve su užrašu ant nugaros: „Netikras pranašas! Aš klydau“. Arba, raskite nors vien vietą visoje Biblijoje, kur kas nors kada buvo pakrikštytas Tėvo, Sūnaus ir Šventosios Dvasios vardu, kaip buvo pakrikštyta aštuoniasdešimt procentų jūsų. Suraskite man bent vieną Rašto vietą, kur kas nors šitaip buvo pakrikštytas, ir aš užsidėsiu ant savo nugaros užrašą: „Netikras pranašas“, ir štai *taip* su juo vaikščiosiu gatve. Ir parodykite man, kur kas nors buvo pakrikštytas, naujoje Bažnyčioje, kuris neturėjo ateiti ir persikrikštyti iš naujo, į . . . ne vien tik į „Jėzaus“ vardą, bet mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus Vardu. Teisingai. Pažiūrėkite ar tai ne tiesa.

¹⁹³ Taigi, kas gi tai? Ji buvo ištvirkėlių motina. Kas ją padarė ištvirkėle? Kas padarė ją paleistuve? Jos doktrina! Kas padarė jas ištvirkėlėmis? Jos doktrina!

¹⁹⁴ Ir dėl tos priežasties mes netoleruojame jų denominacijų ir jų dogmos. Mes tyrai laikomės šios Biblijos. Nežinau, kiek jūs gyvenate Ja, tačiau bet kuriuo atveju, jūs mokote Jos. Teisingai. Tai jūsų reikalas. Aš negaliu priversti jūsų gyventi Ja. Aš tegaliu pasakyti jums kas yra Tiesa. Štai kodėl mes

ne denominacija. Aš ne—nenorėčiau, kad mes susiterštume, patekdami į tokius dalykus, kad nusilenktume kokiai nors dogmai. Aš geriau pasirinksiu kelią su nedaugeliu Viešpaties paniekintųjų. Aš geriau stovėsiu švarus ir tyras prieš Žodį ir Dievą, ir stovėsiu ten ir sakysiu: „Ant mano rūbo nebus žmogaus kraujo“. Štai kodėl mes liekame Branhamo bažnyčioje. Štai kodėl mes ne Asamblėjos. Štai kodėl mes ne vienybininkai. Štai kodėl mes ne „Vien Jėzus“. Štai kodėl mes ne metodistai. Štai kodėl me ne baptistai. Tiesiog nedidelė bažnyčia čia. Mes iš viso neturime denominacijos. Mes esame laisvi, Kristuje. Štai kodėl mes liekame tokie, kokie mes esame. Ir Dievas mus palaimino, Dievas mums padeda.

¹⁹⁵ Taigi, mes galime jums pasakyti, kodėl mes priimame komunią, mes galime pasakyti kodėl mes atliekame kojų plovimą, kodėl mes neleidžiame nariams to daryti, jei mes žinome, kad jie yra nuodėmėje. Štai kodėl, šias paskutines dvi ar tris savaites, aš lankiau vieną narį po kito, kur jūs taip pat tarp savęs turėjote nedidelius nesutarimus. Vaikštote aplinkui, nekalbate vienas su kitu, ir prasilenkdami gatvėje, pasukate galvą į kitą pusę. Gėda jums, kurie ėmėte palaimintą Dievo taurę prie šio altoriaus, ir vadinatės broliais ir seserimis, o paskui imate telefoną ir apkalbinėjate vieni kitus. Jūs nesate tinkami vadintis krikščioniais, kai jūs esate tokie. Teisingai. Jūs nesiartinkite prie tų telefonų; jeigu negalite kalbėti gerą apie ką nors, iš viso nekalbėkite. Atminkite, kad Dievas laikys jus atsakingu. Ir kol tokios rūšies dvasia yra jumyse, jūs žinote, kad esate neteisus prieš Dievą. Jeigu jūs nejaučiate . . .

¹⁹⁶ Jeigu žmogus klysta, nueikite pas jį ir užbaikite ginčą. Jeigu jūs negalite sutaisyti, paimkite ką nors kitą su savimi. Nenuostabu, kad Dievas negali auklėti savo bažnyčios, kadangi jūs nesielgiate teisingai. Vietoje to, kad paėmę telefoną, kalbėtumėte apie tą asmenį, apie tai, kas įvyko, ir nedidelius kultus ir kitus panašius dalykus. Vietoj to, kad taip elgtumėtės, kodėl jūs nedarote, kaip sako Biblija? Jei koks nors brolis buvo užvaldytas kaltės, nueikite pas jį, ir pažiūrėkite ar negalėtumėte su juo susitaikyti. „Na, taigi, jis man padarė!“ Man nerūpi, ką jis padarė, bet kuriuo atveju nueikite pas jį! Joje nepasakyta, kad jis ateitų pas jus. Jeigu jis klysta, jūs nueikite pas jį. Jūs sakote: „Na, jis buvo neteisus. Jis turėtų ateiti pas mane“. Biblijoje ne tai pasakyta. Biblijoje pasakyta, kad jūs nueitumėte pas jį. Jeigu jis neteisus, jūs nueikite pas jį.

¹⁹⁷ Ir tuomet, jeigu jis nepaklausys jūsų, tada pasiimkite ką nors su savimi, kaip liudytoją.

¹⁹⁸ Ir jeigu jis nenorės matyti to liudytojo, tuomet sakykite: „Dabar aš pasiimsiu tavo pastorių“. Tuomet jūs pasakykite jam: „Aš ruošiuosi pasakyti tai bažnyčiai, ir po trisdešimties dienų, jei jūs broliai nesutvarkysite to . . . Šis brolis čia, nori susitaikyti.

Tu nenori to padaryti. Ir jeigu tu nesutvarkysi to per trisdešimt dienų, tuomet kas nutiks? Tu daugiau nebebūsi vienas iš mūsų“.

¹⁹⁹ Biblijoje pasakyta: „Jei jis neklausys bažnyčios, tebūna jis jums kaip pagonis ir muitininkas“. Matote, tol kol brolis yra tos bažnyčios apsaugoje, Kristaus Kraujas saugo jį. Štai kodėl bažnyčia nejuda tokiu būdu, kaip ji turėtų. Dabar, gerai, *Tai* yra Doktrina bap-... Baptistų bažnyčios, ar Branhamo bažnyčios čia, jeigu jūs tai darysite. Suprantate, kodėl negali . . .

²⁰⁰ Jūs turite čia, sakykim, pavyzdžiui, du vyrus, sakykim, Leo ir mane. Na, jūs turite mane . . . Ir aš sakau: „Na jis—jis pasielgė neteisingai su manimi“. Tai nedaro jokio skirtumo. Aš turėčiau nueiti pas jį. Na, jis yra šios bažnyčios narys. Jis—jis tapo krikščioniu. Jis priima komuniją čia, su manimi prie turėklų. Ir mes buvome pakrikštyti Viešpaties Jėzaus Vardu. Vaikščiojo teisingai, kaip broliai, vienas prieš kitą, tuomet kažkas įvyko.

²⁰¹ Tai ne žmogus. Devyniasdešimties procentų atvejų tai šėtonas prasiskverbia tarp žmonių. Tai ne žmonės. Tai šėtonas. Ir kol jūs leidžiate šėtonui taip daryti, jūs kenkiate savo broliui. Teisingai.

²⁰² Jei kažkas negerai tarp Leo ir manęs; eikime ir išspręskime tai. Ir jeigu jūs matote, kad kažkas yra, tai jūsų pareiga ateiti pas mus, ir pasakyti: „Jūs abu vyrukai ateikite čia, kartu. Mes išsiaiškinsime tai“. Taigi, tuomet, jeigu jis ateis ten, ir tuomet išsiaiškinkime, štai taip. Aš sakau: „Na, pirmiausia, jeigu mes—mes negalime sutarti, tuomet jūs ateikite į bažnyčią, štai taip“.

²⁰³ Ir tuomet, tol—tol kol jūs nieko nedarote dėl to, vis dėlto, Jėzaus Kristaus Kraujas apsaugo mus abu. Suprantate? Bet tuomet, tas—tas senas vėžys pradės kitą vėžį, ir tas vėžys dar kitą vėžį, ir visa tai susirgs, visur, visa bažnyčia. Tuomet tai pasieks tiek, kad jūs ateisite į bažnyčią, ir tiesiog bus taip šalta, jums prireiks prižiūrėtojo, kad ateitų ir numuštų varveklis, kad susirinkusieji galėtų patekti vidun. Jūs žinote, kad tai yra tiesa. Toks šaltis! Kažkas, žinote, sėdi šalia, ir tiesiog nieko nesako. „Na, anksčiau mes buvome tokie dvasingi“. Na, kas nutiko? Jūs gerai pradėjote bėgimą, kas gi nutiko? Suprantate, jūsų nuodėmė atskiria jus. Ir Dievas laikys jus atsakingais už tai, broliai. Taigi, aš sutvarkyčiau šį dalyką.

²⁰⁴ Nieko blogo man, nieko blogo su Leo; tai šėtonas atsistojo tarp mūsų. Teisingai. Sutvarkykite šį dalyką. Nueikite pas jį. Tuomet, jeigu jis nepaklausys, ar aš nepaklausysiu, kad ir kaip bebūtų, tuomet papasakokite apie tai bažnyčiai. Jei jis neateis susitaikyti su bažnyčia per trisdešimt dienų, tuomet jis nebėra Jėzaus apsaugoje. Mes jį paleidžiame. Būtent taip. Tuomet stebėkite, kas vyks. Tuomet leiskite Dievui auklėti. Jūs patraukiate savo rankas. Jūs padarėte viską, ką galėjote. Tuomet leiskite Dievui užsiimti juo šiek tiek; Jis atiduos jį šėtonui. Tuomet jis ateis. Jeigu ne, tuomet jam liko gyventi visai nedaug.

205 Ar pamenate, kad Biblijoje buvo vienas brolis, kuris nenorėjo susitaikyti su Dievu? Kas prisimenate tą atvejį? Jis gyveno su savo globėja-mama, ir jie niekaip negalėjo jo atvesti į doros kelią. Paulius pasakė: „Atiduokite jį šėtonui, sunaikinimui“. Jūs sužinote, Antrame Korintiečiams, kad jis susitvarkė.

206 Aš turiu brolių, gerą draugą, aš norėčiau pasakyti jo vardą, brangus brolis. Ir šis pamokslininkas brolis, jo vardas brolis Rasmusen. Daugelis iš jūsų, sėdinčių čia, ši vakarą, jo vardas yra jūsų užrašuose. Tai tas tarpdenominacinis, iš Čikagos. Ir žiūrėkite, jis turėjo vaikina, tarnautoją, ir jis nuėjo ir vedė katalikų merginą, ir nuo to tai prasidėjo. Ir jie ketino daryti *tą, aną, ir kitą*, ir—ir daugiau; ir pateko į bėdą. Ir jo tėtis nuėjo pas jį, paklausė: „Dabar pažiūrėk sūnau, ar tu susitaikysi?“

Atsakė: „Tėti . . .“

Jis vadino ją bažnyčia, jo tėvo, šventais velenėliais. Jis paklausė: „Taigi, pažiūrėk, ar tu ruošiesi sutvarkyti šį dalyką su šia bažnyčia?“

207 Jis atsakė: „Taigi, tėti, tu esi mano tėtis, ir aš nenoriu turėti jokių problemų su tavimi“. Gerai.

208 Jis nuėjo, pasikvietė vieną diakoną ir nuėjo pas jį namus. Pasakė—pasakė: „Vesli, aš noriu pasikalbėti su tavimi“. Pasakė: „Ar tu ketini sutvarkyti šį reikalą su bažnyčia?“ Ir jis pateikė jam štai tokius du trumpus atsakymus. Pasakė: „Atmink, Vesli, aš esu šios bažnyčios pastorius. Aš esu tavo tėtis, tačiau padarysiu tai, ką Dievas liepia daryti. Aš duodu tau trisdešimt dienų susitaikyti su šia bažnyčia, arba mes atskirsime tave nuo Dievo Akivaizdos. Tu esi mano sūnus; tai yra mano Išgelbėtojas“. Pasakė: „Aš tave myliu. Ir tu žinai, kad aš tave myliu, Vesli. Mirčiau už tave nors tuoj pat. Bet tu turi pasitaisyti pagal Dievo Žodį. Supranti?“ Jis pasakė: „Aš esu pastorius. Aš esu šios kaimenės piemuo. Ar tu esi mano vaikas, ar kas tu bebūtum, tu turi lygiuotis į Dievo Žodį. Jeigu tu nepadarai to, tuomet aš esu netinkamas būti Jo piemeniu“.

209 Vaikine, tai pastorius. Tai vyras. Ar taip nemanote? Tai vyras. Jis pasakė savo sūnui. „Ir įskaudino jį“, - jis pasakė. Bet pasakė: „Kas? Ką tu ruošiesi įskaudinti - žmogų, ar įskaudinti savo Išgelbėtoją? Taigi, - jis pasakė, - tuomet mes išėjome“. Ir tarė: „Jis nedarytų to. Ir mes . . . Aš pasakiau bažnyčiai“.

210 Jis tarė: „Mano paties sūnus, Veslis, jis atsisako klausyti manęs šiuo klausimu. Jis atsisako klausyti diakono. Ir jūs paliudysite tai, broli *toks-ir-toks*“

„Taip, aš paliudysiu“.

„Gerai. Aštuntą valandą, sekantį sekmadienį, lygiai po keturių savačių, jeigu jis nesutvarkys to reikalo su bažnyčia, mes atiduosime Veslį, mano sūnų, šėtonui, jo kūno sunaikinimui. Jo

Kraujas, Kraujas. . . Jėzaus Kristaus, ir ši bažnyčia, jo daugiau nebesaugos“.

²¹¹ Ir tas vakaras atėjo. Atsistojo už sakyklos, pasakė: „Jam dar liko dvi minutės“. Laikas atėjo. Jis tarė: „Taigi, kas dėl mano sūnaus Veslio Rasmuseno. . . pasakau šiam susirinkimui, Tau, Visagali Dieve: Mes padarėme viską, ką galėjome pagal Tavo Žodį ir nurodymus, kuriuos Tavo—Tavo Sūnus, mūsų Išgelbėtojas, mums paliko. Dabar mes, aš kartu su šia bažnyčia, atiduodu savo sūnų šė- . . . šetonui, kad sunaikintų jo kūną, bet jo siela būtų išgelbėta“. Tai tiek buvo pasakyta. Niekas nepasikeitė savaite ar dvi, galbūt mėnesį ar du.

²¹² Vieną vakarą tas Veslis susirgo. Ir susirgus jam darėsi vis blogiau. Jis iškvietė gydytoją. Gydytojas atvyko, apžiūrėjo jį. Jis turėjo aukštą temperatūrą, šimtas penki laipsniai. Negalėjo nustatyti tam jokios priežasties. Tiesiog darėsi vis blogiau. Gydytojas pasakė: „Vaikine, aš nežinau, kas tau nutiko“. Jis nežinojo ką daryti. Pasakė: „Iškviesime specialistą“. Jie iškvietė specialistą, ir specialistas atvyko. Jie nuvežė jį į ligoninę, ištyrė jį, visa kita. Ir pasakė: „Aš tiesiog nieko negaliu pasakyti. Vaikinas tiesiog—tiesiog miršta“. Jo žmona stovėjo ten, verkė, ir visa kita. Ir vaikai stovėjo aplink lovą ir panašiai. Jis pasakė: „Jo pulsas ir kvėpavimas, tai tiesiog visą laiką silpsta“.

²¹³ Jis tarė: „Pakvieskite tėtį“. O, taip. Štai taip reikia daryti. Va taip. „Pakvieskite tėtį“. Ir jo tėtis atbėgo ten į ligoninę, labai greitai, kad pamatyti jį. Jis pasakė: „Tėti, dabar aš negaliu, bet Dievas girdi mano žodžius. Aš viską ištaisysiu. Aš ištaisysiu. Taip, aš padarysiu“. Taip, pone, broli. Tiesiai ten jo kvėpavimas pradėjo normalizuotis.

²¹⁴ Ir ateinantį sekmadienį, jis stovėjo prieš bažnyčią. Jis tarė: „Aš nusidėjau prieš Dievą, šios bažnyčios akivaizdoje. Aš atsisakiau klausyti pastoriaus žodžių. Aš—aš atsisakiau klausyti diakono“. Ir pasakė: „Aš prašau šios bažnyčios atleisti man už tą blogį, kurį aš štai taip padariau“. Pasakė: „Dievas pasigailėjo mano gyvybės“. Pasakysiu jums, jis susitvarkė. Taip. Štai, ką jūs turite daryti, suprantate. Suprantate? Jūs, jeigu jūs tik darysite tai Dievo būdu! Suprantate?

²¹⁵ Taigi, matote, tokiu būdu mes darome, mes turime tarybos posėdį, ir mes sakome: „Na, dabar, ar turėtume laikytis. . .“ Aš nekalbu apie šią bažnyčią, bet aš turiu omenyje mus, protestantus. Mes turime tarybos susirinkimą, ir: „Ką jūs manote apie Jones? Kaip manote, ką mes turėtume daryti su juo? Aš manau, kad metodistams jis bus geresnis narys, nei mums“. Štai taip. Tai, tai neteisinga. Štai kodėl mes neturime sekti jų tradicijomis. Ir tam tikras vyskupas, mes turime jį pakviesti (kada nors. . .kas yra, jūs pakviečiate jį? Rajono žmogų į sekmininkų bažnyčią? „Rajono presbiteris“) —pakviečiate jį, kad pažiūrėtų to žmogaus elgesį.

216 Biblijoje pasakyta, ką mums daryti. Štai kodėl mes neprasidedame su tomis jų denominacijomis. Mes liekame laisvi nuo to. Amen. Nėpykstate ant manęs, ar ne? Nedarykite to. Gerai. Aš rytoj vakare turbūt gausiu kai kuriuos siaubingai gerus klausimus. Bet, na, tai gerai. Suprantate? Atminkite. Žinokite. . .

217 Aš tai sakau dabar. Jūs žmonės, kurie esate iš skirtingų denominacinių bažnyčių, jūsų denominacija, ir, broli, aš nesakau, kad jūs nesate krikščionis. Aš nesakau, kad ten, jūsų denominacijoje nėra tūkstančių nuostabių krikščionių. Aš bandau pasakyti priežastį, kodėl mes ne denominacija. Kadangi, aš tiesiog nestovėčiau už tai. Ne, pone. Aš tikrai to nedarysiu. Jie stengiasi pasakyti, ką jums daryti. Jeigu Dievas pašaukė mane pamokslauti Evangelijos, tuomet aš pamokslauju Ją tokiu būdu, kokiu Dievas man sako tai daryti. Tiesiog būtent taip, kokiu būdu tai parašyta čia, šioje Biblijoje. Nesilygiuosiu į Ją, tada tai yra. . . Dievas teis mane už tai. Bet jei aš—jei aš—jei aš matau atsėlinantį vilką, ar besiartinantį priešą, ir aš nesugebu jų perspėti, tuomet Dievas pareikalaus iš manęs. Bet jeigu aš perspėju jus, tuomet tai jau jūsų reikalas. Suprantate?

218 Atminkite: „Paskutinėmis dienomis užeis sunkūs laikai, žmonės bus savimylūs, pagyrūnai, išdidūs, piktžodžiautojai“. Matote, piktžodžiautojai: „O, ta idiotų grupelė. Stebuklų dienos praėjo. Čia nėra tokio dalyko“. Jis yra senas, netikras pranašas. „Taigi, mes žinome, kad mūsų moterys turi tiek pat supratimo kaip ir vyrai“. Aš nė kiek dėl to nesiginčiju, bet Dievo Biblija sako, kad laikyti ją toliau nuo sakyklos. Tai—tai man to pakanka, suprantate. Teisingai. Gerai. Suprantate?

Ir sako: „Na, taigi, mūsų denominacijose mes turime tiek pat malonių žmonių, kiek ir jūs turite čia bažnyčioje“. Aš nieko nesakau, bet Biblija smerkia denominacijas. Teisingai. Ir, taigi, aš nesakau, kad jūs neturite puikių narių savo bažnyčiose. Tai nuostabu. Jie yra puikūs žmonės. Vieni iš puikiausių žmonių, aš sutinku juos visose jose, pas katalikus ir kitur. Visose jose, aš sutinku nuostabius narius.

219 Taigi, mes tai pateiksime, draugai, jei Viešpats leis, per kitas dvi pamokas, galbūt. . . Aš pranešiu jums rytoj ryte, ar mes tęsime rytoj popiet ar ne, suprantate, kad pabaigtume. Priežastis, kodėl mes stengiamės tai padaryti, aš noriu priėti tam tikrą vietą. Taigi, jeigu jūs norite ką nors atsivesti kartu, mes labai laukiame. Bet atminkite dabar, ne—neišeikite ir nebandykite surasti klaidos. Jūs ateikite čia. . . Aš tiesiog kalbu savo—savo susirinkimui, suprantate. Aš nemokau to už savo susirinkimo ribų, kadangi tai kitų vyrų reikalas. Tai, jis yra tos kaimenės piemuo. Ir—ir aš esu tiesiog. . . [Tuščia vieta juostoje—Red.]

²²⁰ Tiesiai atgal į Pradžią, jūs pasekite tai iki galo ir pamatysite iš kur visa tai. Taigi, mes grįšime prie Pradžios, kad sužinotume, kodėl tas nesantuokinis vaikas neįeis į Viešpaties susirinkimą iki keturioliktos kartos. Kaip reikia. . . Tai būtų keturi šimtai metų, kol ta nuodėmė išnyktų. Kaip mes ruošiamės sužinoti, kaip už tėvų neteisumą baudžiami vaikai, ir vaikai, kaip tai prasidėjo Pradžioje ir taip toliau.

²²¹ Ir jūs. . . tuomet jūs pamatysite kaip tai, kaip driekiasi visa kelią atgal, kur Dievas, dar prieš pasaulio sukūrimą, kol dar nebuvo sproges nei vienas atomas, dar tuomet, kai neegzistavo nei vienas šviesos meteoritas, Dievas žinojo kiekvieną kūrinių ir viską, kas kada nors pasirodys žemėje. Jei čia yra kas nors. . . Jūs negalėtumėte paaiškinti, ką žodis, ir išanalizuoti, ir pasakyti, ką reiškia žodis „begalinis“. Tiesiog kaip nukreipiant jūsų fotoaparata į begalybę. Tiesiog, tai tiesiog nuo čia toliau, ir viskas. Suprantate? Begalinis! Ir mes negalime, ribotu protu, suprasti to, ką gali suvokti beribis Protas. Suprantate, mes negalime to padaryti. Jūs negalite to padaryti. Suprantate? Bet jeigu jūs tik būsite atidūs, laikysitės Dvasioje, jūs pajusite tai iš tolo. Ir—ir sugrįžkite čia atgal prie Rašto, ir jūs dabar pamatysite, suprantate, dar gerokai iki to, kai buvo sukurtas pasaulis.

²²² Taigi, Biblijoje pasakyta, kad Jėzus Kristus buvo Dievo Avinėlis. Dabar paklauskite labai atidžiai, taigi, jeigu kai kurių iš jūsų rytoj nebus, ir jūs neišgirsite pabaigos. Biblijoje pasakyta, kad Jėzus Kristus buvo Dievo Avinėlis, užmuštas nuo pasaulio sukūrimo. Ar taip? Kada Jis buvo užmuštas? Nuo sukūrimo. Tai pasaulis, jei jis buvo sukurtas iš daugelio suskilusių atomų, atitrūko nuo saulės, anksčiau, nei tai buvo. Tuomet, prieš tai, kai pirmasis atomas apskritai skilo saulėje, jei tai buvo meteoras nuo saulės, kuris buvo prieš šimtą milijardų, trilijonų, trilijonų, trilijonų metų prieš atsirandant pirmam šviesos meteorui - Kristus buvo užmuštas. Kai didis Dievo protas ką nors nusprendžia - tai yra užbaigtas reikalas. Kai Dievas pasakė: „Tebūnie“, tai jau užbaigta. Jei tam pririnktų šimto milijardo metų, tai jau užbaigta iškart po to, kai Jis pasakė. „Ir kai Avinėlis buvo užmuštas nuo pasaulio sukūrimo“, - toje pačioje Biblijoje ta pati Dvasia parašė ir pasakė: „Mūsų vardai buvo įrašyti Avinėlio Gyvenimo Knygoje prieš pasaulio sukūrimą“.

²²³ Taigi, žmogus, kuris parašė dainą „Naujas Vardas užrašytas Šlovėje“, jūs turėjote gerą prasmę, bet jis prieštaravo Raštui. Suprantate? Vardas buvo įrašytas Šlovėje, kai pasaulis. . . prieš tai, kai pasaulis apskritai prasidėjo. Kai Avinėlis buvo užmuštas, mūsų vardai buvo užrašyti Avinėlio Gyvenimo Knygoje.

²²⁴ Leiskite—leiskite man tiesiog paimti jums vieną nedidelę Rašto vietą. Ar dar pakentėsite minutėlę? Tai tiesiog dabar atėjo mintis. Aš manau, kad aš galiu iškart ją atversti. Nesu tikras. Ir

dabar, atleiskite, kad taip ilgai jus laikau, bet aš sakiau jums, tai bus vidurnaktis; dar nėra taip blogai. Bet aš— aš tik norėčiau paimti tai, tik vieną Rašto vietą apie tai.

Atsiverskite dabar su manimi Knygą Romiečiams, ir aš noriu, kad jūs perskaitytumėte tai kartu su manimi. Taigi, pažiūrėkime, Romiečiams, jei aš rasiu, tai maždaug čia. Taigi, atsiverskime Romiečiams 8, ir— ir pradėkime nuo Romiečiams 8-to skyriaus 28-os eilutės. Ir aš noriu, kad jūs dabar pamaldžiai perskaitytumėte tai su manimi. Paklauskite dabar čia, tiesiog ką Dievas pasakė.

Ir mes žinome, kad mylintiems Dievą viskas išeina į gera, tiems, kurie . . . yra pašaukti pagal jo tikslą.

Nes kuriuos jis iš anksto numatė . . .

225 Tai jums duoda . . . Ar galite perskaityti su manimi? „Nes jis . . .“

Nes kuriuos jis iš anksto numatė, jis taip pat iš anksto paskyrė (gerai) atitikti Sūnaus atvaizdą, kad jis būtų pirmagimis tarp daugelio brolių.

Be to, kuriuos jis iš anksto paskyrė, tuos jis ir pašaukė: ir kuriuos pašaukė, tuos jis ir išteisino; ir kuriuos jis išteisino, tuos ir pašlovino.

226 Nuo pasaulio sukūrimo! Kai Dievas pažvelgė žemyn . . . Taigi, Dievas taip netvarko Savo reikalų, sakydamas: „Na, dabar Aš . . . O, ką mes dabar darysime?“ Suprantate? Nėra nieko . . .

227 Atminkite, neteisumas, nuodėmė - yra iškreiptas teisumas. Šėtonas negali kurti. Ar kiekvienas, visi tai supranta? Tai šios bažnyčios Doktrina. Šėtonas negali kurti. Jis gali iškreipti, ką Dievas sukūrė. Taigi, kas yra iškreipimas? Čia, daugumoje, jų visi atrodo te suaugę. Paklauskite šito. Mes esame vedę žmonės. Ir jūs, vedę vyrai ir ištekėjusios moterys, galite gyventi kartu kaip vyras ir žmona, ir tos moterys yra tokios pačios, tarsi jos niekad . . . Jos yra skaisčios, tol kol jūs pasiliecate su savo vyru. Teisingai. Taigi, tai yra legalu ir teisėta, ir tai gerai. Yra Dievo paskirta, kad taip darytumėte. Kita moteris gali padaryti tą patį veiksmą, kaip ir jūsų žmona; su viena iš jų, jūs esate teisus Dievo akyse; ir tas pats veiksmas su kita moterimi - jūs prieš Dievą esate pasmerktas mirčiai. Kas tai? Iškreiptas teisumas, suprantate, iškreiptas teisumas. Taigi, šėtonas negali kurti, bet jis tik iškreipia tai, ką Dievas jau sukūrė.

228 Kas yra melas? Tai iškreipta tiesa. Kažkas pasakė: „O, pažvelk, tai buvo šeštadienio vakarą, devintą valandą, taip, Bilas Branhamas buvo Džefersonvilyje“, teisingai. „Antzo bare, girtas“, - melas. Kas tai buvo? Aš buvau Džefersonvilyje, Tai tiesa. Tai buvo tiesa, iškreipta į melą. Suprantate, ką aš turiu omenyje? Suprantate, melas iškreipia tiesą. Kas buvo pasakyta apie tai, kur aš buvau. Taigi, jei būtų pasakyta:

„Bažnyčioje, pamokslavo“, teisingai. Tai teisumas. Jis pasakė tiesą. „Užeigoje, gerė“, - melas. Iškreipta; suprantate, iškreipta tiesa. Suprantate, ką aš turiu omenyje? Bet koks neteisumas yra iškreiptas teisumas.

²²⁹ Mirtis, kas tai yra? Gyvenimas, iškreiptas. Liga? Sveikata, iškreipta. Jūs turėtumėte būti sveikas, stiprus vyras. Gerai. Jeigu jūs sergate, kas tai yra? Jūsų sveikata buvo iškreipta. Suprantate? Tai ir viskas. Kas tai? Anksčiau jūs buvote jaunos, gražios moterys; ir stiprūs gražūs vyrai. Dabar pas jus atsiranda raukšlių, senstate. Kas tai? Gyvenimas, iškreiptas, suprantate, vėl sugrįžta atgal. Suprantate? Ir tai turi sugrįžti. Tebūna palaimintas Viešpaties Vardas! Dievas pažadėjo tai sugrąžinti. Ir tiesiog tikra, kaip tai—kaip tai yra (mes žinome, kad tai čia), taigi tiesiog, taip pat tikrai, kaip tai yra, Dievas tai sugrąžins. Jis pažadėjo ir prisiekė, kad Jis tai padarys. Štai, ką tai duoda.

²³⁰ Taigi, kaip, kokios rūšies žmonės mes turėtume būti? Taigi, atkreipkite dėmesį, kaip vyksta tie dalykai. Taigi, tuos, kuriuos jis iš anksto numatė, Jis pašaukė; tuos, kuriuos Jis pašaukė, Jis tuos ir išteisino. Kada? Prieš pasaulio sukūrimą, prieš pasauliui prasidedant. Taigi, jeigu mes tik galėtume paimti šią Rašto vietą ir iš tikro patvirtinti tai, mums prireiktų tam daug valandų bet mes—mes nenorime to daryti. Bet visas šis neteisumas čia, tai teisumas, iškreiptas į neteisumą. Tai štai ką daro šėtonas.

Taigi, kai jūs pasiekiate atsakomybės amžių, ir jūs žinote, kas neteisinga ir teisinga, jūs turėtumėte nusigręžti nuo blogio. Kadangi, jūs esate gimę nuodėmėje, pradėti neteisybėje, atėjote į pasaulį kalbėdami melą. Tuomet jūs—jūs iš tiesų gimstate iš lytinio potraukio, ir tuomet jūs turite atgimti iš naujo, tam, kad gautumėte naują Gimimą, kad patektumėte į Dangų. Kadangi, nes tokios rūšies gimimas, kokią jūs turite čia . . .

²³¹ Matote, kaip smarkiai Jehovos liudytojai gali klysti, manydami, kad naujasis Gimimas yra kūno prisikėlimas? Suprantate, tai negali būti. Suprantate? Tai turi būti kažkas . . .

²³² Jūs, jūs esate laiko erdvėje. Ir vienintelis dalykas, kuris yra Amžinas - tai kažkas, kas neturėjo nei pradžios, nei pabaigos. Viskas, kas Amžina, niekuomet neturėjo pradžios, ir niekuomet neturės pabaigos. Suprantate? Taigi, jeigu jūs esate Dievo dalis, tai Dvasia, kuri jūmyse, niekuomet neturėjo pradžios ir niekuomet neturės pabaigos, ir jūs esate Amžini su Dvasia, kuri yra jūmyse. Suprantate? Kaip *Agape* meilė, tuomet ji nusileidžia iki *fileo* meilės, ir tuomet nusileidžia iki geidulingos meilės. Ji tiesiog toliau leidžiasi vis žemyn ir žemyn, išsikreipdama tol, kol ji tiesiog tampa sankaupa. Na, vienintelis kelias, Jėzus nusileido tomis pačiomis kopėčiomis, žemyn čia, kad pakeltų ir sugrąžintų į aukščiausią formą, iš žemiausios formos; iš mirties į Gyvenimą, iš ligos į sveikatą, iš neteisumo į teisumą. Suprantate? Jis perėjo nuo Aukščiausios prie žemiausios, kad Jis galėtų žemiausią

atvesti prie Aukščiausios. Jis tapo manimi, kad aš per Jo malonę, galėčiau tapti Juo, Sosto paveldėtoju Šlovėje. Suprantate, ką aš turiu omenyje? Tokie dalykai.

Dabar pažvelkite. Dar prieš šiam pasauliui prasidedant tuose atomuose, tolimoje praeityje, kai Dievas matė, kas įvyks, jau tuomet Jis matė jus, Jis matė mane, Jis matė kiekvieną blusą, kiekvieną musę, kiekvieną varlę, kiekvieną uodą. Jau tada Jis matė viską, kas kada nors pasirodys žemėje. Žinoma, jis matė.

²³³ Taigi, Jis niekada nepasakė: „Aš siūsiu Savo Sūnų, ir leisiu Jam mirti, ir gal kas nors Jo pasigailės. Ir tai bus toks graudus reginys, kad ko gero kas nors bus išgelbėtas“.

²³⁴ Jis iš anksto žinojo, kas bus išgelbėtas! Taip, pone. Jis pasakė: „Ezavo Aš neapkenčiau, o Jokūbą Aš pamilau“, kol dar nei vienas iš jų neturėjo progos įrodyti, kas jie tokie, kadangi Jis žinojo, kas jie buvo. Jis žinojo. Jis viską žinojo. Jis žinojo, ką jūs darysite, dar jums negimus, ar kai prasidėjo pasaulis.

²³⁵ Dabar pažvelkite. Kaip jūs žinote, aš—aš—aš esu šaulys. Man—man patinka šautuvai. Ir viena moteris iš Teksaso, man atrodo, iš Teksaso, nupirko man „Swift“, dvidešimt antro kalibro „Swift“. Aš visuomet tokio norėjau. Aš noriu jį išnagrineti. Tai pats galingiausias nedidelis šaunamasis ginklas. Tai dvidešimt du šoviniai, trijų gramų kulka. Ir jūs galite jį užtaisyti ranka. Taigi, gamykla sako: „Nedarykite to, per daug pavojinga“. Bet jūs galite užtaisyti tą kulką rankiniu būdu, penkių tūkstančių pėdų per sekundę, ir ji vis dar išlaikys trajektoriją. Penki tūkstančiai pėdų per sekundę. Kitais žodžiais, vanagas tupi, už dviejų šimtų jardų. Jūs nušauunate vanagą, matote kaip pabyra plunksnos dar prieš ginklo atatrakną. Suprantate? Tuomet, jūs paaimkite tai, ir plokščia dantų krapštuko dalimi pasemkite savo parako, ir įberkite *štai* tiek ten, tik tiek, kiek išlaikote jo ant dantų krapštuko; ir šaukite į švilpiką, tupintį ant šio pastato krašto, jis tiesiog tupės ir žiūrės į jus. Kas nutiko? Kulka subyra, nes skrenda taip greitai, ir... Ir jūs galite ištiesti drobulę tarp čia ir ten, ir jūs nepamatysite nė mažiausios dulkelės, nukrentančios ant drobulės. Ji tiesiog grįžta; ne į—į pelenus, vulkaninius pelenus, bet keliauja dar toliau. Ji pereina į pradines rūgštis, kurios sudaro varį ir šviną, esančius ten. Ir sugrįžta į tą būseną, kurioje buvo prieš šimtą milijardų metų. Taigi, štai nedidukė kulka, trijų gramų kulka, kurią aš laikau savo rankoje, ir po sekundės ji pavirsta tuo, kuo buvo prieš šimtą milijonų metų. Ir jei žemė egzistuočiau dar kokių šimtą milijonų metų, tai vėl būtų kulka, galėtų būti sugražinta į tą būseną, nes vėl pavirstų į varį.

²³⁶ Dabar pažvelkite, ką Dievas padarė, ir tuomet jūs pamilsite Jį. Tuomet jūs iškeliausite į namus, ir ryte šiek tiek ilgiau pamiegosite. Ir—ir jūs—jūs mylėsite Jį labiau nei kada nors. Taigi, Dievas yra Rangovas. Kiek iš jūsų žino tai? Jis yra

Statytojas. Gerai. Klausykite labai atidžiai. Taigi, Dievas, dar tuomet, ar, jie sako. . . Dabar mes paimsime chronologinę idėją apie tai. Dievas, prieš šimtą milijardų metų, kai Jis ruošėsi sukurti žemę, na, Jis tiesiog pradėjo. Taigi, Jis turėjo. . . Jis turėjo idėją Savo mintyse.

²³⁷ Dabar jūs ruošiatės paklausti: „Jeigu Jis yra toks didis, broli Branhamai, kaip jis daleido šėtonui padaryti nuodėmę?“ Na, Jis žinojo, dar prieš tai, kai buvo sukurtas šėtonas, kad jis bus šėtonu. Šlovė! Dabar aš jaučiuosi religingas. O, tai bent! Jis žinojo, dar prieš tai, kai šėtonas buvo sukurtas, kad jis bus šėtonu. Taigi, jūs paklauskite: „Kaip dėl šito?“ Jūs klausiate: „Kodėl jis leido jam tapti šėtonu?“ Kad galėtų įrodyti, jog Jis yra Dievas. Štai kodėl Jis tai padarė. „Kodėl iš viso buvo nedorėlis? Kodėl?“

²³⁸ Kas buvo pirma, Išgelbėtojas ar nusidėjėlis? Kuris buvo pirmas? Išgelbėtojas. Kuris buvo pirmas, Išgydytojas ar sergantis asmuo? Kodėl buvo daleista, kad būtų nusidėjėlis? Kadangi Jo atributai yra - Išgelbėtojas. Jei niekada nebūtų buvę nusidėjėlio, niekas Jo nežinotų kaip Išgelbėtojo. Aleliuja! Jis gali padaryti, kad visi dalykai pasitarnautų Jo šlovei. „Ar gali puodžius sakyti. . . Ar, gali puodas sakyti puodžiu: „Tu mane tokį padarė?“ Kas yra prie žiestuvo? Kas turi molį? Kieno jis rankose? Paulius pasakė: „O, kvailas žmogaus, argi Jis nepasakė, kad Jis pakėlė faraoną būtent tam tikslui?“ Žinoma. Jis tai žinojo. Dar prieš tai, kai buvo pasaulis, Jis žinojo kas bus kas. Ir Jis leido atsirasti nuodėmei, kad Jis būtų Išgelbėtojas. Jis leido atsirasti ligai, kad Jis būtų Išgydytojas. Jis leido atsirasti neapykantai, kad Jis būtų Meilė. Žinoma, Jis tai padarė. Jis yra Dievas, ir tai yra Jo atributai. Ir Jis turi turėti kažką, kad išreikštų Savo atributus.

²³⁹ Kaip jūs kada nors sužinotumėte, kad buvo naktis, kaip iš viso sužinotumėte ar buvo kokias? Jeigu visuomet būtų buvusi dienos šviesa, kaip jūs kada būtumėte sužinoję, kad yra naktis? Yra naktis, taigi ji gali įrodyti dienos šviesą. Žinoma, yra. Amen. Jūs matote, ką Jis padarė?

²⁴⁰ Bet kai Jis buvo ten, prieš pasaulio sukūrimą, prieš tai, kai Jis paėmė tą senąją saulę, ir Jis suko ją aplink tą seną žvaigždę, kurioje mes dabar gyvename, ir Jis suformavo ją čia, prie saulės, ir apsupo ją saule. Tarkim, *čia* yra saulė. Jis formuoja ją iš *šitos* pusės, ir leidžia jai čia kaboti šimtą milijardų metų. Ką Jis kūrė? Dujas. Jis pasuko į *šią* pusę, Jis sukūrė dar kažką. Ką Jis ten kūrė? Potašą. Jis pasuko į *šią* pusę, ir ką Jis darė čia? Kūrė kalcį. Ką Jis darė? Jis kūrė jus ir mane. Ką Jis darė? Kaip rangovas, dėliodamas visas savo dviejų-ir-keturių colių tašas, dviejų-ir-aštuonių colių tašas, savo lakštus, dailylentes, jis žinojo, kiek pastatų jis ketina pastatyti. Ir mes esame sukurti iš šešiolikos žemės elementų, ir Jis mus visus kūrė, ir dėliojo mus ten, dar prieš tai, kai atsirado pasaulis. Ir Jis. . . Tuo metu

galbūt buvo pailga; aš nežinau, kas tai buvo. Kam Jis kūrė auksą, varį, žalvarį ir vandenį, ir visus tuos dalykus? Jis yra Rangovas. Jis gal... Statytojas, jis viską ten dėjo, viską lygino ir formavo. Kai Jis viską padarė, tai tiesiog buvo didingas didžiulis ugnikalnio išsiveržimas. Jis leido tiems ugnikalniams išsiveržimams tęstis šimtą milijonų metų, kad susidarytų kalcis. Kas tai? Tai dalis jūsu.

²⁴¹ Ir tuomet, kol šioje žemėje dar nebuvo nė lašelio gyvybės, mūsų kūnai gulėjo čia. Aleliuja! Dar prieš pirmam drėgmės lašeliui pasirodant žemėje, mes gulėjome ten. Kai Adomas vaikštinėjo pirmyn ir atgal po Edeno sodą, aš gulėjau ten. Amen. Taip, pone. O, šlovė! Kai cherubai, ryto žvaigždės dainavo kartu, ir Dievo sūnūs šaukė iš džiaugsmo, aš gulėjau čia, tiesiog laukiau, kol įeis gyvybės kvapas. Aš buvau čia. Jis mane sukūrė čia, mano kūnas slypėjo čia. Taip, pone. Jei taip nebuvo, iš kur jis atsirado? A? Kaip jis čia pateko? Dievas jį patalpino čia. Dievas jį sukūrė. Mes esame sutverti iš šešiolikos elementų: naftos, potašo ir kosminės šviesos, ir kitko. Suprantate, mes gulėjome čia.

²⁴² Kas paskui įvyko? Tuomet Dievas tarė Šventajai Dvasiai, mes tiesiog paimsime simbolio formoje: „Dabar Tu išeik, ir Tu imk reikšti meilę šiam pasauliui. Kadangi, Aš esu meilė, ir Tu esi Mano darinys, taigi dabar Tu eik, ir išreikšk pasauliui meilę“. Ir didžiulė Šventoji Dvasia, mes manome, išėjo ten; tiesiog nupieškime tai dabar. Tai nebuvo tokiu būdu. Žinoma, Šventoji Dvasia ir Dievas yra tas pats rezultatas, tas pats rezultatas – Asmuo. Atleiskite. Ir tiesiog sakykite, kad Ji išskleidė Savo sparnus virš žemės, Ji pradėjo perėti. Ką reiškia perėti? Kaip višta savo viščiukus, burkuoja, rodo meilę: „Kudak, kudak, kudak“. O!

²⁴³ „O, gyvybe, pasirodyk!“ – Jis sušuko. Jis apsižvalgė aplinkui. „Aš noriu, kad šioje žemėje būtų gražu. Pasirodyk, šviesa!“ Šventoji Dvasia juda. Ir kai Jis padarė, aš pažvelgiau; ten toli nuo kalvos pasirodo upelis, atiteka iš tolo, atnešdamas kalci, ir sumaišo su potašu. Į ką tai formuoja? „Gyvybe, pasirodyk!“ Ir mažytė Velykinė gėlė iškišo savo galvelę iš po akmens. „Ateik čia, Tėve, pažvelk į tai“.

²⁴⁴ „Tai atrodo gerai. Tiesiog toliau perėk“. Ji išperėjo gėles. Ji atnešė visą augmeniją. Ji atnešė visą gyvūniją. Paukščiai išskrido iš dulkių. Po kurio laiko, pasirodė vyras ir moteris; pasirodė žmogus, ir žmogus buvo abu – vyras ir moteris. Taigi, ne hermafroditas. Tiesiog, buvo jame, ten buvo moteriška dvasia.

²⁴⁵ Kai jūs paimate vyrą, kuris toks moteriškas, su juo gal ir gerai, gerai subalansuotas, bet kažkas negerai. Ir kai jūs paimate moterį, kuri nori nusikirpti savo plaukus ir dėvėti kombinezoną, ir išeiti čia, ir: „Dievaži, aš jums pasakysiu!“ Čia kažkas negerai. Moteris turi moterišką dvasią, ir vyras yra vyriškas. Mes tai

žinome. Ir jūs tai žinote. Ar moteris atrodo normaliai, kai stengiasi būti, elgtis kaip vyras?

246 Na, kartą aš sėdėjau, aš buvau čia žaidynių prižiūrėtojas, ir aš įsėdau į autobusą, ir nuėjau ten, ir ranka patapšnojau tai moteriai per koją, kalbėjausi su ja, ir nežinojau, kad tai buvo moteris. Ji buvo užsidėjusi tokią suvirintojo kaukę, *štai* tokius didelius apsauginius akinius, ir aš sėdėjau kaip tik ten, ir ji dar pasakojo apie kažką, kas buvo padaryta. Ji sakė: „Jūs žinote, ir ji pasakė, - ir praeitą vakarą“, atrodė tokia grubi, kokia tik begalėjo būti, rūkė cigaretę. Ji sakė: „Praeitą vakarą, sakau jums, tas vyrukas paslydo, ant to daikto viršuje. Jis pasakė: „Ai!“ Jis ten emė slysti žemyn“. Pasakė: „Aš niekada gyvenime taip nesijuokiau“.

247 Ir aš juokiais, žinote, *štai taip*. Aš pasakiau: „Vaikine, tai bent buvo, ar ne?“ Sėdėjau ir kalbėjau *štai taip*. Ir ji nusiėmė tą daiktą, papurtė galvą, ir ji padarė tokią grimasą, kad ji buvo moteris. Aš niekada nesijaučiau toks mažas savo gyvenime. Aš— aš paklausiau: „Ar jūs moteris?“

Ji atsakė: „Na, žinoma!“

248 Aš tariau: „Atleiskite man“. Aš niekada nemačiau šitokios. Na, tai, tai tiesa.

249 Praeitą dieną aš mačiau iškabą, kuri kaip ir pradžiugino mane. Ten buvo didžiulė iškabą, sakanti: „Ponios pasiruošusios dėvėti rūbus“. Aš pamaniau: „Šlovė Dievui už tai“. Suprantate? Tačiau paaiškėjo, kad tai tiesiog buvo tam tikros rūšies drabužiai, kuriuos jau ir anksčiau siuvo, jūs žinote. Aš—aš pagalvojau, kad jos išties ketino apsirengti. Aš tikrai galvojau. Pasakyta: „Moterys yra pasiruošusios dėvėti rūbus“. Aš tariau: „Šlovė Dievui už tai. Tai gerai. Tai, aš tikrai dėkoju Viešpačiui už tai“. Bet, matote, tai buvo tam tikros rūšies drabužiai, kuriuos jie jau siuvo, kažkokie. Turėtų būti kažkas keisto, ar ne, šioje šalyje? Gerai.

250 Tada, kai pasirodė Adomas. Ir tuomet Adomas atrodė vienišas, taigi Jis išėmė iš jo šono šonkaulį ir sukūrė Ievą, šalutinį produktą jam. Jis sukūrė. . . Jis paėmė iš Adomo moterišką dvasią, ir idėjo ją į moterį, meilės dvasią, moterišką, malonią, švelnią. Ir Jis vyrišką dvasią paliko Adome. Taigi, jeigu yra kas nors skirtingo, tai kažkur yra iškreipimas. Taigi, ir tuomet jiedu buvo viena.

251 Ir taigi, sukurkime nedidelę dramą, prieš mums užbaigiant. Štai ateina. . . Čia, Adomas ima Ievą už rankos ir jie išeina. Man tiesiog patinka ši istorija. Ir jie išeina, žinote. Ir Ieva pasakė: „O, mielas, tu turi omenyje, tu turėjai?“

„Taip, aš pavadinau tai“.

„Bet kaip tu vadini šitą?“

„Jis vadinamas arkliu. M-hm“.

„O kas čia?“

„Tai karvė. M-hm“.

„Tu ir ją pavadinai?“

„Taip. M-hm“.

252 „Kaip tu vadini štai tuos, tuos du, tupinčius ten, suglaudusius galvas?“

„Tai papūgos“.

253 „O, supratau. Aš matau“. Ir taip toliau. „O kas štai čia?“

„Aš vadinu taip, *taip*, ir šitą čia“.

254 Ir: „O, aš matau. M-hm. Tai nuostabu“. Ir suriaumoja liūtas. „O kaip tu ją pavadinai?“

„Tai liūtas“.

„Kas *tai*?“

„Tigras“.

255 Ir, o, kaip . . . „O, aš matau“. Tiesiog kaip kačiukai, žinote, ir miauksi aplinkui.

256 Taigi, po kurio laiko, ji apsidairo aplinkui. Ji pasakė: „Brangusis, pažvelk ten, leidžiasi saulė. Laikas eiti į bažnyčią“.

Jūs žinote, tiesiog kažkas tame yra, kai leidžiasi saulė, jūs norite šlovinti. Jeigu tą vakarą jūs neinate į bažnyčią, jūs norite nueiti į kambarį, skaityti Bibliją. Kam iš jūsų patinka tai daryti, pabūti vienam? Suprantate? Tai tiesiog žmoguje - taip elgtis. Jūs turėtumėte tai daryti.

„Laikas į bažnyčią“.

257 Taigi, jie niekada nepasakė: „Taigi, dabar palauk minutėlę, Jones priklauso Asamblėjoms, ir mes priklausome . . .“ Ne, nieko panašaus nebuvo, taigi jie tiesiog nuėjo. Jie neturėjo bažnyčios, gerų sėdimų vietų, kad štai taip atsisėsti. Jie tiesiog nuėjo po nuostabia, didžiule miško katedra, ir atsiklaupė.

258 Ir ta Aureolė kabojo ten krūmuose. Suprantate? Aš galiu girdėti Balsą, kalbantį ten ir klausiantį: „Ar Mano vaikeliai buvo džiaugsmingi šiandien žemėje, kurią Viešpats, jūsų Dievas, jums davė?“

259 „Taip, Viešpatie, mes šiandien džiaugėmės“. „Ar ne taip, brangioji?“

260 „Taip. Taip, brangusis, mes džiaugėmės“. „Viešpatie, mes tikrai vertiname Tave. Dabar aš einu miegoti“. Suprantate? Ir jis ištiesia savo didelę ranką, ir ji atsigula, ant jo rankos, ir jis paguldo tigrą ir liūtą, ir visus suguldo miegoti, taip ramiai.

261 Taigi Dievas nusileidžia ir Jis atsiveda, o, būrį Angelų, Gabrielių, Savo Dangaus kūrinių. Taigi, jie nusileidžia ir jie patyliukais įsliūkina į miegamąjį, suprantate, apsižvalgo

aplinkui. Gabrielius tarė: „Ateik čia, Tėve. Ateik čia. Pažvelk čia. Štai jis. Čia, štai guli Tavo vaikai“.

²⁶² Kiek iš jūsų čia, esate kada nors priėję prie lovos krašto, jūs, motinos, jūs kartu su tėčiu, ir žiūrite į mažąjį berniuką, mažąją mergaitę, ir jūs tiesiog primenate vienas kitam: „Ar—ar jis nepanašus į tave, *tu* būdu ir *anuo* būdu?“ Ar kada nors esate taip darę? Na, daugelį kartų aš einu ir sakau Medai, kalbu apie Juozapą. Ji pasakys: „Bili, jo kakta aušta kaip tavo“.

²⁶³ „Taip. Bet, Meda, jis turi dideles akis kaip tavo“. Kodėl? Jis yra dalis mūsų vai- . . . Jis yra mūsų—mūsų sąjungos vaisius.

²⁶⁴ Dabar, ir Tėvas pasakė, gali taip pasakyti apie tai. Pasakė: „Jūs žinote. . .“ Ir Gabrielius pasakė: „Žinai, jis atrodo tiesiog kaip Tu“. Štai kaip atrodo Dievas; pažvelkite į save. Štai kaip atrodo Dievas. Jis atrodo kaip jūs. Jūs esate Jo atžala. Kiek tai žinančių? Suprantate?

²⁶⁵ Dabar žiūrėkite. Kokią žemiausią gyvybės formą mes turime? Varlę. Kokia yra aukščiausia gyvybės forma? Žmogus. Žinoma. Ir kas yra aukščiausia forma? Ji tiesiog toliau ėjo nuo žemiausios, aukštyn, nuo varlės į *tą* ir *ana*, ir iki paukščio, kol, toliau, į aukštesnę gyvybės formą, kol tai pasiekė aukščiausia formą, kokia galėjo būti, tuomet tai buvo sukurta pagal Dievo atvaizdą. Štai taip. O moteris nebuvo sukurta pagal Dievo atvaizdą, bet pagal vyro atvaizdą. Suprantate?

Taigi, dabar, štai jie yra. Ir Dievas žvelgia į juos, sako: „Taip, jie atrodo—jie atrodo tokie mieli“.

²⁶⁶ Kas tai buvo, broli? Jiems niekada nereikėjo mirti. Tai buvo pirmoji sauja kalcio, pirmasis potašas, ir viskas prasidėjo nuo to. Argi tai ne nuostabu? Bet atėjo nuodėmė ir subjaurojo paveikslą. Dabar, ar Dievas. . . Ką Dievas leido jai padaryti? Kodėl Jis daleido, kad tai būtų, kaip mes neseniai apie tai kalbėjome? Jis daleido tai, kad Jis galėtų įrodyti, jog Jis buvo Išgelbėtojas. Jis taip padarė. Jis leido atsirasti ligai, kad Jis galėtų įrodyti, jog Jis buvo Išgydytojas. Jis leido atsirasti mirčiai, kad įrodytų, jog Jis buvo Gyvenimas. Suprantate? Jis leido, kad įvyktų visi tie blogi dalykai, kad įrodytų jog Jis buvo geras, kas Jis ir buvo. Mes . . .

²⁶⁷ Jūs kalbate apie išpirkimo istorijos apdainavimą! Na, broli, kai Jėzus ateis, ši—ši Bažnyčia atsistos ten ant šios žemės pakraščio, ir dainuos išpirkimo istorijas, kai Angelai nuleis savo galvas, nežinodami apie ką mes kalbame. Na, jie niekada nebuvo prarasti. Jie nežino, per ką mes perėjome. Mes žinome, ką reiškia būti prarastam ir surastam. O, galime šaukti gyrių Jam! Jiems Jis nėra išgelbėtojas. Jiems niekada nereikėjo išgelbėjimo. Jis nebuvo jiems Išgydytoju. Ne. Šlovė! Jiems Jis nėra—Jis nėra Gyvenimas. Žinoma ne. Jie niekada nebuvo mirę nuodėmėje ir nusižengimuose. Mes buvome, ir mes atgijome. Štai taip. Ką mes sakysime, nusiėmę savo karūnas: „O, jūs esate Gerb. *toks-ir-toks*“? Ne, ne, ne, ne, ne. Visa šlovė Jam! Va taip. Štai, prašom.

Tuomet mes papasakosime, kaip mes nugalėjome. Mes suprasime vis geriau ir geriau.

²⁶⁸ Tuomet, po viso to, kas tuomet nutiko? Ar Dievas tuomet tiesiog pasakė: „Na, Aš galbūt imsiu ir tiesiog sunaikinsiu visą Savo potašą ir kalciją. Viskas sugadinta“? Ne, ne. Jis žinojo, kad taip bus.

Taigi, dabar, jeigu Šventoji Dvasia padarė mane tokį, koks aš esu, ir aš valgau maistą ir atidedu savo kūne, ir formuojuosi toks, koks aš esu dabar. Taigi, vis dėlto, aš buvau sukurtas pagal formą. Kiekvienas paveikslas, kurį Dievas matė, prieš pasaulio sukūrimą, subrendo, materializavosi. Suprantate? Tai išėjo iš moters, kaip Jis ir sakė; sekanti kartą, tai atėjo iš Dievo. Tą kartą tai pasirodė per moterį; o ši kartą tai ateina per Vyra. Suprantate? Tą kartą pasirodė per lytinį potraukį; o ši kartą pasirodo per ištartą Dievo Žodį. Suprantate?

²⁶⁹ Štai, dabar, ar kas nors gali man pakenkti? Ne, pone. Niekas negali mums pakenkti. Paulius pasakė: „Nei tai, kas vyksta dabar, nei liga, nei mirtis; niekas negali mūsų atskirti nuo Dievo meilės, kuri yra Kristuje“. Nėra nė vieno dalyko, kas galėtų mus atskirti.

²⁷⁰ Kaip aš pasakojau trumpą istoriją. Aš dar turiu kokius penkis plaukus, o paskui liksiu visiškai plikas. Ir aš neseniai šukavau tuos kelis plaukus, mano žmona pasakė: „Bili, tu esi beveik plikas“.

Aš atsakiau: „Bet aš nepraradau nei vieno iš jų“.

Ji paklausė: „Tai kur gi jie?“

²⁷¹ Aš atsakiau: „O kur jie buvo prieš tai, kai aš juos gavau?“ Suprantate? „Ten, kur ir buvo prieš man juos gaunant“.

Taigi, vienu metu, prieš šimtą metų, šių plaukų apskritai nebuvo, tačiau jie čia buvo dulkėse. Ar ne taip? Tuomet, maždaug prieš penkiasdešimt metų, jie ėmė rasti ant mano galvos. Iš kur jie atsirado? Iš dulkių. Ir dabar jie grįžta ten, kur ir buvo. Teisingai? Jų nebuvo, paskui jie atsirado, o dabar jų nebėra. Kas tai? Kas juos padarė tokius, kokie jie yra? Dievas! Štai Jis. Jis nutapė paveikslą, pasakė: „Tokio aš jo ir norėjau“.

²⁷² „O Mirtie, kurgi tavo geluonis? Kape, kurgi tavo pergalė?“ Vieną gražią dieną jums gali tekti mane palaidoti. Aš nežinau. Bet, broli, aš nebūsiu miręs. Aš jums tai pasakysiu. Ne, pone. O!

Mes pakilsime, (Aleliuja!)

Mes pakilsime!

Tą prisikėlimo rytą,

Kai mirties pančius sutraukysime,

Mes pakilsime, (Aleliuja!) mes pakilsime!

Niekas negali manęs sulaikyti nuo prisikėlimo. Visame pragare nepakaks velnių, kad sulaikytų mane nuo prisikėlimo. Niekas, niekur negalės manęs sulaikyti nuo prisikėlimo. Aš turiu

Dievo pažada. Aš turiu Šventąją Dvasią. Aš turiu Zoe - Dievo Amžinąjį Gyvenimą, glūdinį čia. Šis senas kūnas atėjo iš ten, ir Dievas paėmė mane iš žemės. Ir jeigu Tas, Kuris paėmė mane iš žemės . . .

273 Kai aš paaugau, taigi, kiekvieną kartą, kai girdėdavau bažnyčios varpa, kažkas mane kalbino, mažą berniuką. Angelas prakalbo iš krūmo, pasakė: „Niekada negerk ir nerūkyk. Aš turiu tau darbo. Nesuteršk savo kūno, ir neprasidėk su moterimis ir panašiai. Tu, Aš turiu tau užduotį, kai tu tapsi vyresnis“.

„Kas Tu esi? Kas Tu esi?“

274 „Tu vėliau sužinosi apie tai daugiau“. Po kurio laiko, štai Jis pasirodo. Jis ten kybo krikšto metu. Jis parodo Save, Jis išreiškia Save. Jis atsako. Aš matau Jį ten stovintį, visur, iš visų pusių.

275 Kaip jūs ketinate, jeigu Jis sukūrė mane toki, koks aš esu, neturint iš viso jokio pasirinkimo . . .? Aš niekada negrįžau ten ir nesakiau: „Taigi, Čarli Branhamai, tu vesk Elą Harvi ir pagimdyk mane iš žemės“. Ne, pone. Aš niekada neturėjau pasirinkimo. Dievas tai padarė.

Ir jeigu Jis sukūrė mane toki, koks aš esu, be pasirinkimo; tai tuo labiau, kai ta Šventoji Dvasia pakimba virš manęs, ir aš sakau: „Taip, Viešpatie, Tu esi mano Kūrėjas. Aš myliu Tave, ir aš priimu Tave kaip savo Gelbėtoją!“ Kaip jūs ruošiatės išlaikyti mane dulkėse? Tiesiog negalite to padaryti, broli. Tiesiog negalite to padaryti.

276 Dievas niekada nesuformavo nė vieno gabalėlio iš šio kalcio, ar potašo, ar ko nors kito, kad būtų kada švaistomas. „Visi, kuriuos Tėvas Man davė, prieš pasaulio sukūrimą, ateis pas Mane“. Uk! Man norisi šaukti; nuoširdžiai sakau. „Visi, kuriuos Tėvas Man davė, ateis pas Mane, ir nei vienas iš jų nebus prarastas, bet aš vėl prikelsiu juos prisikėlime“. Aš išgirdau Jo kvietimą, kai aš atėjau pas Jį. Kaipgi jie gali sulaikyti mane žemės dulkėse? Neužtektų duobkasių pasaulyje, kiek bepliaukšėtų kastuvu man virš veido, vis tiek nesulaikytų manęs žemės dulkėse. Viena dieną aš prisikelsiu ir tapsiu panašus į Jį, nuplautas Jo Kraujyje, gimęs iš Jo Dvasios! Aleliuja! Turėkite visas denominacijas, kurias tik norite; Aš renkuosi Jėzų. Amen!

277 Pas mane atėjo draudimo agentas. Vilmeris Snyder, mano geras draugas. Jis tarė: „Bili, aš noriu parduoti tau draudimo liudijimą“.

278 Aš pasakiau: „Aš jį jau turiu“. (Mano žmona apsidairė, lyg sakydama: „Ir kodėl gi tu meluoji, vaikine?“)

Paklausė: „Tu turi draudimą?“

Aš pasakiau: „Taip, pone“.

Paklausė: „Kas tai per kompanija? Kas ji?“

279 Aš atsakiau: „Palaimintas užtikrinimas, Jėzus yra mano, o, koks išankstinis nujautimas Dieviškos šlovės! Išgelbėjimo paveldėtojas, Dievo išgytas, gimęs iš Jo Dvasios, nuplautas Jo Krauju“.

280 Jis pasakė: „Tai gerai, Bili, bet pagal jį kapinėse tavęs nepalaidos“.

281 Aš atsakiau: „Jis išves mane iš jų“. Aleliuja! Aš nesijaudinu, kaip ten pateksiu, svarbu iš jų išeiti.

282 Taigi, turiu draudimą, kuris man sako: „Aš pakelsiu. Visi, kuriuos Tėvas Man davė, yra Mano“. Man nerūpi, ką mano tėtis padarė, ką mano mama padarė, kas bebuvo. „Visi, kuriuos Tėvas Man duos, ateis pas Mane, ir niekas negali ateiti, jei Mano Tėvas jo nepatraukia“. Aleliuja! Kodėl Jis pritraukia juos? „Aš žinojau juos iš anksto, prieš pasaulio sukūrimą. Kai aš nužudžiau Avinėlių, Aš nužudžiau jį su Juo“. Amen. „Aš iš anksto paskyriau Bažnyčią“. Kas turi išankstinį paskyrimą? Bažnyčia. Kaip jūs patenkate į Bažnyčią? „Viena Dvasia mes visi esame pakrikštyti į vieną Kūną“. Jis žinojo, prieš pasaulio sukūrimą, kad mes būsimė ten. „Ir kuriuos Jis iš anksto paskyrė, tuos Jis ir pašaukė. Tuos, kuriuos Jis pašaukė, tuos Jis ir išteisino. Kuriuos Jis išteisino, tuos Jis jau ir pašlovino“.

283 Dievo Knygose, Jis jau pasakė, kad Jis susitiks su manimi tiesiog ten. Jokie velniai iš pragaro nesugebės sulaikyti jų kokioje nors kitoje vietoje, ir sutrukdyti jiems patekti būtent ten, nes Dievas taip jau pasakė, ir tai išspręsta. Jeigu šimtą milijardų metų prieš tai, kai pasaulis buvo suformuotas, ryto žvaigždės dainavo kartu ir Dievo sūnūs šaukė iš džiaugsmo, prieš pasaulio sukūrimą, suprantate, dar prieš sukūr-. . . , ir tie Angelai ir viska, buvo laimingi, šaukė apie tai, dar prieš pasaulio sukūrimą, kaip šėtonas galėtų sulaikyti mane žemės dulkėse? Tiesiog negali to padaryti. Jūs teisus.

284 Dabar, pažiūrėkime. Tai demokratiškas laikas, kurį aš turiu čia. Tai dvidešimt minučių iki vienuoliktos. Tai tik dvidešimt minučių iki dešimtos. Ar taip, broli Vudai? Teisingai, dvidešimt minučių iki dešimtos. Visi laimingi?

O, aš jaučiu, lyg keliaučiau,
Aš jaučiu, lyg keliaučiau;
Mano Dangiški Namai yra šviesūs ir gražūs,
Ir aš jaučiu, lyg keliaučiau.

O, aš jaučiu, lyg keliaučiau,
Aš jaučiu, lyg keliaučiau;
Mano Dangiški Namai yra šviesūs ir gražūs,
Ir aš jaučiu, lyg keliaučiau.

285 Ar jums patinka štai tokios senos dainos? Anksčiau buvo viena sena, kur mes dainuodavome, kažką apie: „Malonė ir gailėstingumas surado mane. Nušvito Ryto žvaigždė“. Kokia tai, sese Gerti? Pažiūrėkime. Kaip. . . Kokia tai, broli Nevilai?

Suprantate, kažkaip: „Malonė ir galeistingumas surado mane. Ryški Ryto žvaigždė parodė Jo . . . ? . . . aplink mane“. M-hm. Taip. „Kryžiuje“. Sugrok mums jos akordą, sese, tai „*Prie Kryžiaus*“. Ateikite čia, broli Nevili. O, man jos patinka. Kam iš jūsų patinka tos senos įkvėptos giesmės? Jūs galite turėti visu savo šokinėjimus aukštyr ir žemyn, bugi-vugi, ką tik norite. Duokite man tai: „Čia kur malonė ir galeistingumas surado mane“. Štai taip. Gerai, švelniai dabar.

Jėzau, laikyk mane arčiau kryžiaus,
Čia, kur brangus šaltinis,
Gydanti srovė, laisvai visiems,
Tekla nuo Kalvarijos kalno.

Kryžiuje, kryžiuje,
Mano šlovė tebus visada;
Kol mano paimta siela suras
Ramybę anapus upės.

²⁸⁶ [Brolis Branhamas pradeda niūniuoti „*Prie Kryžiaus*“—Red.] O, kaip nuostabu! Pagalvokite apie tai! Kas jei nebūtų Išgelbėtojo? Kas jei mes neturėtume šio Žodžio? Kas jei Jis nebūtų mūsų pašaukęs? Kas jei Jis nebūtų jūsų iš anksto numatęs, ir jūs būtumėte ten pasaulyje, kaip visi kiti šį vakarą? Ar jūs mylite Jį? O, tai bent! Nepamirškite tarnavimo ryte, taigi, devynios trisdešimt.

Kryžiuje, kryžiuje,
Mano šlovė tebus visada;
Kol mano paimta siela suras
Ramybę anapus . . .

²⁸⁷ Dabar sugrokite mums akordą „*Vieta Prie Šaltinio*“. Tai sena gera daina. „Yra vieta prie Šaltinio“. Kiek iš jūsų žino ją? „Vieta, vieta, taip, yra vieta, vieta prie Šaltinio“. Kai dabar ją dainuosite, labai tyliai, tiesiog ištieskite ir paspauskite ranką šalia esančiam broliui. Jūs žinote, yra vieta metodistams. Yra vieta baptistams. Yra vieta sekmininkams. Dabar, yra vieta mums visiems, prie Šaltinio. Kiek iš jūsų žinote seną dainą? O, be abejo žinote. Kai kurie iš jūsų čia senbuviai, tai gera, sena kentukietiška daina dabar.

Vieta, vieta . . .

Paspauskite ranką.

. . . taip, yra vieta,
Yra tau vieta prie Šaltinio;
Vieta, vieta, taip, yra vieta,
Yra tau vieta prie Šaltinio.
O, vieta, vieta, yra užtektinai vietos,
Yra tau vieta prie Šaltinio;
O, vieta, vieta, taip, yra vieta,
Yra tau vieta prie Šaltinio.

²⁸⁸ Tai, aš turiu jums nedidelę staigmeną. Visi paskutiniai pamokslai ir knygos, ir viskas, bus parduodama kitame bažnyčios gale, sekančią savaitę, susirinkimuose; kasetės ir kitkas, viskas, gražioje literatūros formoje. Ten gale, viename iš kambarių, bus stalas. Ir literatūra, paskutiniai pamokslai, ir keletas puikių leidinių, kurie išleisti pakartotinai, naujose knygose, naujuose leidimuose, viskas bus paruošta pastato gale, kitą trečiadienį vakare.

Ir mes tikimės puikaus laiko Viešpatyje. Ateikite, meldamiesi, dabar. Taigi, pakvieskite savo sergančius ir kenčiančius, parašykite jiems laišką. Pakvieskite juos čia. Mes tiesiog... Dievas galingai judės. Ir mes žinome, kad Jis tai padarys dabar.

²⁸⁹ Taigi, aš aplankiau visus, kuriuos pažinojau, kurie kažką turėjo prieš. Jei dar kas nors nėra tvarkoje, atminkite, aš kažkada seniai sakiau jums, kad mes visa tai sutvarkysime. Ir aš žinau, kad jūs suprantate, jog čia visai kitokia dvasia, nei kokia buvo anksčiau. Suprantate? Suprantate? Suprantate? Teisingai. Taigi, daugiau nebeleiskite, kad tai išeitų. Aš saikdinu jus prieš Jėzų Kristų, neleiskite, kad tai išeitų. Stovėkite tiesiog čia su tuo, suprantate, tiesiog stenkitės, kad viskas liktų išlyginta, ir judėkite pirmyn. Jūs esate broliai. Ne tavo brolis ar sesuo daro ką nors blogo; bet čia įšliukina velnio dvasia. Suprantate, jis sukinėjasi. Tiesiog užjauškite brolių ar seserį, ir žinokite, kad tai šėtonas įsiterpia. Jeigu dėl to turite kažkokių jausmų, atsikratykite to kuo greičiau, matote, nes tai sugrauš jus. Taip, tai padarys. Taigi, laikykitės toliau nuo to. Tiesiog nepamirškite.

Vieta, vieta, taip, yra vieta,

Yra vieta metodistams, vieta baptistams, vieta presbiterijonams. Visiems yra vieta.

Vieta, vieta, taip, yra vieta,

Yra tau vieta prie Šaltinio.

²⁹⁰ Kiek iš jūsų prisimenate mūsų sena pabaigos dainą?

Tu paimki Jėzaus Vardą,

Vaike sielvarto vargų.

Jis suteiks tau džiaugsmą ir paguodą,

Imk Jį visur, kur tu eisi.

Norėčiau, kad jūs galėtumėte pasilikti su mumis, broliu Džefri, jūs ir sesuo Džefris, ir vaikinai ten, ir visi jie.

Ir tuomet lenkiamės prieš Jėzaus Vardą,

Klaupiamės prie jo kojų; (O, tai bent!)

Mes Jį vainikuosim, Dangaus karalių Karalių,

Kai mūsų kelionė bus baigta.

Tu paimki Jėzaus Vardą,
 Paimk Jį kaip skydą šiandien;
 O, kai pagunda artėja,
 Tyliai maldoje išstark tą Šventą Vardą.

O, man tai patinka. O jums? Tas nuostabus Jėzaus Vardas! Taigi, tiesiog dabar atsistokime, kol mes dabar dainuojame. Gerai.

Tu paimki Jėzaus Vardą,
 Vaike sielvarto vargu;
 Jis... (...?...)
 O, koks mielas!
 Žemės viltis ir Dangaus džiaugsmas;
 Brangus Vardas (O, brangus Vardas), O, koks
 mielas!
 Žemės viltis ir Dangaus džiaugsmas.

²⁹¹ Dabar šiek tiek kitaip. Dabar palenkime savo galvas, ir, labai tyliai, pakelkime vieną ranką. Sakykime:

Ir lenkiamės prieš Jėzaus Vardą,
 Klaupiamės prie jo kojų,
 Mes Jį vainikuosim, Dangaus karalių Karalių,
 Kai mūsų kelionė bus baigta.
 Brangus Vardas, O, koks mielas!
 Žemės viltis ir Dangaus džiaugsmas;
 Taip, brangus Vardas, O, koks mielas!
 Žemės viltis ir Dangaus džiaugsmas.

²⁹² Laikykite palenkę savo galvas, sakykite... [Brolis Branhamas pradeda niūniuoti „Tu paimki Jėzaus Vardą“ – Red.]

KODĖL MES NE DENOMINACIJA? LIT58-0927

(Why Are We Not A Denomination?)

Šis Viljamo Marijono Branhamo pamokslas originaliai buvo pateiktas anglų kalba šeštadienio vakarą, 1958 m. rugsėjo mėn. 27 d. Branhamo bažnyčioje, Džefersonvilyje, Indiana, JAV, paimtas iš magnetinės garsajuostės ir išspausdintas pilnumoje, anglų kalba. Šis lietuviškas vertimas buvo išspausdintas ir išplatintas „Voice Of God“ Įrašų.

LITHUANIAN

©2021 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Autorinių teisių pranešimas

Visos teisės išsaugotos. Ši knyga gali būti atspausdinta namų spausdintuvu, asmeniniam naudojimui arba nemokamai duota kaip priemonė skleisti Jėzaus Kristaus Evangeliją. Ši knyga negali būti parduodama, spausdinama dideliu mastu, skelbiama interneto svetainėje, laikoma paieškų sistemoje, išverčiama į kitas kalbas, ar naudojama norint gauti lėšų, be akivaizdaus „Voice Of God“ Įrašų® rašytinio leidimo.

Norint gauti daugiau informacijos ar norint gauti kitos turimos medžiagos, prašome kreiptis į:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org